XII. évfolyam. Budapest. 48. szám. Vasárnap, 1878. február 17.

Előfizetési díj:
Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva:
Egy évre . . . . . 20.—
Félévre . . . . . 10.—
Negyedévre . . . . . 5.—
Egy hóra 1.80
Egy szám 6 krajczár.
Hirdetési díj: 9 hasábos petitsor egyszeri hirdetése 12 kr., többször 10 kr
Bélyegdij minden hirdetésért külön 30 kr.
Nyilttér: Öt hasábos sor 30 krajczár.

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
Budapest, IV. himző-utcza 1. sz.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény küldendő. — A küldemények csak bérmentesen fogadtatnak el.
Kéziratok csak rendkivüli esetben küldetnek vissza.
Kiadó-hivatal:
Budapest, IV. himző-utcza 1. sz.
hová az előfizetési pénzek küldendők.

Hivatalos riadó.

Az officiosus világ előtt egyszerre bizonyossá lett, hogy Ausztria-Magyarország veszélyeztett érdekeit a fegyver élével kell megvédelmeznünk.

Minden sugalmazott toll vészharanggá vált, mely hirdeti a reánk szakadt veszedelmet.

Minden félhivatalos leibblatt egy vérpiros zászló, melynek országszerte föl kell szitania a hazafiak lelkesedését.

Föl föl Magyarország lelkes fiai, gróf Andrássy Gyula és Tisza Kálmán azt találják, hogy Oroszország az ő szép szemökre nem ad semmit, és fittyet hány minden igéretnek, melyet Reichstadban kézcsókolva vettek, — mentsétek hát meg a hazát, melyet vad kozák hordák vég megsemmisitéssel fenyegetnek!

És az officiosus tábor nagyra van, hogy az ország immár megkaphatja a háborut, melyet annyira óhajtott.

De lassan a testtel! Nem ugy van, az ország nincs és nem volt verekedő jókedvében.

Az ország nem háborut kivánt államférfiaitól, de érdekeinek megvédelmezését követelte.

Ha ez érdekek védelmeért kész hozni minden áldozatot, számon is kér államférfiaitól minden mulasztást, mely az áldozatokat sokszorta sulyosbakká teszi.

Az officiosusoknak nincs joguk arra hivatkozni, hogy az ellenzék háborura izgatott.

Ha vezérlő államférfiaink kevesebb önhittséggel gondolkoznak az ő titkos terveikről és idején hallgatnak az ellenzék tanácsaira, a legbiztosabb és legüdvösebb békét szerezhették volna az országnak. A kormány hiveinek a háborura izgatást jó lesz kellő vezekléssel teljesiteniök. Nekik köszönjük, ha a háboru elkerülhetlenné lesz.

De a mi egyszer elkerülhetetlenné vált, azt mindnyájunknak el kell fogadnunk. Nem lehet közöttünk senki, ki államférfiaink hibái miatt a nemzeti becsület és nemzeti érdek szempontját közönbösen vegye.

Régi igazság, hogy a kormányzók vétkeiért a népeknek kell bünhödniök. Magyarország népének erősen kell lakolnia, hogy Andrássy Gyulákat és Tisza Kálmánokat tesz sorsának uraivá.

De ki gondolhat olyanra, hogy mert ők idézték fel a vészt, mi már le is mondjunk önmagunk védelméről? Az a fordulat, melyet a helyzetnek uj alakulásával szemben a bécsi sajtónak egy része végrehajt, csak tiszteletté tenné azt, ha még megbotránkozni tudnánk. Ez a legczégéresebb pimaszság.

Hogyan, mert elszalasztottuk a legjobb alkalmat a sikeres föllépésre Oroszország világhóditó tervei ellen, most már ellenállás nélkül minden muszka merényletnek és minden panszláv törekvésnek engedjünk valósulását?

A kik követeltük az ország érdekeinek megvédelmezését minden áron, midőn a veszedelem nem irányult közvetlenül ellenünk, most kishitü lemondást gyakoroljunk, midőn érdekeinket közvetlen támadás éri? A veszély nagyobbá, az ellenállás nehezebbé és a küzdelem véresebbé lesz.

Okvetlen kemény itéletet kell tartanunk mindazok fölött, kiknek korlátoltsága könnyelmüsége és lelketlensége a veszélyt ily óriási mértékben engedte fejünkre nőni. De ha a ves ély nagyobbá lesz és több van a koczkán, az szolgáljon-e okul, hogy megtagadjuk az önfentartás ösztönét?

Nem! Mi ugy akarjuk érdekeink megvédelmezését, mint az előtt, ugy követeljük Oroszország nemzetgyilkos terveinek megsemmisitését, mint bármikor.

Nem a nemzeti érdekeket szabad megtagadnunk, csak a nyomorult államférfiakat taszitsuk le, kik a czélt százszor nehezebbé, a sikert kétesebbé tették!

Ők pusztuljanak! Az ő harczi riadójuk nem lelkesithet soha! Az ő szájukban a hazafiasság minden szava fagyos hazugság, mely menthetlenül halálosan elfujja a népies lelkesedésnek minden lángolását. Gyanu kiséri minden patheticus fogadkozásukat, vajjon nemcsak kijátszák a nemzetet, nem keres-e álnok kerülő utat osztozásra sovár politikájuk?

Ha ők igazán elérkezettnek látják az időt, hogy a nemzet becsületének, jövőjének és létezésének megmentésére igénybe vegyék a nemzetnek legnagyobb és leggyászosabb áldozatait, nem kellene első sorban ő nekik azt az áldozatot teljesiteniök, melyet a felháborodott közérzelem, az egész országnak méltó elkeseredése követelnek?

Miután eddig önszántukból annyi hátrányt teremtettek a nemzeti küzdelem ügyének, nem kellene-e a döntő pillanat közelgésével belátniok, mily akadályul szolgál az ő hivataloskodásuk a nemzeti erőkifejtés hatályosságának.

Ne higyjék egy perczig sem, hogy ha háborut fogunk vivni Oroszország ellen, legyen bár legszentebb javaink védelmére, az kormányzói tekintélyöknek használhat és elveszett népszerüségöket visszaállithatja.

Megforditva az ő általános népszerütlenségök az, mi veszedelmes törré lehet a legjogosultabb és legszükségesebb politikára nézve is. Ha egy szikra hazafiság marad bennök, ismerjék kötelességeiket!

A függetlenségi párt tegnapi értekezletében kimondotta, hogy a párt minden tagjának becsületbeli kötelessége jelen lenni a képviselőházban a vámügyi törvényjavaslatok részletes tárgyalása, valamint a többi kiegyezési javaslatok tárgyalása alatt is.

—

A képviselőház erdőügyi bizottsága tegnapi ülésében letárgyalta az erdőtörvényjavaslat IV. és V. fejezetét. Lényegesebb módositás tétetett a 47. §-nál, a hol a feltétlen erdőtalaj kijavitása ellen intézett pénzbüntetés tetemesen lejebb szállittatott. Tárgyalás alá vette a bizottság a II. czim I. fejezetét is „az erdei kihágásokról", azonban ezen fejezet lényegesebb §§-ai függőben tartattak a következő ülésig, melyben az igazságügyminiszter képviselője is jelen leend.

Kikből áll a kormánypárt.

A vámügyi vita egyik legnevezetesebb mozzanatot fogja képezni a magyar parlamentarismus történelmében. Soha előbb nem foglalkozott a magyar képviselőház oly behatóan hazánk pénzügyi és közgazdasági érdekeivel, mint e vita alatt. És ennek lehet köszönni azt, hogy a pártfanatismus, mely előbb mereven elkülönité az egyes politikai árnyalatokat egymástól, enyészőben van. A szónokok egymásután, bármely párthoz tartoztak, objectiv birálat alá vették az ország anyagi helyzetét, hogy álláspontjukat igazolhassák. A személyes ambitiók, a kicsinyes versenyek és gyülölködés elnémultak, mert a nehéz idők sulya, mondhatnók hazafias ihlettséggel tölté el a hazát.

Minden nap, mióta a vámügyi vita folyik az ellenzék diadalának egy-egy napja, mert a kormánypárt legtehetségesebb, legképzettebb szónokai az ellenzék soraiba léptek át és nyiltan és határozottan megtámadták a kormányt.

A kormány érezte azt, hogy pártja minden nap vereséget szenved, s ezért bár már kevés ideje maradt a kiegyezés megkötésére, maga sem takarékoskodott valami nagyon az idővel, hanem egymás után beszéltette embereit, akik csak hozzá tudtak szólni a kérdéshez. Igy történt, hogy a küzdelembe előhozta utolsó fegyvereit: meg szólaltak a nagy ágyuk. Beszélt még maga a volt miniszterelnök Wencheim Béla is. De mind ez nem használt semmit. A nagy ágyuk csak puffognak, de nem voltak képesek leteriteni az ellenzéki sorokat. Ellenben az egyesült ellenzékiek tábora nap-nap után ujabb rést nyitott a közös vámterület védművein.

És most a kormány ide-oda kapkod már, csak hogy a mennyire lehet még együtt tarthassa táborát. Azonban mind ez nem használ semmit.

A volt többség kapaczitásai egymás után elhagyják a kormány táborát. Lónyay, Kerkápoly, Somssich, Bittó, Szilágyi voltak az elsők, s most már utánok mennek a kisebb emberek is: Pulszky, Tarnóczy, s a ki csak önállólag gondolkozni mer. Igen, a jobbak belátják azt, hogy rosz ügy szolgálatában akarják őket eszközökül felhasználni. S midőn oly vezéregyéniségek és mély gondolkozásu fők, mint egy Kerkápoly hazafias kötelességérzettel kimerték mondani őszintén a „mea culpát" az ország szine előtt, és lelkes éljenzés és taps hangzott fel a ház minden oldaláról, már a vezérszerepre nem hivatottak és nem áhitozók is beláthatják azt, hogy mit parancsol a politikai becsületérzés szava.

Az eszmék nagy és nehéz küzdelmét kellett az ellenzéknek következetes kitartással küzdenie, mig a pártfanatizmus igáját, mely a kormánypártot együtt tartá, széttörhette. És ez most elvan érve. Helye van parlamentünkben ismét a capacitációnak. Somsich Pál volt az első, ki midőn az ellenzék részéről ismételten felhangzott a vád, hogy a kormánypárt süket marad a megczáfolhatlan érvek előtt, s szemet huny az elvitázhatlan s számokban kimutatható megkárodás előtt, azt a fáradságot vette magának, hogy a kiegyezési kérdéseket komoly tanulmány tárgyává tette és ennek alapján a „sapientis est, consilium mutare in melius" elvét követve, elismerte, hogy a közgazdasági közösség politikája káros. Példáját aztán többen követték, s a kiben csak egy szikrája megmaradt még a higgadt politikai felfogásnak, mindnyájan elhagyják a kormánypártot egymásután.

Nagy kérdés, vajjon van-e még ma többsége Tisza Kálmánnak, mert oly óriási vereségek után, minőt a kormány e vitában idáig szenvedett, maga a kormány is kénytelen bevallani, hogy az ellenzék roppant szellemi fölényben van a kormánypárt felett. Senki nem vonhatja kétségbe, hogy ha a „vota non numerantur sed ponderantur" elvét szem előtt tartja a kormány, akkor már e vita kezdetén jelentést kellett volna tennie ő felségének, hogy a többséget elveszté. Mert az a többség, mely felett Tisza Kálmán még ma netán rendelkezik, — ha ugyan van még többsége — nem igazi többség, a szavazatok nagyobb számát azon elemek teszik ki, melyek minden körülmények közt vakon a kormánynyal tartanak.

Kikből is áll tulajdonképen ma a kormánypárt? Áll először is a nemzetiségi képviselők azon részéből, kik mint a horvát képviselők csak azért maradnak meg a szabadelvü pártban, mert azt tartják, hogy nekik loyalitással kell viseltetniök a magyar állam iránt, és azért támogatniok kell a kormányt. Ezek az urak azonban már kezdik megsokalni Tisza Kálmán dicsőségét, s kérdés vajjon ő számithat-e még reájuk. Ha komoly politikai irányeszmék által hagynák magokat vezéreltetni, akkor egy pillanatig sem habozhatnának s elkellene hagyniok azon kormányt, melyről láthatják, hogy az államháztartásban az egyensulyt nem képes helyreállitani, s hogy az anyagi jólét előfeltételeit nem képes biztositani.

Áll a kormánypárt másodszor a szász képviselők azon részéből, kik az tartják, mint Gebel ezt őszintén ki is mondta a házban, hogy nekik a közgazdasági kiegyezés csak azért kell, mert az a centralisatio felé vezet. Ezek az urak tehát nem azt nézik, hogy mi szolgál Magyarország érdekeinek; előttük Ausztria érdeke az irányadó tekintet, s tán épen azért hajlandók a kiegyezést elfogadni, mivel azt vélik, hogy ennek szükségkép az az eredménye lesz, hogy általa előbb-utóbb be kell következni az állami tönknek Magyarországon, és akkor teljesül az ő hő vágyuk, nem lesz Magyarország, hanem csak egy központi Ausztria. De jobban meggondolhatnák a a dolgot ők is.

A szász egyetemnek local patriotismusa is magas osztrák vagy német aspiratiója nem szerencsés politika. Ha Magyarország anyagilag tönkre megy, ők is megsinlik ezt, mert évszázadok hosszu során át sokkal inkább hozzánk fortak, hogy sem állami életünk hatása alól kivonhatnák magukat. Meg kell osztaniok a jó és rosz napokat velünk, s ha Magyarország tönkre megy, akkor ütött Ausztria végórája is.

És a szászok parányi nemzetisége, idegen elemek között beékelve lévén, az első lesz, melynek feje felett össze fognak csapódni a szláv tenger hullámai. Érdekeiknek megfelelő politikát ők csak ugy követhetnek, ha mindenben az anyaország a magyar nemzet javát nézik. Ez alatt megtarthatják nemzetiségüket és anyagi jóllétet is biztositathatnak maguknak. Nekik tehát az e hazában levő pártok közt természetszerüleg azzal kell tartaniok, mely az industrialismus fejlesztését irta zászlójára, mint ezt annak idejében nagyon helyesen belátta a segesvári ipar és kereskedelmi kamara, mely társkamrái közt az önálló vámterület kivánalmával, mint első fordult a kormányhoz.

De áll a kormánypárt többsége továbbá Tisza Kálmán benső barátaiból, kik hazafiságot csinálnak abból, hogy az egykori ellenzéki vezért mindenben hüségesen kövessék. Ezen uraknak politikai meggyőződését nem állami czélok elérése, hanem a személyes vonzalom képezi. Különben is ők többnyire olyanokból állnak, kik a mester szavára esküsznek, de magok önállólag nem is mernek gondolkozni; mert ha ezt tenni megkisértik, akkor arra az eredményre kell jutniok, mint Horánszky Nándor, azaz be kell látniok, hogy Tisza a közgazdasági nagy kérdések szinvonalára nem tudott felemelkedni, s oly kiegyezésbe egyezett bele, mely az ország romlására vezet.

És áll végre a kormánypárt, vagy ha ugy akarjuk a többség, azokból, kik parancsszóra szavaznak, mert állásukat akár mint képviselők, akár egyébként a kormánynak köszönhetik.

E többségnek, ha ugyan még meg van ma, el kell fogynia a kiegyezés letárgyalása előtt; és akkor meg vagyunk győződve, sikerülni fog anyagi érdekeink megóvása és fejlesztése által egy jobb jövő alapjait lerakni.

A háboru.

Jellemző tünet államférfiainknál, hogy ritkán találják el a szükségletek sorozatában azt, mihez kelljen legelébb fogni, mit hagyni későbbre. Pedig ott a példa előttük Angliában, hol a miniszterek, kik egy esetleges háboru kitörését előre sejtik, mindenekelőtt a „nervus rerum"-ról, a pénz beszerzéséről gondoskodnak, mielőtt egyébbhez fognának. Nálunk ellenben már mult nyár óta mindenféle mozgósitási tervekkel léptek a közönség elibe, de még nem tudták, miből fogják a költségeket fedezni.

Most, mint több oldalról hirlik, a közös pénzügyminiszter báró Hoffmann utána lát, hogy kölcsönt kössön eladósodott államunk számára. Tegnap azt hiresztelték, hogy külön küldetésbe Londonba fog utazni, ma ezen hirt megczáfolják s oda változtatják, hogy a közös pénzügyér a Rothschild ház bécsi czégvezetőjével már értekezett is egy kötendő kölcsön iránt. Ezen látogatásnak a Rothschild háznál volt e és minő eredménye, még nem tudhatni, de azt teszik hozzá, hogy Hoffmann báró a nagy bankházból gróf Andrássyhoz ment, kivel huzamos

---

AZ „EGYETÉRTÉS" TÁRCZÁJA.

KÉT ÉLETRAJZ.

— ELBESZÉLÉS. —

IRTA: **KAZÁR EMIL.**

(5-ik folytatása.)

Igazi nagy város jellege különben ilyen mindenütt, a házak udvarából tekintve, s ilyen volt ott is, a hol Lajos majd két évig lakott ezelőtt, hol azonban Borcsa néni nyájas arcza és Vilma kedvessége egy barátságos oáz központjai lettek, és a szülői házból nagy világba jött fiatal ember nem érezte a magány komorságát.

Most ez teljesen hiányzott. Az egész folyosón, a hol lakott, csupa olyan cellák ajtaja nyilt, melyeket magányos fiatal emberek számára rendeznek be, a kik lehetnek bárkik, azért egyik sem részesül több figyelemben, mert a fő az, hogy a szoba üresen ne álljon, s minden hónapban behozzon ennyit vagy annyit. A háziasszony rendes körülmények közt soha sem látható, csak rendkivüli körülmények közt jelenik meg, a havi bért sürgetni. A hónap elején parádéba öltözik, fölhuzza gyürűit, várja a lakó urakat, panaszkodik nekik a drágaságról, magasztalja a szobákat; kérdezősködik erről vagy arról, kik mind ismerős és szerepet játszó emberek, s kik évekig laktak nagy megelégedéssel ugyanabban a szobában, mely ellen most a „tisztelt urnak" panasza van. Vagy kérdezősködik másokról, kik elég lelketlenek adósok maradni mind a mai napig.

Reggel korán megjelent egy vén tót asszony, kivitte a tisztogatni valót, egy nagy kannából vizet öntött a kancsóba, s aztán délben ismét körutat tett, hogy valamennyire rendbehozza a szobákat, és keservesen motyogott, ha valamelyik fiatal ur még mindig nem hagyta el paplana hüvelyét. Ennyiből állt e szobák összeköltetése a háziakkal. A külvilági összeköttetést a mosónők, főkép pedig a házalók közvetitették; türelmetlen szabók, czipészek sem hiányoztak, kivált a hónap elején; továbbá kávéházi és fogadóbeli pinczérek a hónap legelőrehaladtabb részeiben is.

Dályai Lajosnak ugy tetszett, hogy a főváros ily fagyos magánya és elhagyottsága épen neki való lesz, s habár nagyon kinosan töltek is az órák, ezt a feledhetetlen emlékeknek és környezete gyors megváltozásának tulajdonitotta. De némi kárpótlást remélt szomszédai ismeretségéből, a kiknek egész jámborul bemutatta magát, s a kik közt volt tanuló, hadnagy, mérnök, kereskedőlegény, színész és magányzó. Ez az utolsó soha sem volt otthon éjjel, s mindig csak nappal aludt, a mit arról lehetett megtudni, mert ilyenkor a kutyája ott hevert az ajtó előtt. Legbarátságosabbnak mutatkozott a tanuló, ki kollegájától azonnal kölcsön kért, mert a havi pénze megkésett. A többiek nem igen voltak otthon, s éjjel botorkáztak haza. Lajos bizalmas kollegája is csakhamar nem volt található, s ajtaját mindig zárva találta.

Belejutott Lajos aztán egy másik sphaerába is, a hol vastag pipafüst uralkodik, s a hol azok a fiatal emberek találhatók nagy és lármás tömegben, a kik nem szeretnek otthon lenni.

Régi lakása előtt sokszor elsétált, és hosszasan álldogált az utczasarkon, honnan azt láthatta. Föl-földtekintett a jól ismert két ablakra is, melyek egyikében ott csicsergett az irigylett kanári madár. És ha látott az ablakban egy kedves arczot, akkor nagyon boldog volt, s örömmel rohant tova, hogy aztán másik, egész közönyös utczákban bolyongjon czél nélkül, megbámulja a kirakatok ostobaságait, elolvassa a falragaszok hűhóját, melyek annyi jámbor és ártatlan ember létezéséről tesznek tanuságot; vigignézze a fényképeket, s meghallgassa azt az embert az utczasarkon, ki még soha nem látott borotva-fenők és csodálatos erejü enyvek magasztalását üzi. Végre aztán megint csak a pipafüstbe jutott, mert otthon ő sem szeretett lenni.

Határozott órákban szokott volt eljárni az ablakok előtt, melyek mögött az ő egész világa rejtőzött. Vilma igy tudni fogja, hogy mikor legyen az ablaknál. Vilma csakugyan ilyenkor tett friss füvet a kalitkára. Mily boldogság volt aztán, mikor egyszer Vilmát épen ebben a bizonyos időben látta kilépni a kapun. Már hetek multak el, mióta elköltözött tőlük, s azóta nem beszéltek együtt. Lajos buzgón esedezett hozzá, ne fosztaná meg őt a boldogságtól, s engedje meg neki a hitet, hogy most azért jött el onnan hazulról, mert találkozni kivánt vele.

— Igen, — válaszolt Vilma, de e választ az tette édessé, mert elpirult hozzá.

Sorról-sorra fölötte sok kérdezni valója akadt a régi jó lakónak. Semmi más nem változott, csak a szoba lakója. Most egy városi vén irnok lakik ott, a ki köhög folytonosan és válogat az ételekben. Borcsa néni nem győzi eleget emlegetni Dályai urat.

Vilmának valami dolga volt egy boltban, de mikor ezt elvégezte, még azután is sétáltak, mint régebben.

— Mikor fogom kegyedet ismét látni? — kérdezte Lajos lángoló arczczal, mikor Vilma bucsuzóra nyujtotta kezét.

— Nem tudom! — szólt zavartan a lány. — Néha valamit kell vásárolnom, s azt én sem tehetem láthatatlanul.

Lajos teljesen boldog volt. Találkoztak gyakran, csaknem minden nap. A város oly nagy, s ők majd itt, majd ott keresték egymást, a nélkül, hogy valakinek feltünhetett volna. Csöndes beszélgetésben járták be a néptelen utczákat, a külvárosokat, a hol nem ismerheti őket senki.

Tilalmat szegtek meg, tehát óvatosnak kellett lenniök.

Vilma szembetünőleg megváltozott csak a pár hét alatt is, mig Lajos nem beszélt vele. A vidorság, mely oly menyei báj, eltünt szemeiből, s ezzel együtt eltünt arczáról az a pozsgás pirosság, mely az egészség jegye és olyan az arczon — ha még öreg is, — mint a kelő nap bibora: szerteszét kergeti a fellegeket, ha azok nem sulyos felhők. De uj bájt öltött a Vilma arcza, melyet bánatnak is szokás nevezni; ennek gyönge fátyola ráborult képére, a szemek tükrére, a homlok ifjuságára, az ajk mosolyára, meghagyva azokat olyannak, a milyenek voltak, s mégis adva azokhoz valamit, a mi nem volt. Mint lett sürübb a fátyol, mint nem tudta eltakarni a fájdalom kemény ujjainak kék nyomait a szem körül, mint lett erőtlen, hogy visszatartsa az ajkak sohajra nyiladozását: ezt észre kellett vennie Lajosnak, de addig sok idő mult el.

Ugy idő multával feltünhetett a változás a fiatal lány öltözetében is. A kijavitgatott keztyük mindennaposak voltak a formás kezeken, de ez nem tesz semmit. A fehér kézelők alól oly gyakran határozott ujjmutatást lehet látni a szegénységre, a nélkül, hogy az valami vedlett elegáncziához tartoznék. Csinos igy is. Csodálatos, hogy mennyi izléssel birnak azok a szegény, vagy takarékos lányok, kik hozzászoktak, hogy maguk készitsék ruháikat, s a kiken az első pillanatban meglátszik, hogy semmi módjuk divatosnak lenni, és mégis csinosak mindig. Hanem a szép Vilma nem volt ilyen. Azok az egyszerü ruhák nem illettek neki. Mindig sok gombostü és fércz látszott. Mindig akadt valami divatos függelék, mely azonban sehogysem tartozott a többihez. Egészen más csoporthoz való kalapok, kirivó tollak, virágok; valami nagyon szines nyakkendő, értelem nélküli szalagok itt is, ott is: mind olyan maradványok, melyeket egy korábbi jobb állapotból még mindig megtart a szegénységgel való kényszerü alkudozás.

A szomoruság és szegénység hova-tovább feltünő lett Vilmán.

VIII.

Azt az urat, ki Lajossal ugyanegy folyosón lakott, a ki éjjel sohasem volt otthon, s a kinek a foglalkozási czime az volt, hogy „magányzó," Dályai Lajos a füstök regiójában ismerte meg, valamelyik kávéházban. Már nem fiatal ember, de olyan viselt arczu, hogy jóval fiatalabb lehet, mint a menynyinek a képe vallja. Nyalka ur, darutollas kalappal, fénymázos csizmával, nagy pecsétnyomó gyürükkel és hatalmas óralánczczal, meg valami idomtalan kutyával, mely örökké fázott. A kávéhoz mindig rumot ivott és rekedt hangon beszélt. A pinczérek nagyon bizalmasak voltak vele, szólnia sem kellett és szokás szerint raktak elébe mindent.

Lajos csak egyszer találkozott vele a folyosón, de a mint a kavéházban meglátta, immel-ámmal köszönt neki, (mert nem sok jót nézett ki szeméből), de a kutyás ur rögtön helyet csinált számára az asztalnál.

— Ha nem csalódom, a szomszéd? — szólt kellemetlen és durva hangon. — Rágyujt erre a szivarra? Mondhatom, hogy nem rosz. Nem szokott abszinthot inni?

A fiatal ember elfogadta a szivart, de a zöld mérget nem, s leült oda az asztalhoz.

— Nini! nem a Rőczei-lány az a kisasszony, a kivel ön sétálni szokott? — kérdezte egyszerre a magánzó.

Lajos nagy zavarba jött, de bevallotta, hogy igen.

— Hát az apja hogy van?

— Beteg.

— Az a szerencséje.

— Miért?

— Mert különben hüselnie kellene valami börtönben.

Képzelhetni, hogy e beszélgetés mennyire érdekelte a fiatal embert. Vilma sokkal közelebb állt az ő szivéhez, hogysem a család felől ne kivánt volna megtudni valami bizonyosat.

— Ön ismeri Rőczeit? — kérdezgette szorongva.

— Teringettét, ismerek én mindenkit. Sokfelé és sok ember közt megfordulok a foglalkozásomnál fogva, és sok mindent hallok.

— A foglalkozásánál fogva? — kérdezte Lajos figyelmesen.

— Ugyan ne izéljen, fiatal barátom! — válaszolt a másik, kihörpintve egyszerre egy pohárral, abból a zöldből. — Álmatlanságban szenvedek, nem vagyok képes elaludni. Gondoltam tehát: kinek mihez van természete, ahoz fogjon. Aztán nekem a kártyához van szerencsém is.

(Folytatása következik.)

Lapunk mai számához egy féliv melléklet van csatolva.

ideig értekezett, innét pedig a császárhoz indult kihallgatásra.

Hogy ezen járáskelésekből nem lehet következtetni az Andrássy gróf által ajánlott conferentia létrejöttét, sőt hogy ezek inkább a politikai hajcsőben a higanynak „boruig“ vagy „zivatarig“ való alábbszállására mutatnak, azt mindenki könnyen beláthatja, kivált ha azokat az ujonnan felmerülő s napról-napra szaporodó mozgósitási hirekkel hozzuk összeköttetésbe.

De még inkább borul a láthatár a keleten. Konstantinápoly talaja egy gyuanyagokkal össze-vissza hálózott Solfatara, melyből minden perczben kitörhet a legiszonyubb forradalom. E forradalom kitörésének valószinüsége a muszkáknak Konstantinápolyhoz való közeledtével növekedik. A szultán ennek előérzetében elakarja hagyni fővárosát, de ki tudja, nem ő az, ki magával tova viszi a hosszu kanóczot, melyet majd csak Ázsiában gyujt meg? Muszka szövetségeseitől talán rá is ragadt egy és más azon perfidiából, mely azoknak minden tettét jellemzi. Ki tudja, nem tud-e már erről Anglia egyik vagy másik minisztere is; micsoda jelentősége van a török követnek Derby gróffal tartott hosszas konferentiájának, melynek következtében az angol miniszter, mint állitják, egészen szakitott békés politikájával, és most egyszerre meg van győződve Muszkaország ármánykodásáról és ravaszságáról, ugy annyira, hogy most minden tekintetben csatlakozik Beaconsfield lord politikájához.

Némely hirek szerint a béke létrejötte még lehetséges volna, de ezekkel éles ellentétben állanak a tények, jelesül Oroszország uj fegyverkezései, roppant hadcsapatok küldése Romániába, s a szerbeknek a muszkák általi actióra serkentése. Bizonyosnak mondják ugyanis, hogy Szerbia ujra kezdi a katonaállitást, s még a mahomedán lakosokat is besoroztatja és 36 uj zászlóaljat alakit. Ezek bizonyosan nem békés jelek.

Hivatalosan azonban még semmi sem esett tudtunkra. A berlini, a bécsi és a magyar parlament még mindig vár a miniszterek válaszára. Azt mondják, hogy Bécsben és Budapesten csak Bismarck válaszára várnak, s a választ a szerint adandják Ausztria-Magyarország miniszterei.

„Ausztria és Anglia érdekei“ czim alatt ezt irja a „Daily Tel.“: „A mult este Londonból jött hir nagy consternatiót okozott a kormánykörökben. A helyzet igen válságos, és ámbár Andrássy és társai még a conferentiába vetik bizodalmukat, de ugy látszik nem fogták fel azon nehézségeket, melyek ennek utjában állnak. A casus belli szót most már használni kezdik és pedig azon kérdéseknél, melyek az osztrák és angol érdekeket egyaránt érintik. Bulgáriának huzamosb ideig való megszállását s minden oly nemü intézkedést, mely által Bulgária a Balkán déli oldalára kiterjedne, vagy Konstantinápoly elfoglalását s a tengerszoros kérdésének eldöntését a nagyhatalmak beleegyezése nélkül: mind ezt a czár igéretei megszegésének s a monarchia érdekei megsértésének tekintik. Akár lesz conferentia, akár nem, Ausztria nem akarja türni, hogy az orosz befolyás a Balkán félszigeten állandósitva legyen, Ausztria csak abban hibázott, hogy feltétlenül hitt a czár szavának s az orosz részről ünnepélyesen tett nyilatkozatoknak. De végre Ausztria felnyitá szemeit.

Németország tartózkodó, sőt néma marad, s ez minden nap közelebb huzza Ausztriát Angolországhoz. Bizonyos nagyhatalmak feszélyezve érzik magukat Németország rendkivüli tartózkodása által. Igy Franciaország és Olaszország indittatva látták magukat visszavenni a parancsot, hogy hadihajók menjenek a Bosporusba. Ausztria utóbbi napokban már nem kért s nem is kapott tanácsot Bismarck herczegtől. Ausztria pár hét előtt Bismarcktól azt a figyelmeztetést kapta, hogy az orosz barátságot ne vigye tulságba. Ez volt tudtunkkal az utolsó tanács, melyet Andrássy Berlinből kapott. De ha a német kanczellár most azt akarja, hogy Ausztriát visszatartsa a háborutól, akkor azonnal közbe kellene lépnie.

A konferentia megtartása a távol jövő kérdése és időközben Oroszország készületeket tesz, hogy Európával szemben harczra kész legyen. — Ausztria nem fog várni, mig a czár seregei tervét meghiusitják. A törökországi hadjárat számára a terv már hat hó előtt elkészült, s bizton tudom, hogy a hadsereg minden tekintetben kész igen rövid idő alatt a harczterre menni. Nem akarom ezzel azt mondani, hogy a háboru küszöbön van, de ha Oroszország még folytatja készülődéseit az európai háborura, akkor minden valószinüség szerint Ausztria is megmozdul.“

Angolok nyakra főre vásárolják a torpedókat, és torpedó naszádokat szerelnek föl. Az angolok a Bosporusból szándékoznak elzárni az utat a fekete tengerbe.

Abbeli sejtelmünket, hogy a törökökben még nem halt ki egészen az ellentállási erő, igazolja a „Timesnek“ egy jelentése, mely szerint az angol hajórajnak Konstantinápoly előtti megérkezése óta a porta Bulgáriának tökéletes autonomiáját meg nem engedhetőnek nyilvánitja.

Ha a mozgósitási hirek valósulnak, akkor az Erdélyben felállitandó 100.000-nyi tábort ugyis lehet tekinteni, mintha támadásra lenne szánva, de lehet, hogy védő állást fog csak elfoglalni, mig ellenben a Horvátországban tervelt mozgósitás Bosznia és Herczegovina elfoglalására látszik mutatni.

A „N. Fr. Pr. szerint Gorczakoff válasza Andrássy jegyzékére annyira ki nem elégitő, hogy ez magát általa személyesen látja érintetve, és egy második igen erélyes jegyzéket küldött Szent-Pétervárra.

Azt hiszik, hogy az angol hajóraj a fekete tengerbe fog nyomulni és ezáltal kényszeritendi az oroszokat, hogy a Balkánon visszamenjenek és Erdélyt mellőzve visszavonuljanak. Ha Anglia a fekete tengerbe hatol, itt valamennyi orosz kikötőt ostromzár alá veend.

Berlinben utolsó időben az ujságok kissé iskolamesteri hangon birálják Oroszország eljárását és ezen hang mellett maradnak. Mindenek felett megrojják Oroszországot titokzatosságáért, melyet az Oroszok majdnem tulzásig visznek; a „National-Zeitung“ a többek közt azt mondja, hogy még eddig a török-orosz tárgyalásokból csak ködfátyolképekhez hasonló sebesen eltünő vázlatok szivárogtak át nyilvánosságra és valamennyi europai kormány egyhangulag azt vallja, hogy mit sem tud azokból. Imitt-amott egy töredék merül föl, hogy ismét elenyészszen a homály tengerében. Hasztalan lapoznók az európai diplomatia történelmét, hogy ehez hasonló eljárásra akadjunk. Az idézett lap fölszóllitja a czárt, hogy „nagylelkü jelleméhez“ képest — melyet senkisem vonhat kérdésbe — ezen kellemetlen helyzetnek vessen véget. Egyik vezérczikkében „Ausztria és Oroszország közti feszély“ felirással a köllni ujság ugy vélekedik, hogy a Dardanella-kérdés nem lehet közönös Ausztriára nézve. A Dardanellákat felszabaditani vagy Oroszországnak megengedni, hogy ott megtelepüljön, ez annyit tenne, mint az orosz hajó zászlóknak megengedni, hogy szabadon hajózhassanak ki és be a közép tengeren és ez által Ausztria köré a földrajzi övet szükebbre huzzák öszve.

Az országházból.

(Február 16)

Az utolsó támadást intézte ma az ellenzéknek három árnyalata a vámügyi törvényjavaslatok ellen. A függetlenségi párt, a független szabadelvü párt s a jobboldali ellenzék vezér férfiai, mint a különböző külön vélemények beterjesztői, éltek ma zárszavukkal. A ház feszült figyelme közt elhangzott három beszéd nagyjában visszatükröztette a hosszu vita folyamában elhangzott érveket a Tisza kormány kiegyezési müve ellen. Simonyi Lajos báró, Simonyi Ernő és Apponyi Albert gróf szóltak ma, E három név hallatára elképzelheti mindenki, hogy a tizenkettedik órában mily erős, hatalmas támadást kellett szenvedni ama javaslatoknak, a melyek a közgazdasági szolgaság korszakát czélozzák életbe léptetni. Elképzelheti mindenki, hogy e három beszéd érveinek zápora, mint söpörte el, mint tette tönkre ama — hogy más kifejezést ne használjunk — együgyü s olykor nevetséges, olykor szórakozást keltő okoskodásokat, a melyeket a kormány s a hü mameluk sereg a kiegyezés védelmére felhozott.

Simonyi Ernő kiválóan sikerült beszédben constatálta, hogy a külön vámterület előnyeit, nemcsak pártunk szónokai hirdették, hanem az ellenzék többi oldaláról felhangzott beszédek is; nem titkolhatta el szóló sajnálkozását a felett, hogy óráig tartó kitünő érvelések a külön vámterület mellett — végre oda lyukadtak ki, hogy elfogadták a közös vámterület alapján való megalkudás lehetőségét. Nagyon helyes volt, hogy Simonyi kifejezte megütközését ezen érthetlen eljárás felett. A tapasztalat fog nemsokára nekünk igazat adni, hogy az ellentétes érdekü két fél között mindkét részt kielégitő, méltányos egyezséget kötni lehetetlenség. Közgazdasági rendezkedésünk csak az önálló vámterület mellett lehet sikeres; csak az önálló vámterület által nyujtott előnyök igénybe vétele mellett orvosolhatjuk sikeresen financzialis bajainkat; csak az önálló vámterület életbeléptetése által védhetjük meg csecsemő korát élő iparunkat az erőteljesebb, hatalmasabb osztrák ipar megölő versenyével szemben, csak igy emelkedhetik eddig puszták földmivelő országunk a közgazdasági fejlődés egy magasabb fokára. Csak is igy foglalhatunk helyet a cultur népek családjában, csak is igy biztosithatjuk nemzetünknek az anyagi jólétet, a melyre szükségünk van már csak azért is, mert csak boldog nemzet lehet igazán szabad.

Beszédét szóló Shakespeare egy alakjának, Wolsey bibornok monologjának idézésével végzi, a melyben ez saját bukásáról elmélkedvén, azt mondja, hogy e bukás „mint Lucziferé, örök s reménytelen.“ Egy elveinek megtagadása által polczra jutott kormány bukása — ugymond Simonyi — szintén örök s reménytelen.

A hangulat Angliában.

London, február 14.

A „Morning Post“ irja lapja élén a következőket: Az egész országban a megalázásnak mély érzelme terjedt el egy rosz politikaiból hirtelen felébredés következtében. Beaconsfield lord bizonyul általános vélemény szerint egyedüli államférfiunak, ki kezdettől fogva értett a keleti politikához. Gladstone, saját beismerése szerint is, mint egyszerü agitator tünik fel, ki napról-napra megkisértette ellenfeleinek politikáját keresztül huzni. De érezik azt is mélyen, hogy a kormányelnöknek kezei nagyon meg vannak kötve collegái által. Általános a panasz, hogy a cabinet megtisztitása az oda nem való elemektől későn történt meg s hogy egyáltalában nem teljes. Az alkotmányos kormányzat ismét próbára lett állitva s a nemzet szégyenére látnunk kellett, hogy nemzeti kérdések párt politika tárgyává tétettek, minden tekintet nélkül a „britt érdekek“-re, a melyekről annyit lehetett hallani beszélni, s a melyekért oly keveset tettünk. Anglia nemességének hazafiui érzete végre felébresztetett a kormány ingadózásai által s azon nevetséges szinjáték következtében, a melyet Nagybrittania pánczélhajóinak elküldése s isméti visszahivatása, bizonytalan czélok követése s parancsainak minduntalan megváltoztatása által játszott. — A conservativ parlamenti képviselőknek tegnap (kedden) este tartott meetingje fejezte ki először azon akaratot, hogy a kormány felszólitassék az ország s a párt igazi nézeteinek képviselésére.

E meeting, amig teljesen meg volt győződve a felől, hogy a kormányelnökben teljesen bizhatnak, addig nem ajándékozhatja meg bizalmával a külügyek vezetőjét, hacsak feltétlenül nem követi Beaconsfield lordot. — Erős reactió állt be egy clique azon zsarnokságig menő szigorával szemben, a melylyel a ház tagjait egy közönséges, nem is gondolkozó, balga szavazó géppé aljasitotta. Egy nagy nemzeti krisis esetén, a hazát igazán szerető férfiakból összeállitott conservativ párt, államférfiak s nem sergeantok által fogja magát vezettetni. Itt már az ideje annak, hogy Angliának parlamentje erélyes eljárást kövessen s egyöntetü javaslatokat halljon kormányától, a mely egy erős s határozott többség élén áll; mi reméljük, hogy Beaconsfield lord támogatva érezve magát az egész ország nyiltan kifejezett közvéleménye által, igazolni fogja a benne fektetett bizalmat, s érdekeinket és becsületünket, nemzeti történelmünk kritikus korszakában megfogja tudni védelmezni.

Azon ország, a melynek szövetsége felé az angol politikusok néznek. Ausztria-Magyarország; nevezetes, mennyire érezhetővé válik mindinkább egy angol-osztrák-magyar szövetség szükségessége. Maga a „Times“ is, természetesen megszokott elővigyázó s zárkozott modorában, pártolja ez eszmét. A nevezett lap irja: „Jól megfontolt kötelékek s Európa közvéleményének közös pressiója voltak eddig legerősebb fenntartói az európai békének s megakadályozói a dicsvágy veszélyes terveinek. Most már itt az ideje annak, hogy ez üdvös befolyás a keleti kérdés megoldását megkönnyitse. Ausztria-Magyarországnak s Angliának érdekei egy bizonyos pontban ugyanazok. Bár nem mehetnénk folyvást egyuton ez állammal, de az államférfiak és a diplomaták dolga a különböző államoknak különböző igényeit kiegyenliteni, s a létesült kölcsönös megegyezés alapján közösen eljárni. — Eljött az ideje a véleménycserének, s kormányunknak remélhetőleg ez képezi főczélját. — Konstantinápoly megszállása által, irja e lap, Oroszország haszonnélküli s nehéz felelősséget vállalt magára, s köteles lesz mind Angliának, mind Ausztria-Magyarországnak kezességet nyujtani az iránt, hogy ismét ki fog menni Konstantinápolyból.“

Mozgósitási hirek.

A félhivatalos lapok ugyancsak csörtetik a kardot. Mindennap tudnak hozni valami uj közleményt a közeli mozgósitásról. Miután nagyon erősen tartja magát az általános hit, hogy a harczi lárma csak addig fog tartani, mig a vámkérdésben a szavazás meg nem történhetik, egyelőre minden commentár nélkül közöljük a félhivatalos lapok ezen hireit, rájok háritva a közlemények valóságáért a felelősséget. E hirek következők: „Az erdélyi katonai parancsnokság megkapta a rendeletet, mely szerint a legközelebbi napokban öt napi határidő allatt fognak berendeltetni az erdélyi részekben elhelyezett közös hadsereg összes tartalékosai és a honvédség szabadságosai.“

A kolozsvári „Magyar Polgár“ a következőket irja: „A katonai körökben a legujabb időben nagy mozgalom van. Minden órában várják a mozgósitási rendeletet. A katonaság részére a barakok épitéséhez már hozzákezdettek, s vasutunknál is serényen dolgoznak azokon. Itt helyben Kolozsvárt a fellegvárban nagymennyiségü töltény halmoztatott össze. Mintegy négy millió kétszázezer van már együtt. — Ezenkivül van Kolozsvárt hat üteg ágyu. Mozgósitás esetében az erdélyi részekben összesen százezer ember lesz összpontositva a legrövidebb idő alatt. A mozgósitási rendelet a hatóságokat teljesen készen találja. Minden előintézkedés már hónapok előtt meg volt téve.“

A „Pester Lloyd“ zágrábi távirata arról értesit, hogy a horvát kormány felsőbb rendelet folytán kinevezte a mozgósitás alkalmával működendő politikai kormánybiztosokat. — Megkell tovább emlitenünk, hogy kormánypárti képviselői körökben azzal az eszmével foglalkoznak, hogy a háboru tartamára a parlament egy permanens bizottságot alakitson. — A helyzetet találóan illustrálja egy laptársunk következő sorai: Felülről háborura izgatnak. Lőporillatuak a miniszterek és Csernátony interpellál. Albrecht főherczeg Bécsbe hivatott és értekezik a táborlokokkal. Szende Béla honvédelmi miniszter hangulata komor — tekintete gondteljes. Hivatalosan adatik tudtunkra, hogy komoly időket élünk és nagy események küszöbén állunk.

Hogy mit jelent mindez valóban? nem tudjuk. Manoeuver, vagy taktika? üres fenyegetődzés, vagy hetvenkedés? — Captationalis eszköz a kiegyezés elfogadására nézve és tüzijáték egy boszniai berukkolás és annexio előkészitése? Vakulj magyar, vagy talpra magyar? Vagy tán lépre ment bölcs kormányunk s keresi most a szabadulást? Baj vau-e, vagy csak lárma és zaj? Minderre még ma nem lehet alapos választ adni“.

Egy másik ellenzéki laptársunk pedig igy ir: Mi az előzmények után nem tartjuk valószinünek, hogy monarchiánk háborut inditson Oroszország ellen. A félhivatalosok kardcsörtetését nagy részben czélzatosan előidézett vak lármának tartjuk, melynek czélja e pillanatban a félénk kedélyűek elrémitése és megpuhitása. Holnap, vagy hétfőn van a szavazás; — tegnap figyelmeztette Tisza a házat, hogy néhány nap mulva nyilatkozni fog a keleti kérdésben. Kedden nyilatkozik Bismarck, szerdán nyilatkozhatik Tisza. Csak a megszavazott vámügyi javaslat egyszer a zsebében legyen!“

Vigyázzanak félhivatalosaink! Ha játékot üznek, e játék nagyon könnyen torkukra forhat. Ismerik tán annak a pásztornak meséjét, ki folyton alap nélkül ijesztgetett „jön a farkas, jön a farkas“, s aztán mikor csak ugyan baj volt, nem ment segitségére senki.

UJDONSÁGOK.

— **Az országgyülési tudósitás, Üzleti hetiszemle és „Egy bün története“ czimü tárczánk lapunk mellékletén van.**

— Személyi hir. Gróf Szapáry Gyula volt belügyminiszter ur tegnap este Jászberényből visszaérkezett.

— Sajtó pörünk. Kozma Sándor kir. főügyész az „Egyetértés“ 1877. évi 332-ik számában „Verhovay el van fogva“ czimü vezérczikk miatt csakugyan sajtópört inditott s lapunk belmunkatársa: Scheffer László, az illető czikkiróját, e hó 20-ikára lett megidézve kihallgatása végett Follmann Alajos sajtóügyi vizsgáló biróhoz.

— Jordan Vilmos második és harmadik előadásaira a vigadó kis termében az ülőhelyek a terem hoszoldalával párhuzamost lesznek fölállitva, miért is a t. résztvevők, kik ezen előadásokra már pamlagjegyeket váltottak, felkéretnek, ezeket az előli sorokra kicserélni.

— A dunai hajózás. Cogolniceanu román miniszter a turn-severini és kalafati kikötő-kapitányokhoz, valamint a beketi, bisztriczai, csatatei és izlasi parancsnokokhoz a következő táviratot intézte: „Miután az ellenségeskedések megszüntek, a kormány elhatározta, hogy a Dunán helyreállitja a szabad hajózást Nikápolyig, nem különben a rendes gabnakivitelt. De értesitse a hajótulajdonosokat, hogy Vidin közelében a katonai helyzet még nincs szabályozva és ezen vidéken csak saját kockázatukra kezdhetik a hajózást.

— Krátky János „Szózat“ czimü, a választások alkalmából irt röpirata márczius 15-én hagyja el a sajtót. Az erős ellenzéki éllel, független szellemben irt röpirat kétféle alakban jelenik meg: tisztán politikai füzet gyanánt, továbbá megtoldva a függetlenségi párt országgyülési képviselőinek arczképeivel és jellemrajzaival. Ez utóbbihoz a képeket hazai lapjaink egyik legjelesb arczkép-rajzolója: Haske késziti és Polák müintézete metszi: már mindkettő szakadatlan munkában van. Érdekes jele az időknek, hogy a felső-megyékből két szabadelvü-kör s egyik brassói könyvkereskedő intézkedett legelőször a röpirat terjesztésére. — Megrendeléseket márczius 10-éig elfogad a szerző Budapest, himző-utcza 1-ső szám alatt, egy példányra 50 kr; 10 példányra 4 frt, 25 példányra 10 frtjával. — Ajánljuk a vállalatot a vidéki körök figyelmébe.

— A meggyilkolt Szapáry temetése. Tegnapról irják lapunknak: Gr. Szapári Imre honvédszázadost itt Gyöngyösön nagy részvét mellett ma temették el. A temetés katonai diszszel történt, s minthogy Gyöngyösön honvédek nincsenek, ezeket az itt állomásozó közös hadseregbeli huszárok helyettesitették. A koszorukkal födött koporsót az elhunyt tiszttársai emelték fel a halottas kocsira, s azok vették le a temetőnél a kocsiról. A temetés impozans volt, megjelent Jászberényből az összes honvédtiszti kar, t. i. huszárok és gyalogosok, az itt állomásozó huszárezred tisztikara, Jászberényből — a városi hatóság is képviselve volt, az elhunyt édes anyja özv. gróf Szapáry Józsefné, az elhunyt testvérjei gr. Szapári Gyula Pestről és gr. Szapári Iván, Pongrácz honvédtábornok, gr. Károlyi Pista, gr. Westphalen József, számos barátjai s ismerősei a vidékről. A temetésen kétezeren felül voltak.

— A török sebesültek javára özv. Szombatfalvy Józsefné urnő Szombatfalváról 2 kilo 70 dkgr. tépést, s a székely-kereszturi szegényeket segélyező társas-egylet részéről az egylet társas estélyén begyült adományképen Ugron Jánosné elnöknő Fiáthfalváról 5 kiló tépést szivesked tek hozzánk beküldeni. — Köszönettel fogadtuk s mindkét küldeményt át fogjuk szolgáltatni a konzulnak.

— A gyilkos Tóth Ferencz elfogatásához utólag azon érdekes tudósitást kapjuk, hogy az üldöző huszárokat báró Vever hadnagy vezette s oly sietve kaptak lóra, hogy a karabélyokhoz még töltést se vittek magukkal. Tóth, a mint a fegyvert nekiszegezték: megadta magát, mert nem is számithatta, hogy töltetlen fegyverrel üldözzék.

— A budapesti polgári dalkör a Beleznay-féle kert helyiségeiben február 23-án tánczvigalommal végződő barátságos dalestélyt tart Schmidt Tódor karmester ur vezetése mellett. Kezdete 8 és fél órakor.

— Jószivü emberbarátok szives pártfogásáért esedezik Hoffmüller Ferencz volt szabadságharczos; helyzete szivszakgató, neje sulyos betege, s gyermekei inségben vannak: enyhitsen a sorsán, ki bármikép teheti, s ha akadna orvos, ki a beteg nőhöz egy látogatásra fáradna: talán örökre boldoggá tehetné a kétségbeesett családot. Lakása a VII. kerületben, alsó erdő-sor 13-ik szám alatt van.

— Angolok orosz fogságban. A „Times“ drinápolyi levezője legsötétebb szinekkel festi az oroszok azon bánásmódját, melyben az angol orvosok Leslie, Newelle, Kirpatrick és az „Illustrated London News“ rajzolója, Mr. Bell, részesültek, kik elég szerencsétlenek voltak muszka kezekbe esni. Ezen urak a török hadsereget kisérték és Gurkó táboroktól elfogattak, midőn kénytelenek voltak Striglinél az orosz vonalokon átmenni. Tiltakozásuk daczára velök ugy bántak mintha hadifoglyok lettek volna. Strigliből Bogotba, onnét Selvibe és Kazanlikbe gyalog kellett menniök, noha lovaik voltak, de ezeket a muszkák tőlük elrabolták. őket minden pénzüktől megfosztották, 24 óráig éheztették és csak nagy bajjal sikerült az angol konzulnak, Mr. Bluntnak, Miklós nagyherczegnél szabadon bocsáttatásukat kieszközölni.

— A vatikánból. Egy Rómából tegnap küldött távirat a vatikánbeli eseményeket igy adja elő: Ma a Sixtus-kápolnában tartott ünnepélyességek után a bibornokok a consistorialis teremben mentek, hol a diplomatiai kar első fogadtatása történt. Először az osztrák-magyar, erre a spanyol nagykövet, ezután a bajor, belga, braziliai, costaricai és boliviai követek vezettettek be, kik uralkodóik nevében részvétöket fejezték ki. Pietro bibornok megköszönte a souverain kormányok nyilatkozatait. Holnap lesz a második ünnep a Sixtus-kápolnában, azután a diplomatiai kar másik része fogadtatik. Az "Osservatore“ köszönetet mond a hatóságoknak a rend fentartására tett biztonsági intézkedésekért. A „Fanfulla“ megczáfolja, hogy Paget kijelentette volna, hogy az angol kormány idegen Manning bibornok eljárásától. A kormány és Manning közt semmiféle viszony nem létezik, mely megengedhetné azt a föltevést, hogy Manning az angol kormány érzületét fejezte ki. Az udvar ma gyászmisét tartott Piusért.

— A jászberényi gyilkossághoz. A vizsgálati eljárás, itélethozatalt és az itélet végrehajtását illetőleg jó forrásból ugy értesülünk, hogy Weinzierl őrnagy hadbiró, Fehérváry Frigyes főhadnagy alhadbiró és Dőry alezredes már leküldettek Jászberénybe a dandárparancsnoksághoz, hogy ott a tényálladékot fölvegyék, a kihallgatásokat eszközöljék és a hadi törvényszéket megalakitsák. E törvényszék az őrnagytól lefelé minden rangfokozat egy-egy képviselőjéből fog állni. Az itéletet Jászberényben hozzák és ott is hajtják végre, ha csak a legfelsőbb megkegyelmezés, melyre ezen esetben alig lehet kilátás, más irányban nem fog intézkedni. Tóthról azt mondják, jó katona volt és huszársága előtt 26 évig volt zsandárőrmester, de nem termett tisztnek.

— Sorsjáték. A sárospataki ref. főiskolai betegsegélyző-egylet által rendezett sorsjáték febr. 9-én kihuzott számai közül a sorsjegyeken kitévelevő ezüsttárgyakat ezek nyerték: 1 sorszám 852 folyó szám a 10. számu nyereményt; 8. sorszám 95. fsz. és 8. ssz. 76. fsz. a 7-ik és második nyereményt; a 8. ssz. 894 fsz. pedig a 6.ik nyereményt; a 6. ssz. 189. fsz. az első nyereményt; a 2. ssz. 841. fsz. a 9-ik nyereményt: a 4. ssz. 165. fsz. a 8-ik nyereményt s végül a 7-ik ssz. 217. fszám a 4-ik számu ezüst nyereményt. — A nyert tárgyak márczius 8-ig viendők el.

— Szerencsétlenség. Az ujpesti téli kikötőben egy gőzhajó kazánja, melyet a hajó ma reggelre tervezett indulása miatt fütöttek, szétrobbant s a hajón lakó gépész családot megölte.

— Fegyelmi ügy. Veresmarty Bertalant, a pestvidéki törvényszék rendes biróját ma a királyi tábla fegyelmi tanácsa roszalásra itélte, mert nevezett még gödöllői járásbiró korában a kellő felügyeletet bünügyekben nem gyakorolta, elitélt rabokat hamarabb elbocsátott, mielőtt büntetésüket kiállották volna s az albirót minden ellenőrzés nélkül hagyta a bünperekben eljárni.

— Jelenet a paradicsomban. Az olasz élczlapok a következő tréfás jelenetet rajzolják a paradicsomból. Lamarmora tábornok megjelenik a legfőbb biró itélőszéke előtt, ki azzal vádolja, hogy IX. Pius hatalmának megdöntésében ő is tevékeny részt vett. „Én csak királyom parancsait teljesitettem“, felelte a vádlott. — „Igaz ez?“ — „Kérdezd a királyt magát.“ — Helyes szólt az Ur, s ezzel int Petonenak: „Hozasd ide Victor Emánuelt“. — A király meghal és megjelenik a paradicsomban. „Engem a szent atyával való ellenségeskedéssel vádolnak?“ kiáltott föl. „Hiszen a legjobb barátom volt.“ — „S igaz volna ez is?“ — Kérdezd őt magát.“ — „Jól beszélsz“, vélekedék ismét az Ur. „Ide vele a pápával.“ A pápa is meghal és a paradicsomba érkezik, hol a megilletőpompával fogadják. — „Viktor Emánuel — igy kezdi ő szentsége — nem volt rosz ember. Csakhogy nagyon is hallgatott a rosz tanácsokra. Még csak a minap fogadott valami Gambettát . . .“ „Gambetta“ — szakitá félbe az ur, — hozzátok azonnal . . . avagy mégse, ne hozzátok, különben még galibát csinál e helyen.

A hivatalos lapból. A pénzügyminiszter Csorba János volt soroksári adóhivatali ellenőrt a m.-vásárhelyi kir. illetékkiszabási hivatalhoz II-od oszt. számtisztté nevezte ki.

Az ügyvédi kamarákból. A pozsonyi ügyvédi kamara fegyelmi bírósága részéről közhirré tétetik, hogy Kosztolányi Alajos galgóczi ügyvéd, jogérvényes határozattal az ügyvédségtől felfüggesztetett, és folyamatban levő teendőire nézve Argay Máthé galgóczi ügyvéd rendeltetett ki gondnokul. A zalaegerszegi ügyvédi kamara részéről közhirré tétetik, hogy Hamar József zalaegerszegi ügyvéd hat havi időtartamra az ügyvédség gyakorlatától felfüggesztetett, mely felfüggesztés 1878. évi február hó 9-ikén kezdődvén 1878. évi augusztus hó 9-ig tart. — Az aradi ügyvédi kamara részéről közhirré tétetik, miszerint Kutnyi Pál aradi ügyvéd, elhalálozás folytán, a lajstromból töröltetvén, irodájára nézve gondnokul Vizer Péter aradi ügyvéd rendeltetett ki.

Carneval.

— Ma, vasárnap este 9 órakor veszi kezdetét a fővárosi vigadó termeiben az álarczos kaliko bál, mely évek óta egyik fő jövedelem forrása az áldásos tevékenységet gyakorló gyermekmenhelynek. mely a mult évben 43220 ápolási napon át 242 szegény, legtöbbnyire árva és lelencz-gyermeket istápolt. Belépti jegyek 1 frt 50 krjával kaphatók a szokott jegyáruló üzletekben s este 8 órától a vigadóban, 2 frtjával sorsjegyszelvénnyel együtt. — A főváros vigadó közönségének alig ajánlhatjuk elég melegen ezen mulatságot, melyre kétségkivül több ezeren készülnek.

— A „kath. legény-egylet“ a lövölde nagy termében igen kedélyesen sikerült bált rendezett. A vig társaság az egész éjen át otthonias n érezte magát, s csak a hajnali harangszóra kezdett szétoszladozni.

— A „Józsefvárosi-kör“ saját helyiségében szépen sikerült mulatságot rendezett. A kör csinos terme teljesen megtelt igen válogatott társasággal. A kedélyesség és a vigság az éji órákban a legmagasabb fokra hágott, s tartott egész reggelig, a midőn már a fesztelen mulatságról a „vigadozók hada“ lassan haza kezdett balagni.

— Az orsz. nőiparegylet batyubáljára, mely f. évi márczius 9-én a zenekedvelők termében bálvány u. 1. sz. a. tartatik meg — a meghivók már szétküldettek, — a mulatság iránt nagy érdeklődés mutatkozik. A rendezőség,— élén az egylet tevékeny alelnöke Halász Dezsőné urnővel — semmi fáradságot nem kimél a siker érdekében, melynek egyik biztositékát képezi azon körülmény is, hogy háziasszonyul Ruppprecht Demidoff Kornélia urhölgyet nyerték meg

Budai protestáns-bál.

A budaiak elite-báljok a „Protestáns-bál“ a vizivárosi „Fáczán“ csinos termében az éjjel gyönyörüen sikerült. Már azt hittük, hogy a buzgó rendezőség fáradozása hajótörést fog szenvedni, miután oly későre rendezte a bált, midőn már legtöbbnyire mindenki kitánczolta magát, s már a vig farsangtól elbucsuzott; de örvendve mondhatjuk, hogy a nemes czél tekintetéből épen az ellenkező történt, mert a nagy terem teljesen megtelt a „budai szépségekkel“ és válogatott közönséggel. Tiz óra tájban már mind együtt volt a gyönyörü hölgyfüzér csinos csokorban, nem hagyott magára sokáig váratni, mint az a „pesti szépségeknél“ rendes szokássá vált. — A bálanya Szmik Lajosné is igen korán jelent meg (diszes rózsaszinben) kit a rendezőség szép virágbokrétával lepett meg.

A bálanyai tisztet nemcsak a legnagyobb odaadással és előzékenységgel teljesitette, hanem az egész éjen át buzgón végig járta egytől-egyig a tánczsorozatot.

Kezdődött a vig táncz, melyet a legnagyobb tüzzel és hévvel járt a fiatalság; lehetett is, mert „Pali bácsi“ huzta a „galerián“ a hová nagy bosszuságára helyezték, no de azért mégis kitünően huzta kitartással egész késő reggelig. A franczia négyest 54 pár táncolta, mely alkalommal egy buzgó rendező következő kedves tánczosnékat emlitett fel: Hámorszky Gizella (kékben), Szeidl Anna (rózsaszinben), Máltás Irén (fehérben), Deréky Ilka (fehérben), Svoboda nővérek (fehérben), Nagy Otilia, Wachtel Irén Broche Ilka, Tosztl Gyuláné (rózsaszinben), Sneller Hermina, Kéler Róza, Tribszvetter Irma (fehérben), Eipelpauer Ernesztin, Frohmann Ilka, Sreiber Zelma, Körner Mariska, Hajnal Emma, stb.

A cotilliont igen csinosan és ügyesen Pejakovits és Oefner urak rendezték változatosan. A „vidám kedélyesség“ és „vig hangulat“ az egész éjen át tartott, ugy hogy későbbre egész fesztelenné vált a mulatság, mit részben az egymást „jól ismerés“ engedett meg.

A hajnali órákban még a legnagyobb buzgalommal járták a véget-hosszat nem érő csárdásokat, s csak mikor már a „reggeli világitás“: a tündöklő nap, az „éjjeli világitást“: a csillárokat elhomályositotta, akkor kezdett otthonra gondolkozni a „vig tánczos-sereg“.

Irodalom.

— Ráth Mór kiadásában több becses munka került a magyar könyvpiaczra. Első helyen áll ezek között Horváth Mihály „A kereszténység első százada Magyarországon“ czimü történeti müve, mely két részben szakavatott bőséggel, minden rendelkezés alá vehető forrás felhasználásával előbb magát az egyház megállapitását tárgyalja, előre bocsátva a kereszténység állapotának leirását már a magyarok bevándorlása előtt az általok alkotott országban s annak vidékén, egész a térités befejezéseig, — utóbb az egyház megszilárdulásának történetét irja le egészen László haláláig. — A rendkivül fényes kiállitásu kötet Horváth nagyértékü történeti müvei között az első helyet foglalja el. Terjedelme sürün nyomott 476 oldal; ára 4 frt.

— „Oroszország keleti törekvései“ czimen Kállay Bénitől szintén Ráth Mórnál egy történelmi vázlat jelent meg. A vázlat tartalma: mikor s mily körülmények hatása alatt keletkeztek Oroszországnak a Balkán-félsziget ellen irányzott törekvései; miből meritettek tápot századokon át, mi tartotta fenn napjainkig s miért tekinthetők jelenleg az orosz külpolitikának mintegy dogmája gyanánt. — Kállay történeti adatokra hivatkozva, általános körvonalokban Oroszországnak a Balkán-félsziget népei viszonyába s történetében fontos eme befolyásának kérdésével foglalkozik. — Kapható 1 frt 20 krért.

— Grünwald Béla „A felvidék“ czimü politikai tanulmány hasonlókép Ráth Mórnál jelent meg, kinek kiadásában megkaptuk még „Az 1877-dik évi Törvényczikkek“ kétféle kötetét is, egyik oktáv, a másik zsebalakban. — Mindkettő ára 1 frt 80 kr, az előbbié pedig 1 frt.

— Eltiltott könyv. Velősy József kaposvári és Stefkovics Endre nagy-becskereki lakosok a késedelmi kamatok megállapitásához kiszámitási kulcsokat készitettek, melyek a pénzügyminiszteri illetékügyi számvevőség által megvizsgáltatván, hibásoknak és hiányosaknak bizonyultak be. Ezen okoknál fogva ezen kiszámitási kulcsok, melyek a kir. adóhivataloknál és a községeknél is használatba vétettek, a pénzügyminiszterium részéről a hivatalos használatból kitiltattak és ezen alkalomból egy hivatalos kulcsnak kiadatását helyezte kilátásba a miniszterium, mely a késedelmi kamatok kiszámitásánál a kincstár és a honpolgárok megkárosodása nélkül lesz használható.

— Ugyancsak a „Franklin-társulat" kiadásában kaphatók:

Frecskay János értékes müvéből, a „Találmányok könyvéből" egy kettős füzet; a 21. és 22-ik. Ára egy-egynek 40 kr. — E füzet tartalma: A természeti erők és kihasználásuk. — A természeti erők kölcsönhatása — A testek általános tulajdonságai. — A szélmalom és a csavarhajó. — Az emeltyü és a csiga. — A mérleg, a fajsuly, az uszás. — Az inga és a központfutógép. — Lég és légsürüségmérő. — A léghajó.

— Ifjusági iratok tára. Az orsz. középtanodai tanáregylet megbizásából szerkeszti Dr. Kármán Mór. III. füzet. Tartalma: Görög régék. Cox György után az eredeti angol második kiadás szerint, magyarra forditotta s bevezetéssel ellátta Komáromy Lajos, tr. Harmadik füzet. Ára füzve 90 kr.

— Közigazgatási döntvénytár. A kormány és kir. Curia elvi jelentőségü határozatai és szabályrendeletei: Bárczy István, Grünwald Bernát, Dr. Kelemen Mór, Kilényi Hugó, Dr. Kogler János, Leövey Sándor, Dr. Schnierer Gyula és Zlinszky Imre közremüködésével szerkeszti Dr. Dárdai Sándor. II. folyam. Ára füzve 2 forint.

Az összes anyaggyüjtemény az egyes szakminiszteriumok szerint rendezett tárgymutatóval van ellátva, mely könnyü áttekinthetésével e munkának gyakorlati hasznosságot biztosit.

Mamelukok albuma. *)

Szontágh Pál, a somogyi.

Akkortájban született, a mikor Petőfi. Akkortájban kezdet verset irni, a mikor Petőfi. Akkortájban szentül meg volt győződve arról, hogy ő oly nagy ember, mint Petőfi s idővel lehet oly nagy ember, mint Greguss. Költőnek készült és államférfiunak, mint a 40-es években nagyon sokan. Irt verseket és tartott beszédeket. Most is ir még verseket és tart beszédeket; de most már Gregussal és Petőfivel derogál magát összehasonlitani. Most már államférfi, s most már azt hiszi, hogy idővel még akkora ember, mint Csernátony.

Csernátony azt irta róla egykor, de irta róla különböző variatiókban sokszor: „a férfiasság mintaképe, megáldva a jellemszilárdság oly magas tökélyével, a minőt csak ritkán adományoznak az istenek."

Erkölcsi bizonyitvány! Hiteles alakban kiállitva Csernátony által!

Csernátony a régi Deák-pártból csak egyetlen egy embert ismert el becsületes embernek. Az volt Deák Ferencz. De abban is talált makulát. Azt mondá, hogy Deák Ferencz nagyon ravasz ember volt.

Hanem Szontágh Pálról azt mondja: ez makula nélkül való igaz ember.

Alacsony, zömök termet, édes beszédü és lutránus vallásu. Különös ismertető jelei nincsenek.

Ha csak nagyon jól nem ismered: el nem hinnéd róla, hogy ő nem kisebb ember, mint Tisza Kálmán és Csernátony Lajos.

Szontágh Pál arcza nemzeti szint játszik.

Ha a mamelukok együtt vannak és a többség biztos, az ellenzék meghuzza magát: akkor arcza szép rózsapiros.

Ha a mamelukok széledeznek s az ellenzék üti Tisza Kálmánt: akkor arcza duzzogó, halovány és fehér.

Ha pedig Tisza Kálmán ablakjait beveri a tömeg: akkor arcza sötét zöld.

Nemcsak szine három, praedicatuma is három. Mert nógrádi Szontágh Pál, csanádi Szontágh Pál és somogyi Szontágh Pál az mindegy.

Hát gömöri Szontágh Pál? — egyre megy!

O nem köznapi mameluk. A mameluknak ötféle faja van, mint a házi ebnek.

Az első faj olyan, mint a pensióba tett, elhizott és elvénhedt mopszli. Nem ugatja meg az ellenséget, nem védelmezi meg a gazdáját, hanem el sem is marad tőle soha. Ilyen például Gidófalvy Albert és Nagy Gyuri.

A második faj olyan, mint a dressirozott vizsla. Maga jó szántából se nem ugat, se nem harap, hanem ha a gazda ráparancsol. Vadászni szeret legjobban. Oda önkényt is elmegy a gazdával. Ilyen például Prileszky Tádé és Móricz Pál.

A harmadik faj olyan, mint a holdkóros pumi. Farka kopott, szőre borzas, mindig csahol, mindig ugat éjjel nappal. A ház előtt senki el nem mehet, hogy utána ki ne fusson. Ilyen például Hegedüs Sándor.

A negyedik faj olyan, mint a bánatos komondor. Haragos, sokat eszik és tele van önérzettel. De ha otthon nem kap, könnyen elmegy a szomszédba is. Vagy lánczon kell, — vagy jól kell tartani: mert különben megmarhatja házbelit is. Ilyen például Szilágyi Dezső és Falk Miksa.

Végre az ötödik faj olyan, mint a világgyülölő bulldog. Mindig kilátszik a foga, ok nélkül is megmar mindenkit, habár a gazda nem parancsolja is. Ha van a kit megmarczangoljon: nem hallgat a gazdára sem. Ilyen például Csernátony és Szontágh Pál a somogyi.

Oh Somogyvármegye! Mit vétettél te a nemzet geniusának, hogy neked kellett Szontágh Pált föltámasztani, mikor azt már Nógrád eltemette!

Talán azért jött rád a boszuló Nemezis Szontágh Pál alakjában, a miért P. Szathmáry Károlyhoz oly állandóan hü maradtál!

Oh Somogyvármegye! Téged nem a Kistükör, nem a te somod, almád, körtéd s nem a te páratlan kanászod örökit meg. Téged Szontágh Pál a „somogyi" fog megörökiteni. Patkó Jancsit elfoghattad, a szabadelvü pártot szétverhetted, a Balatont lecsapolhattad: de Szontágh Páltól soha te ebben a siralmas életben meg nem szabadulhatsz!

December 16-án macskazenét kapott Tisza Kálmán és macskazenét kapott a szabadelvü-párt klubbja.

Este megjelent a klubban Tisza Kálmán és arra, csak arra kérte pártját, hogy készitsen neki alkalmat arra, hogy másnap a képviselőházban beszélhessen.

A haragos és megrémült mamelukok zsibongó serege tétova szemekkel nézett körül, hogy ki lesz az a bátor ember, a ki az inditványt a népgyülés vezetőinek befogatására meg fogja majd tenni.

Somssich Pál előállott, hogy majd meg fogja tenni ő. Somogyi Szontágh Pál csak a fejét rázta, de nem szólt semmit.

Másnap Somssich Pál a folyosón kereken kijelenté, hogy a dolgot meggondolta, s azért ő inditványt nem teend.

— „Itt van Szontágh Pál! kiáltott fel Csernátony.

Szontágh Pál önelégülten mosolygott.

— „Tudtam én azt, — gondolta magában, hogy e feladat én reám vár."

És megtette az inditványt.

„Ez idő szerint a kormány ellen nyilatkozni a haza elleni legnagyobb bün; a kik népgyülésen a kormány ellen nyilatkoznak: azoknak börtön a legméltóbb büntetésök!" — mondá Somogyi Szontágh Pál.

Ez történt 1877-ben.

1874-ben pedig, mikor ő ellenzék és kisebbség volt, leszavaztatván egykor a képviselőházban a többség által: ekként fakadt ki a többség tagjaira:

„Megérdemlenék, hogy szuronyhegyre szedessenek."

Mert ilyen a mameluk!

A jövő országgyülésre nem fog konkurrálni mandatumért, ha: Tisza megbukik.

Indokait proklamálni fogja nemes barátjához Csernátonyhoz intézett levelében.

De ez indokok közt nem lesz fölemlitve az, hogy Somogy többé őt nem óhajtja képviselőjének.

*) A „Bolond Istók" mai számából.

Szinház, müvészet.

— A népszinházban holnap, vasárnap a „Sárga csikó" kerül szinre Szigligetinével. Hétfőn a „Betyár kendője" adatik Soldosné és Tamásival. A jövő hét ujdonsága Abonyi Lajos uj népszinmüve „Ambrus bácsi" lesz, melyben Soldosnénak is kiváló szerep jutott. Ugyancsak készülnek A „Kornevilli harangok" czimü uj operettere, mely Párisban több mint 300 előadást ért meg. Ez lesz Szigligetinének első operette-szerepe.

— A „Cinque Mars" a jövő hó elején kerül szinre. A próbák már nagyban folynak. A czimszerepet Perotti énekli magyar szöveggel, oly tisztán s értelmesen ejti ki a magyar szavakat, hogy mindenkit bámulatba ejt a gyors haladás, melyet nyelvünk elsajátitásában felmutathat a müvész.

— A Heim Róza kisasszony által f. hó 17-én a zenekedvelők egyletének termében tartandó jótékonyczélu hangverseny müsorozata a következő: 1. Hunyadi László dalmü nyitánya, zongorán előadják Zirzer Ilon és Mayer Hermin kisasszonyok. 2. Chopine notturno Wieniavszkytól. Hegedün előadja Hazslinszky Á. ur. 3. Szavalat, előadja Benedek Lajos ur. 4. a) Le sans consolateurs, b) Reminiscenza a hazáról. Citherán játsza Szabó Albert (12 éves). 5. La traviata. Énekli Heim R. kisasszony. 6. Török népdalok, énekli Walch Vilmos ur. 7. Souvenir de Ostenstein, romance, cellón játsza Mayer N. ur. 8. a) Bájoló keringő, b) a kesergő leány, énekli és szavalja Heim R. k. a. 9. a) Hol van ő? b) Glöckleinpolka, citherán játsza Szabó A. 10. Vándor madár, költ. Ábrányi Emiltől, szavalja Szigligeti Jolán k. a. — Kezdete fél 9-kor.

— Szini jelentés. Tisztelettel felszólitom a szinészet mindkét nembeli, operette népszinmü és vigjátéki tagjait, kik husvéttől fogva hozzám szerződni óhajtanak, sziveskedjenek feltételeiket, szerepkört és lehetőleg arczképet mielőbb hozzám beküldeni. Kelt Győrött, febr. 14. 1878. Mannsberger F. szinigazgató.

Egyletek, társulatok.

— Az orsz. középt. tanáregyesület II. szakosztálya kedden, február 19-én d. u. 5 órakor a felsőbb leányiskola physikai termében (Erzsébettér 13, I. em. a Józseftér felői) szakosztályi ülést tart. Tárgyak: I. Rybár István-tól: Néhány megjegyzés az ásványtan tanitására vonatkozólag. II. Dr. Császár Károly-tól: A tizedes törtek föltalálója. III. Berecz Antal: Néhány physikai készüléket mutat be.

Fővárosi ügyek.

— A fővárosi közgyülés a folyó évi költségvetés tárgyalása alkalmával elhatározta, hogy a 80.000 frtnyi tanügyi államsegélynek, melyben a főváros az előbbi években részesittetett, 1877. és 1878. évre leendő megszavazását és folyóvá tételét küldöttségileg fogja szorgalmazni. A küldöttség, mely Kammermayer Károly polgármester vezetése mellett Házmán Ferencz, Havas Ignácz, Csengery Antal és Békey Imre urakból álland: holnap fog Trefort Ágoston miniszter urnál tisztelegni, ki is a küldöttséget d. e. 9 és fél órakor a keresk. miniszterium helyiségében fogadandja.

— A pénzügyminiszterium elnöki épületében tüzjelző távirdavezetéket szándékoznak felállitani. Az erre vonatkozó terveket a miniszter a vezeték iránynyoma megvizsgálásának elrendelése végett oly felhivással küldötte le a fővárosi tanácshoz, hogy a vizgálat eredményére vonatkozó jelentést mielőbb terjessze föl.

— A „Franklin-társulat"-nál ujabban megjelent egy egész sorozat érdekes könyv. Nevezetesen: „Gyógyászati vényzsebkönyv" a nő és gyermek-betegségekre nézve a bécsi iskola szerint, dr. Dillnberger után forditotta id. Purjesz Zsigmond; 1 frt. — „Olasz társalgási nyelvtan" iskolai és magánhasználatra" a magyar nyelvhez alkalmazva Somogyi Ede által; ára 2 frt. — „Angol olvasó-könyv" szintén isk. és magánhasználatra, összeállitva Ransbourgh Zsigmondtól, 1 frt 60 kr. — „Englisch-hungarian dictionary" (szótár), irta Bizenfi Ferencz, 4 frt s „Döntvénytár" (a m. kir. kuria semmitőszéki és legfőbb itélőszéki osztályának elvi jelentőségü határozatai.) Ára 2 frt.

— A lefolyt héten élve született 223 gyermek, elhalt 269 személy; a halálozások tehát 46 esettel mulják felül a születéseket. — Az élve szülöttek közt volt 154 törvényes, 69 törvénytelen; nemre nézve 95 fiu, 128 leány. — Halvaszületett 11 gyermek, köztük 6 törvényes, 5 törvénytelen. — A halottak közt volt 142 férfi, 127 nő, egy éven aluli gyermek 74. — Az elhaltak közt egy éven alul tartózkodott Budapesten 15. — (A tartózkodás tartama 20-nál kinem tudható.) Ez év 6 hetében élveszületett öszszesen 1508 gyermek, elhalt 1549 egyén, a halálozások többlete tehát 41.

— Beck János helyére Trenenschwerti Knébel Nándor neveztetett ki s átvette az V. fővárosi biztosság vezetését, mit azzal hozunk tudomásra, hogy a biztos ur hivatalos irodája a fővárosházi épület I. em. 85. sz. szobában van.

TÁVIRATOK.

Páris, febr. 16. (Az „Egyetértés" távirata.) Besszarábia átengedése régóta kicsinált dolog. Románia ellentmondásának egyedüli czélja, hogy Európától Dobrudsát kicsalja.

Bécs, február 16. A „Pol. Corr."-nek 15-kéről távirják Konstantinápolyból. Az angol hajóraj tegnap reggel óta a Prinkips szigeteknél horgonyoz. A muszkák maguktartásáról a legellentmondóbb hirek terjesztetnek el, de a tény az, hogy az oroszok előnyomulásukat a benső semleges öv megszállására — Konstantinápoly legközelebbi szomszédságában — megkezdették és ezén terület belsejében el vannak szállásolva. A Konstantinápolyba való nyomulás az orosz főhadparancsnokság és a szultánnak dolmabagdsei palotája közti függőben lévő tárgyalásoktól függ.

LONDON, febr 16 A „Times" egy táviratot hoz Pétervárról, mely tudni akarja, hogy a török küldöttek, az angol hajóraj megérkezése óta Konstantinápoty előtt, Bulgáriának tökéletes autonomiáját nem tartják megengedhetőnek.

Konstantinápoly, február 16. Több pánczélhajó bevonulására a porta nem adott fölhatalmazást. Az oroszok tegnap a semlegességi övben fekvő konstantinápolyi külerőditéseket elfoglalták. A béketárgyalások Drinápolyban megkezdettek.

Bécs, febr. 16. A „pol. Corr." Szentpéterról 16-áról jelenti: A conferentiára való kilátások, melyek csak az angolországgali összeütközés lehetősége által lettek kérdéseseské, most ismét közelednek valósulásukhoz. Az időpontot ugyan még most sem lehet meghatározni, minthogy az előkészületek a Drinábolyban megnyitandó békealkudozásokkal összefüggésben még 2—3 hetet vehetnek igénybe. Remélhető azonban, hogy ezen békeokmány a szultán és a czár közt napról napra növekedő barátságos viszonynál fogva a conferentia megkezdése előtt alá lesz irva.

Bécs, február 16. A „Pol. Corr." jelenti Belgrádból: itt nagy rémület uralkodik a felett, hogy Szerbia a béketföltételekben oly kevéssé vétetett tekintetbe. A metropolita távirati uton kérte fel a czárt, venné Szerbiát jobban figyelembe. Ristic Drinápolyba megy, hogy Ignatieffel értekezzék.

London, febr. 15. (Az „Egyetértés" távirata.) (Alsóház.) Lewis kérdésére azt válaszolja Bourke, hogy a kormány jelentéseket kapott arról, hogy az oroszok több lengyelt fölakasztottak. A Konstantinápolyban időző lengyelek Layard ótalmát kikérték. A jelentéseket nem terjesztheti elő, mielőtt részletesb tudositásokat nem kap. A kormány utasitotta Layardot hogy külföldieket Anglia nem oltalmazhat, de hogy szabad és illik is a szükölködőknek mindennemü szolgálatot tenni és őket támogatni, hogy biztos helyre megvonulhassanak. Gladstone kérdésére azt válaszolja Northcote, hogy azon külön érdekekre nézve nincs tudomása, melyeket gróf Andrássy január 30-ikán Gorcsakoff herczegnek előterjesztett. Továbbá azt is jelenté Northcote, hogy azt hallotta, hogy 1400 orosy tengerész küldetett a Duna felé, de nem tudja, vajjon átmentek-e Bulgárián. Németország ugy nyilatkozott, hogy a jelen körülmények közt nem szándékozik fermánt kérni német hajóknak a szorosba való bemenetele végett. — Az angol tiltakozásra Konstantinápolynak oroszok általi megszállása tárgyában meg eddig Oroszország nem válaszolt. — A felsőházban még eddig a kormány részéről semmi fontosabb nyilatkozat nem adatott.

Páris, febr. 16. (Az „Egyetértés" távirata.) A „Constitutionel" ugy értesül, hogy politikai körökben azt várják, hogy Hobart pasa a török hajórajt — mint az 1840-ben történt — Egyptomba és Máltába vezetendi, hogy azt az oroszoktól megmentse.

LONDON, febr. 16. [az „Egyetértés" távirata.] **A „Times" azt állitja, hogy az angol hajóraj megjelenése óta a török ministerek hangjában változás állott be. A török követek nem akarják Bulgáriának azon határait elismerni, minek az oroszok követel. Ez hivatalos.**

London, febr. 16. (Az „Egyetértés" távirata.) „Standard" és „Morning Post" jelentik Berlinből, hogy Anglia és Muszkaország közt Németország mediatiója valószinü. A törökök parti sánczokat emelnek Kucsuk Csekmedsénél.

Bécs, febr. 16. (Képviselőház.) Átalános vita a vámtarifa felett, folytatás. Auspitz (ellene) a beterjesztett tarifát, ellentétben az 1853-dikival, mint szabad kereskedelmi haladást jellemzi, és azt kitünőnek találja, ha az egyezkedési politikát elhagynák. A brünni kereskedelmi kamara a védvám Plevnája, melynek végre el kell esnie. A passiv kereskedelmi bilancz éppen jó üzleteknek és a belföld nyereségének jele külföldi üzletekre nézve; Austriának időnkénti eltérése a szerződési politikától már eddig megboszulta magát a kiegyezési zavarok által. Skene (mellette) azt mondja: Minthogy Németország nem akart szerződést, ugy annak helyébe másnak kell jőni. Az előterjesztés visszautasitása a provisorium meghosszabbitásával lenne egyértelmü, de az államnak meg kell óvnia érdekeit. A szónok javasolja a részletes vitába bocsátkozást. Gomperz előadó zárbeszéde után a részletes vitába bocsátkozás 204 szóval 56 ellenében elfogadtatik. Legközelebbi ülés hétfőn.

Bécs, február 10. Hitelt érdemlő tudósitások szerint a congressus (nem conferentia) létrejötte biztositva van; ez valószinüleg Baden-Badenben fog tartatni. A javaslat erre nézve Austriától indult ki.

Berlin, febr. 16. A birodalmi gyülésben Hofmann miniszter a pénzügyi előterjesztést beadja, mely szerint a folyó év számadásai szerint 19 milliónyi kisebb összeget mutat ki, mint a tavalyi. A jelen pénzügyi állapof 28 milliónál többre megy, vámok 7½ millióval szálltak lejebb, a katonatartás 4 millióval magasbra emelkedtek. Ezek fedezésre a kormány a birodalmi jövedelem emeléséül uj adóztatást ajánl az anyakönyvi járadékok helyett. — Bismarck herczeg jelen volt. Kedden a keleti kérdésbeli interpellatió kerül napirendre.

Versailles. febr. 16. Egy élethossziglani szenator választása a szenatusban ismét eredménytelen volt; Carayon [jobb] 135 és Lefranc [bal] 133 szavazatot nyert. Kedden ismét választás leend.

Washington, febr. 16. A szenatus 48 szóval 21 ellenében elfogadta Bland ezüst billjét.

Bécs, febr. 16. (Az „Egyetértés" távirata.) Mint hitelt érdemlő forrásból értesülünk, a keleti kérdés felett tartandó conferentia biztositva van és a vezénylő miniszterek személyesen fognak abban részt venni. A conferentia összeülése nemsokára várható. Baden-Baden van kijelölve ezen conferentia székhelyéül. — Austria ezen conferentiában panaszt fog emelni Bulgáriának Oroszország általi okkupácziója ellen; a Bolgárország állami rendezésére vonatkozó békeföltételek revisizióját követelendi és a Dardanella kérdésre nézve az europai álláspontot fogja képviselni. Szerbia és Montenegró nagyobbitása hasonlólag tárgyát képezendi az érdekezletnek. Ha Ausztriának nem sikerülend Bulgária okkupaczióját az oroszok által a béke után megakadályoztatni, akkor a conferentián valószinüleg Herczegovinának és Boszniának osztrák seregek általi elfoglalása fog inditványoztatni.

KÖZGAZDASÁG.

A budapesti gabna és értéktőzsde, febr. 15.

Gabnatőzsde. Ma alig volt üzlet. Kinálat minden gabnafajban jelentéktelen, a forgalom gyér. Az irány és az árak szilárdak maradtak.

Repcze, bánáti kelt el a zárlatkor 1000 mm. pr. 14¼.

A határidőüzletben a jegyzések valamivel engedőbbek; buza tavaszra 10.80—10.90, őszre 10.55—10.65, zab tavaszra 6.75—6.80, őszre 6.70—6.80, tengeri, bánsági május—juniusra 7.32—7 35.

Értéktőzsde. A frankfurti esti tőzsdéről jelzett magas árfolyamok, valamint békés politikai hirek a mai forgalmat igen kedvező hangulatba hozták, magyar hitelrészvények voltak különösen kedveltek és emelkedésük lényegesen tulhaladja az osztrák hitelrészvényeket. Befektetési értékek igen szilárdak, de csak gyéren kerültek a piaczra, az aranyvaluta hanyatló irányban mozgott.

Az előtőzsdén osztrák hitelrészvények 225-ön kezdve 224-ig hanyatlottak, azután ismét 225.80-ig emelkedtek, és végül 224.50-en maradtak, magyar hitelrészv. 206—206.75-ig voltak forgalomban.

A déli tőzsdén osztrák hitel részvény 225-ön kezdve 224.50-re hanyatlottak, azután 226.30-ig emelkedtek és zárlatkor 225.50-en maradtak, magyar hitel részv. 206.50-ről rohamosan 210.50-ig emelkedtek és zárlatkor 209.50-ig viszszahatolva maradtak. Helyi értékek tökéletesen forgalom nélkül voltak. Magyar északkeleti vasut részvények 109—109.75-ig, magyar aranyjáradék 92-ön, magyar kincstári utalv. 111-en, magyar sorsjegyek 70.25-ön vásároltattak. 20 frankos aranyak 9.52—9.50, markjegyek 58.70—58.55-ig keltek.

Bécsi üzleti tudósitások.

Bécs, febr. 16. (Az „Egyetértés" távirata.) Buza tavaszra 11—11.05, őszre 10.80—10.85; tengeri bánáti 7.70—7.80, zab tavaszra 7.50—7.55, rozs magyar 8.20—8.30, kereskedelmi zab 6.95—7.—, ó tengeri 8.75—8.80, uj tengeri 8.20—8.30.

Bécs, febr. 15. (Az „Egyetértés" távirata.) Osztrák hitel 225.25, magyar hitel 206.—, osztrák államvasut 258.—, rente 63.25, arany rente 74.40, magyar arany rente 91.60, husz frankos arany 9.47½. — A tőzsdén kedvező politikai hirek uralkodtak, a melyek élénk hausset keltettek.

Bécs, február 16. Hitelrészv. 227.20 Galicziai 244.— Államvasut 258 — Hitel-sorsjegy 161 50.— Napoleond'or 9.47 —. Arany 5 60. Frankfurt 57 85. Porosz pénzutalvány 58 50. Arany jár. 74.80. Angol-Osztrák 97.—. Lombard 76 — Tramvay —.—. Rente 63.40. 1860-as 111.50. 1864-es 133.25. Ezüst 103.75. London 118.50. Általános épitőbank —.—. Török sorsjegy 14 75. Angolépitőbank —.— Unio-bank—.—

Bécs, febr. 16 Magyar földteherm. kötvény 77.75 Salgó-Tarján 84.—. Magyar hitel 213 75. Magyar záloglevél 95.— Erdély 103 —. Magyar keleti vasut 66.25 Magyar sorsjegy 77.—. Magyar földhitel 27.50 Magyar vasuti kölcsön 98.— Anglo magyar —.—. Franco magy bank —.—. Alföld 114.50. Magyar északkeleti vasut 111.50 Kel.-vasuti elsőbbségi kötv. 64.50 Tiszai vasut 1 68.—. M unicipal-bank.

London, febr. 15. Britt buza szilárd, lanyha, a külföldit egy shilinggel drágábbra tartják Zab ¼ sh.-gel drágább. Egyéb gabna állandóan változatlan. Olaj helyben 34.⅞, szállitott buza 496 05, árpa 103.20, zab 562.80.

Hamburg, febr, 15. Buza 212.—, 213.50 rozs 151.—, 151.—, repczeolaj 74,—, 72.—, szesz 40,—, 41.¼, 41.¼, 42.¼, 42.¼.

Pétervár febr. 15. Rozs 8 75.

Antwerpen, febr. 15. Petroleum 27¾ frank.

Érték-tőzsde.

— febr. 15.

A tőzsde e héten szakadatlanul politizált. A speculansok óráról órára várják izgatottan a legujabb külpolitikai események hirét s alig maradt kedve valakinek a vásárlásra. A kereslet általán csekély, a kinálat és mérséklett, mert a papirtulajdonosok reménykednek a béke tartósságán s az értékpapirokat azért elteszik arra az időre, a mikor a béke biztositva lesz a konferentián, s az értékesités kedvezőbb chanceok mellett történik. Az irányzat e mellett mindkét fél részéről tartózkodó, az árfolyam pedig egy napon rohamosan hanyatlik, másnap megint megjavul. Igy az osztrák és magyar hitelpapirok annak hirére, hogy az angol flotta benyomul a Dardanellákba, 4—5 frttal estek értékben, mig a reparatio a következő napokban alig tett ki 1.20—1.25 krt. A hét folyamán a magyar kincstári utalványok estek 1.80 krral, a m. vasuti kölcsönkötvények 1.75 krral, a magyar sorsjegykölcsön 2.75 krral. A belföldi közlekedési vállalatok s pénzintézetek papirjaira is kihatott a baisse-irány, de ennek nemcsak a keleti válság, de a függő közgazdasági kérdések válságos ügye s a kormány- s párválság esélye is az oka. A magyar északkeleti vasut hanyatlott 4 frttal, az osztrák államvasut ugyanannyival, csak a malompapirok s a pénznemek emelkedtek fokozatosan — de ez is arra vall, hogy a tőzsdén tulnyomó részt a háboru kitörését hiszik, ilyenkor pedig kiki nemes fémbe igyekszik tőkéjét fektetni, s játékpapirjait szivesen cseréli fel solid iparpapirokkal. Hogy meddig fog a hanyatlás tartani, az egyelőre bizonytalan. A háborura spekulálók egy része ma mesterséges hausset igyekezett előidézni, de a szándék az általánosan csüggedt hangulaton megtört s teljes flaskóval végződött. A többi magánvállalatok nagyrészt megtarták a mult heti árfolyamot, sőt nehányan, mint a budai alagut, pesti közuti vasut (utóbbi a budaival tervezett fusió miatt) emelkedtek is. — Az árfolyamok velleitásainak könnyebb áttekinthetése czéljából adjuk a következő táblázatot:

	febr. 10.	febr. 15.
II, Magy. kincst. utalványok	112.50	110.75
„ vasuti kölcsönkötvények	100.50	98.75
„ sorsjegykölcsön	78	75.75
„ földtehermentesitési kötv.	78 75	77.50
„ szőlőváltsági kötvények	82.—	81.50
I. Magyar bizt részvénytársaság	1800.—	1800.—
Pest. bizt. részvénytársaság	74.—	74.—
Magyar északkeleti vasut	112.50	108.50
Pesti közuti vasut	155.50	156 —
Általános magyar hitelbank	211.—	201.25
„ „ földhitelbank	27.—	27.50
Pesti kereskedelmi bank	550.—	548.—
I. hazai takarékpénztár	2335.—	2335.—
Országos központi takarékpénztár	73.50	73.—
I. budapesti gőzmalom	950.—	955.—
Concordia „	405 —	405.—
Erzsébet „	220.—	223.—
Luiza „	213 —	212.—
Molnárok és sütők gőzmalma	337.—	337.—
Hengermalom	590.—	590.—
Pannónia	1130.—	1130.—
Victória	345.—	350.—
Athenaeum nyomda részv. társ.	252.—	252.—
Ganz-féle vasöntőde	158.—	158.—
M. földhitelintézet zálogl.	94.50	94.75
20 frankos arany	9 46	9.53
Cs. kir. arany	5.58	5 61
Ezüst	104.—	104.50
Osztrák hitelbank	226.50	220.60
„ 1864 sorsjegyek	—.—	137.50
„ 1860 „	—.—	111.—
Török sorsjegy	—.—	—.—
Osztrák államvasut	259.—	255.—
Alagut	52.50	53.—

Vidéki-piaczok.

Kecskemét, febr. 15. (Az „Egyetértés" tudósitása.) A tél még egyre tart s épen ez gazdáinkat azon reményre gerjeszti, hogy már egyszer tavavasz is lesz, nem, mint több év óta, hogy a telet a nyár követi. Szilárd, fagyott talajra hó esik. A mai hetivásár látogatott s különösen sok gabona volt. Tiszta buza hektoliterje 76—78 kilogr. 9 frttól 10.38 krig, elegyes buza hektoliterje 73—74 kilogr. 7.57—8.10 krig, rozs hekt. 70—72 kilogr. 6.40—7.04 krig, árpa hekt. 60—62 kilogr. 6.90—7.03 krig, zab hekt. 36—40 kilogr. 6.30—6.50 krig, kukoricza hekt. 70—72 kilogr. 6.80 krtól 7 frtig, köles hektoliterje 6.50—7.00 krig, burgonya hekt. 1.80—2.50 krig.

Szolnok, febr. 25. (Az „Egyetértés" tudósitása.) A fővárosból érkező kedvező üzleti hirek daczára, tegnapi hetipiaczunk nagyon gyéren volt látogatva. A vételkedv s a kereslet meglehetős volt ugyan, de a kinálat igen csekély. Kevés buza adatott el, következő árak mellett: 78 kilogrammos 11.30, 77 klo 11.10, 76 klo 10.80, 75 klo 10.60, 74 klo 10.30 mmázsánként; rozsban az üzlet igen jelentéktelen, másnemü gabnákban teljes nyugalom állott be: árpa mind jobban-jobban kerestetik ugyan, de az eladásra nem mutatkozik hajlandóság. Eladók s vevők várakozó állásponton vannak, a situatió bizonytalanságának kinos benyomása alatt; a hangulat mindenfelé nyomott, s a kormánynak a kiegyezés körüli qualificálhatlan eljárása üzleti körökben is keserü kifakadásokat szül. Mindenki látja a vészterhes felhők tornyosultát, s mindenki retteg. Retteg a kiegyezéstől, mert üzleti érdekeinket, s retteg a keleti politikától, mert nemzetiségünket teszi tönkre. — „Van valami a levegőben!"

Arad, febr. 14. (Sesz-üzlet.) Az árak jól tartvák. Készáru nagyban 30 frt 25—30 kr. hordó nélkül. Részletben 31 frt, 31 frt 25 kr. hordó nélkül, 32 frt 75 kr, 33 frt hordóstól pr. 100 liter %.

Vegyes közlemények.

— **A külföldi fekvü birtokok** bekebelezett tőkékkel jobban vannak megterhelve, mint a hazánkbeliek? Ezen, vagy igy értelmü szavakat mondott Jókai képviselőház folyó hó 8-án tartott ülésében. Jókai fentidézett állitásával nagyon tévedett.

Nem tudom, ezen összehasonlitásnál levonásba tette-e Jókai ur a hazánkban — viszonyitólag — nagyobb mennyiségben levő egyházi, állami s alapitványi fekvőségeket, melyek bekebelezett követelésekkel nem terhelhetők? de eltekintve ettől; ily mérlegezésnél nem a bekebelezett tőkék kicsiny, vagy nagyobb volta mutat egyik, vagy másik állam jobbléte, vagy gazdagabb voltára, hanem az; kinek adós a hazai fekvőség, és mily kamattal van az terhelve?

A franczia, angol, vagy német birtok csaknem kizárólag honabeli, mig a magyarbirtok legnagyobb részben más hazabeli pénzintézetek és tőkepénzeseknek adós.

Nagy különbség van a közt, ha a hazai birtok, hazai pénzintézet vagy tőkepénzeseknek, vagy pedig idegeneknek adós. Az előbbi kiegyenliti egymást, de az utóbbi országos veszteség.

Jókai ur első tévedése az: hogy az összehasonlitó számlánál, a mi nekünk több százmillió összegben, hátrányunkra esik, javunkra irta.

Másik tévedése: a bekebelezett tőkék kamata, egyik másik állambani különbözetének számitáson hivül hagyása.

Anglia-, Franczia- vagy Németországban a 2, 3 és legfeljebb 3½%-kot jövedelmező tőke az illető ország birtokainak valóságos jótékony áldás: előmozditja a gazdasági industriát, gyarapodást, jóllétet vagyonosodást áraszt és a fekvőségek értékét hatányosan emeli: ha pedig itt a tulajdonos birtoka a tőketeher, vagy más egyéb calamitás miatt ingadozóvá válik, akad reá száz meg száz jó vevő, a legjobb árért; az előadónak nem lesz oka eladott birtokát keservesen megsiratni.

Nálunk a 8, vagy több százalékos tőke nem áldás, hanem pusztitó méreg: a birtokos a tőkepénzes szánalom nélküli jobbágyává lesz, — ennek küzd, fárad, dolgozik és nélkülöz s végre mégis azon meggyőződésre jut, hogy birtokának értékét a nagy adó két — vagy egy harmad részre leszállitván, a betáblázott tőke vagyonát egészen absorbeálta, — ő már birtokának csak névleges birtokossa, s valóságban csak a vándorbot, meg a koldus-tarisznya az övé.

Kérem Jókait most, hisz az adatok kezeügyében vannak — legyen kegyes kiszámitani mennyi kamat esik 100 millió forint bekebelezett tőke után átlagosan a franczia, vagy angol fekvőségekre és mennyi ellenben ily tőke után átlagosan a magyar birtokokra?

Az igy milliókra menő számadási különbözet meg fogja győzni Jókai urat, hogy mig a külföldi birtokost az olcsó tőke élteti, a magyar birtokost pedig a drága tőke biztos pusztulásra vezeti. N. N.

Vásárügy. A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter Zalamegyébe kebelezett Nagy-Kanizsa város kérelme folytán megengedte, hogy a nevezett városban f. évi január hó 28-án meg nem tarthatott országos vásár helyett f. évi márczius hó 4-én pótvásár tartathassék.

A „Pesti könyvnyomda részvény-társaság közgyülése ma délután lett megtartva Ullman M. G. elnöklete mellett. Falk Zsigmond igazgató felolvasta az évi jelentést, melynek főbb mozzanatait következőkben foglaljuk össze: A jelentés a lefolyt év üzletforgalmat kedvezőtlennek nyilvánithatja, ennek oka, hogy a nyomdászi munkák árai a nagy verseny folytán leszálltak annyira, hogy sok esetben csak az előállitási ár futotta ki. Mindennek daczára a társaság nem bocsátott el gyakorlott munkaszemélyzetéből senkit és a párisi világtárlatra tárgyakat küldött. Hogy üzleti eredmény azért meglehetősen van — a nagy megtakaritásoknak köszönhető, a nélkül azonban, hogy a nyomda a felszerelés tekintetében eddigi magaslatáról leszorult volna. A mérleg szerint 25,269 frt 90 kr. tiszta nyereményt ért el a társaság, ebből a tartalék-alapra és egyéb levonásokra 2750 forint esik el, a részvényeseknek osztalékul 22,050 forint — vagyis minden 500 frtos részvény szelvénye 50 frttal beváltatni ajánltatik. A maradék 469 frt a jövő évi számlára vitetnék át. A felügyelő bizottság jelentésének meghallgatása után, mely az előterjesztett jelentést és elosztást elfogadásra ajánl, a közgyülés elfogadta a jelentést, a felmentvényt megadta és az osztalék kiadását april hó 1-sőre állapitotta meg. Ullman M. G. elnök azon reménynek adott kifejezést, hogy a folyó üzletév kedvezőbb eredményt fog felmutatni, s ezzel a közgyülés véget ért.

Az ó-budai takarékpénztár a mult évben 6269 frtot nyert s a 76-ról maradt nyeremény csatolásával a részvényeseknek részvényenkint 4 frt 50 krt juttat. Mivel pedig minden részvény 50 forintra szól, elég szépen kamatozó tőkének lehet mondani. A takarékpénztár betéteinek összege tett 122.105 frtot a bankváltó tárczájában volt 512 db 132.183 frttal.

Figyelmeztetés. Kivételes dijszabály liszt és lisztnemü készitményekre Budapestről az éjszaki és keleti tengeri kikötőkbe. A cs. kir. szabadalmazott első államvasuti-társaság, a többi vasuti igazgatóságok részvétele mellett, egy különösen jutányos dijszabályt szabott meg az olyan liszt és lisztnemü szállitmányokra, melyek legalább 1000 kilogramm nehézséggel birnak és szállitólevél mellett küldetnek a magyar-osztrák államvasut kocsiain Budapestről Stettin, Swinemüde, Hamburg, Lübeck, Harburg, Bremen, Amsterdam, Rotterdam, Dordrecht, Harlingen, Middelburg, Wissingen és Antwerpenbe. Ezen dijszabály csak olyan küldeményekre alkalmazható, melyek vonat megszabás nélkül adatnak fel a meghatározott idő lefolyása alatt azaz 1878. febr. 1-sőtől 1878. május 3-ig. Példányok megtekinthetők az illető vasuti állomásokon és kaphatók Bécsben az államvasuti társaságnál (Pesztaloczi-utcza 8.)

A kis lotto huzása:

Bécs	45	67	16	73	35
Grácz	28	11	69	53	61
Temesvár	23	60	38	75	55

Folytatása a mellékleten.

HIRDETÉSEK.

A mostoha időviszonyokhoz képest

Luczenbacher Pál ur

terézvárosi gyár- és kemniczi-utcza sarkán 3-dik sz. a. levő

Gőz-favágójában

a különböző fanemek ára január 6-tól, valamint a felvágás, metszés és fuvardij is, 1878. február 1-től

totemesen leszállittatott.

Tisztelettel **Kappus J.** elárusitó.

Blooker J. és C. Amsterdam. Legfinomabb delicatessek. Csakis valódi tápláló anyagból. Ihle G. A. főraktára, Bécs, Mariahilferstr. II.

Kiválóan tiszta.

Hollandi tiszta

Cacaó-por.

Kerek bádogszelenczékben ½, ¼, ⅛ kilogrammnyi mennyiségben, kényelmesen használható, ½ kiló elegendő 100 csésze részletes és tápláló csokoládra.

Betegeknek, gyengélkedőknek, idültteknek, gyermekeknek, s mindazoknak, kik a kávét nem szeretik ajánlható.

Kapható:

Budapesten: Török József, Szenes Ede, Édeskuty L. Radocsay és Bányay, Pozsony: Wimmer József fianál, Arad: Prinner Bartscht, Tones J. és Comp. Győr: Schönbeck Imre, Temesvár: Tedeschi J. fiai, Bal.-Gyarmat: Felsenburg, Székesfehérvár: Diabala G. gyógyszerész uraknál.

A főraktár van Bécsben

Mariahilferstrasse Nr. 11.

IGÉRVÉNYEK

egész

1864-ki államsorsjegyekre

csak **4** frt és a bélyeg.

Huzás már márczius 1-én.

Főnyeremény 200,000 frt!!!

20,000 frt, 15,000 frt, 10,000 frt stb.

50 kr Bécsvárosi Szegény Sorsjegy.

Főnyeremény

1000 db arany!

és 2900 pompás **mellléknyeremény 60,000** frtnyi összértékben. Huzás **1878. márczius 5-én.**

5 darabra 1 ingyensorsjegy.

Bécs, Wollzeile 13. **A „MERCUR"** Bécs, Wollzeile 13.

kiadóhivatalának váltóüzlete

Cohn. Ch.

Cs. kir. szabadalmazott

egyetemes emésztő-por

dr. Göllis-től.

Eddig még utól nem éretett hatására nézve az **emésztés és vértisztitás** terén, s a **test táplálása és erősitésére nézve.** Ez által naponkint kétszeri és sokáig folytatott használat mellett valódi gyógyszerré válik számos, még makacs betegségekben is, mint p. o. **emésztési gyengeség, mell-égés, a gyomor tulterhelése, a belek petyhüdtsége, ideggyengeség, mindennemü aranyeres bajok, görvély, guga, sápadtság, sárgaságban,** valamennyi **idült bőrbaj, rák, időszakos főfájások, férges és köves betegségek, tulnyálkásodásban** stb. Ez az egyetlen és gyökeres szer a **megrögzött köszvény és mellbajban.** (Tuberculose.) **Ásványvizgyógyászatnál** ugy az előtti, mint annak használata alatt, valamint utólagosan **gyógyszerül** is kitünő szolgálatot tesz.

Egy nagy doboz ára: 1 frt 26 kr. Egy kis doboz **84 kr.** Főraktár: Budapesten **Török József** gyógysz. urnál.

A hamisitástóli megóvatás miatt figyelmeztetek mindenkit, hogy a **valódi egyetemes emésztő por dr. Göllis pecsétjével** van elzárva, s minden doboz a védbélyeggel s kivülről ily czimmel van ellátva:

K. k. concessionirtes Universal-Speisen-Pulver des dr. Göllis in Wien.

Főszállitó hely: Bécsben, Stefanspl. 6. (Zwetlhof.)

Gummi-ruganyos

SÉRVKÖTŐK.

Legujabb találmány a Bogand tanár által Amerikából behozott ruganyos sérvkötő ugy urak, mint hölgyek és gyermekek részére. Ez rugók nélkül egyedül **gummi**-ból van müvészileg összeállitva, s czélja, hogy még a legidültebb sérveket is a legrövidebb idő alatt egyenlő helyzetbe hozza, s mind nappal a legerősebb munkában, mind éjjel alvásközben használható, a nélkül, hogy a sérvben szenvedő akadályozva volna foglalkozásában. Nagyon hasznos, hogy ez még éjjel is a testen maradhat, mivel különösen jó s kellemes nyomást gyakorol a szenvedő részre.

Angol és franczia aczél-kötők, suspensoriumok, szövöttek, **gummiból,** valamint szarvasbőrből valók nagy raktára.

Méhföcskendők, légvánkosok, ágybetétek, tisztulásfelfogók, óvszerek, gummiharisnyák és mindenféle gummiárucikkek.

Sérvkötőknél kérem tudtul adni, hogy jobb- vagy baloldalra, vagy kettősek kivántatnak-e, szintugy a test bőségét is.

Megrendeléseket utánvét mellett pósta fordultával teljesit

POLITZER MORICZ,

sérvkötő-késztő,

Budapest, Deák Ferencz utcza.

Ovás és felvilgositásul!

Még soha nem idézett elő valamely szépitő-gyártmány oly feltünést a szőrnövés minden nemében elért rendkivüli sikerei által, mint a WINKELMAYER-féle

Bojtorjángyökèr-szesz,

miután **flatal, alig 15 éves emberek is oly tömött szakállt kaptak,** a minő csak előrehaladottabb korban vagy soha sem szokott beállani; **a fej kopasz részei,** a melyeken éveken át **haj látható nem volt, ismét sürün megszőrösödtek.**

Nem csoda tehát, ha utánzatok és hamisitványok előfordulnak, sőt egy itteni üzlet ember nem átallotta tekintélye rovására ha **általam elbocsátott bolti szolgával szövetkezni** és holmi kotyvasztékot hasonló egyezés mellett hirdetni és ez által **a t. cz. közönséget tévutra vezetni és ámitani.**

A bécsi „Medezinische Zeitung" is odanyilatkozik, hogy a legjobb minőségü bojtorjángyökérszesz egyedül Winkelmayernál kapható

Ámitások elkerülése végett kéretik tehát miszerint mindenütt csak Winkelmayer-féle bojtorjángyökér-szeszt és egyéb bojtorjángyökér-készitményt követelni sziveskedjék.

Árak: egy üvegese **bojtorjángyökér-szesz** 90 kr egy tégely **bojtorjángyökér-kenőcs** 50 kr, egy tégely **Brillantin** a szakáll szép alakitására és simulékonyságára, 40 kr; **bojtorjángyökér-olaj** 40 kr, **bojtorjángyökér-rudkenőcs** 30 kr. **bojtorjángyökér-bajuszkenő** 20 kr, Eau **Atheniene,** legjobb szer a hajkorpa elpusztitására, 50 kr; **Purgin,** egy növényszer a haj vagy szakál eredeti szine visszaadására, 1 frt; a **Purgin** tiszta növényszer minden ásványi alkatrészek nélkül, tehát egészen ártalmatlan.

Az elküldés csak akkor eszközöltethetik, ha a megrendelés a csomagolással együt legalább **1 frtot** tesz, szállitásárál minden üvegese csomagolása 10 kr.

Központi szálitó-raktár:

WINKELMAYER J.

Bécs, VI. Beczirk. Gumpendorferstrasse Nr. 159 és Stumpergasse Nr. 13

Fiók Raktár Bécsben Haupner M fodrász Schottenring a Gonzaga-Gasse sarkán, és Neustein Fülöp gyógyszertár a Szt. Lipóthoz, Stadt, Blanken-gasse.

Budapesten: TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerész, király-utcza **7. Prágában:** Fürst gyógyszerész. **Brünnben:** Eder F. gyógyszerész. **Gráczban:** Kielhauzer H. gyógyszerész. **Temesvárt:** Jarmisz Ernő gyógyszerész. **Kolozsvárt:** Széky Miklós gyógyszerész. **Gyöngyösön:** Mersitz Nándor gyógyszerész.

Farsangi szükségletek, megrendelketők **KERTÉSZ TÓDOR-nál**

Budapesten, Dorottya-utcza 2. sz.

UJ: Párisi **báli legyezok** 3—20 frtig, gyöngyház legyezők 22—48 frtig, diszes **cotillon**-rendek tuczatja 18 kr. 7 frtig, boritékok 100 darab finom **cotillon**-renddel 40—60 frtig, minden kedvelt cotillon-figurák, puffantók süveggel, tuczatja frt 1—4.50, öltönynyel frt 10—15.

Finom Domino-**álczák** bársony-, atlasz-, selyemből 40 kr.—frt 1.20, jellem-álczák, torz-álczák, gyermek-álczák, állatfejek 40 kr.—2 frtig, **bohóczestélyi** süvegek, tréfás **orrok** 20—70 kr. Lármás tréfa-czikkek 10—70 kr.

UJ: Szinházi, jelmez- és **báli ékszerek,** golyós fejtűk, golyós nyakfésücskék, valódi **teknöncz** magas chignonfésük 3—8 frtig, gyengéd-virág-ékszerek 3—7 frtig, római fehér gyöngyök 10 kr.—7 frtig, aranygyöngyök és Arc-en-ciel nyak-kek, Porte bonheur és amerikai aran karpereczek 2—6 frtig, Medaillonok, ingelőgombok, lánczok, teljes garniturák, bokrétatartók 1—8 frtig, legyező-övek és uszályhordozók kék, rózsaszin és fehérben 70 kr.—7 frtig.

A teilette minden kellékei: Zsebben hordható varrópárnácskák, minden kedvelt valódi **illatszerek,** arany-, ezüst- és gyémánt-hajpor frt 1.20, jeles szinházi látcsövek 7—28 frtig.

Uj szállitmány Halifax 8 frt, és aczél clubkorcsolyák kettős csavarral frt 5.50, sarok-csavarral 4.50, olcsó nemüek frt 1.40-ig.

NB. Megrendelésnél a talp hossza kéretik.

Megóvnak meghülés ellen: a láthatlan respiratorok 50 kr; **hideg** ellen: berakó-talpak 20, 45, 65—85 kr. párja; **síkos idő-ben:** sarok-vasak 90 kr.—frt 1.40, nemezzel 1.80.

GUMMI-czikkek házi használatra, személyes megóvás- és betegápolásra, köpenyek fejfedővel frt 7.50—10.50, orosz felczipők frt 2—3.15.

Párisi **topán-lak** egy üveg 60 kr.

Zsebben hordható kézi-lámpások 90 kr.—frt 3.50.

Tombolák, teljesek, jótékonysági bálokra is, frt 1.20, száza 4 frt, ugyszintén **Nyeremény**-összeállitások, **szilárd** játszókártyák, Domino 1.40—4 frtig, sak 3—25 frtig stb.

Uj Distributeur (kártya-osztó) kézigép, mely a kártya-osztásban sohase hibáz, 2—2.30.

Vadászpuskák, kettős csövü Lefaucheux 27—60 frtig, Lancaster 40—70 frt biztonsági revolverek 6, 8—10 frt, vésettek 8, 10, 2—20 frtig.

100 **Lefaucheux-töltény**		frt 1.50—1.90.
100 „	zöld	frt 1.80—2.20.
100 **Lancaster-töltény**		frt 1.90—2.30.
100 „	zöld	frt 1.20—2.50.

Brandtner-féle bőrjavitó kenőcs a vadászcsizmákat puhává, vizhatlan- és tartóssá teszi, egy tégely 1, 1.50—3 frtig.

Wischin elismert **szobapadló-fénypépje,** mely puha padlókra is könnyen alkalmazható, egy szatulya 30 kr

A **bálrendező** urak kéretnek, netaláni megrendeléseiket mielőbb megtenni.

Legbiztosabb és legkellemesebb gyógyszer

gyomor- és bélhurut ellen,

valamint a gyomor, bél- és a mell elnyálkásodás, s egyéb gyomorbajok ellen.

Kapható, valamint a készitőnél **Budapest-Kőbányán** ugy a következő raktárakban **Budapesten Török J.** gyógyszerész — **Sztupa Gy.** gyógyszerész, szénatéren. — **Edeskuty L.** — **Radocsay és Bányay.** — **Molnár J.** — **Hubenay J.** — **Neruda N.** és **Hübner Károly.** — **Budán** a várban. **Udvari gyógytárban.** — **Wlasek E.** gyógyszerész Krisztinavárosban.

Egy szakértőnek elismerő nyilatkozata.

Tekintetes Fáczányi Ármin **gyógyszerész** urnak **Budapest,** X. ker. **Kőbányán.**

Igen tisztelt ügytárs ur!

A mult hetekben (január 2-án) vett becses készitményét **„Magyar édes mustár"**-t a magam részére hozattam, és azt idült gyomorhurut bajomnál igen jó sikerrel használtam, tapasztalván ugyan is azt, miként a gyomorban kellemes melegséget előidézvén, a nyálkát föloldja és eltávolitja. — Midőn ezt jelen alkalommal becses tudomására juttatom, legyen szives kérem utánvétel mellett még öt nagyobb üveggel magyar édes mustárt becses készitményéből részemre küldetni. Maradván ügytársi üdvözlettel őszinte tisztelője.

Kelt Vár-Palotán, Veszprémmegye.

Gömbös László, s. k. gyógyszerész.

Cs. kir. kizár. szabadalmazott

„FOGPAPIR",

Fáczányi Ármin gyógyszerésztől Budapest-Kőbányán.

Ezen már több ezer szenvedő által mint legbiztosabb gyógyhatásunak bebizonyult és elismert szer, amely valamint a fogfájást, ugy a csuzos tejfájdalmat, arcz és fülszaggatást rögtön megszünteti. Kapható valamint a föltalálónál **Budapest-Kőbányán** ugy **Török J.** gyógyszerésznél királyutcza 7. sz. azonkivül több budapesti és vidéki gyógyszertárban. Ára egy egész csomag 1 frt, egy fél csomag 50 kr, postán szállitva 10 krral több.

Elismerő nyilatkozatok

T. Fáczányi Ármin gyógyszerész urnak Budapest-Kőbányán.

T. gyógyszerész ur!

Meggyőződve lévén fogpapirjának kitünő gyógyhatásáról, bátor vagyok ez alkalommal önt felkérni, miszerint részemre ugyan abból postán utánvétel mellett hat csomagot mielőbb küldeni sziveskednék.

Sellye, Somogymegye. kiváló tisztelettel **Dr. Adler,** s. k.

T. Fáczányi Ármin gyógyszerész urnak Budapest-Kőbányán.

Minthogy azon ön által feltalált s megbecsülhetlen **fogpapir** az annyira irtózatos és kimondhatlan fájdalmat mint a fogfájás legnagyobb sikerrel és rögtön megszünteti, a melynek biztos jótékony gyógyhatásáról, már több mint hat különböző nemü és koru egyéneknél, a kiknél én azt alkalmaztam, magamnak teljes meggyőződést szereztem: — vagyok tehát bátor t. uraságodat felkérni, sziveskednék nekem ugyanazon csalhatlan gyógyhatásu fogpapirból még egy egész csomagot posta fordultával utánvét mellett küldeni. Maradok kiváló tisztelettel **Csiky Ferencz,** s. k.

Kövesden, u. p. N.-Szeben (Erdélyben.)

Bécs legnagyobb butorgyára

I. ker. Franzensring 20.

Baar János

tisztelettel ajánlja készitményeit mindennemü butorfelszerelésekből és fából.

Dr. Málnay Ignácz

tahi-tótfalusi fa- és szőlőiskolájában mindennemü **gyümölcsfák, gyökeres vesszők, csemege-** mint **borfajok, burgundi** és **bordauxi** vesszők. **Eper, málna, ribiz, köszméte, óriás** levelü **Ontario** nyárfa 100 darab 30 krjával kaphatók.

Árjegyzékek kivánatra bérmentve küldetik.

Talpbőröket.

külföldi bőrgyár-készitményeket, jobb minőségben a Terczeneknél, csomagokban per ¹⁹/₂ bőrök, körülbelül 60 kilót, kilóját 130 frtjával ajánlom.

Kivánatra mntatványt is küldünk.

Ismét eladók, nagyobb mennyiség átvételénél két perczent árleengedési kedvezménynek részesülnek.

A levelekre kérem a nevemre czimezve **Budapesten, Erzsébet-tér, kioszk** küldeni.

Keppich Móritz, szállitó.

Kisbirtokosok földhitelintézete

Budapesten.

Ezen intézet t. részvényesei értesittetnek, hogy az intézet

V-ik

rendes közgyülése

1878. márczius hó 17-én d. e. 10 órakor fog az intézet helyiségében (nemzeti szinház bérházában) megtartatni.

Napirend:

1. Az igazgatóság 1877. évi üzletjelentése.
2. A felügyelőbizottságnak az 1877. évi zárszámadás felett teendő jelentése, és ebből folyólag az igazgatóság részére esetleg a felmentvények megadása.
3. Az igazgatóság s felügyelőbizottság tagjainak megválasztása.
4. Netáni egyéb inditványok.

A t. cz. részvényesek felhivatnak, hogy részvény igazolványaikat legkésőbb **f. évi márczius hó** bezárólag **14-éig délelőtti 10 óráig** az intézet pénztáránál letegyék és azok ellenében szavazatjegyeiket ugyaneddig kivegyék.

Budapest, 1878. február 14-én.

Az igazgatóság határozata alapján:

Gr. Festetics Pál, elnök.

Gummi- és halhólyagokat

a legujabb gyártmányt, tuczatját **1 frtól 4 frtig,**

valamint

specialitásokat nők számára

tuczatját 3 forintjával, utánvétel mellett szállit a

Gummi-különlegességek gyára Bécsben

(Wien, Mariahilferstrasse 114.)

Németország első orvosi collegiumai által megvizsgálva, s kitünő használhatóság miatt a magas helytartóság által Magyarországban szabadalmazva.

Köszvény-vászon

mindenféle köszvény, csúz (Rheuma), inszaggatás, mell-gerincz-fájdalmak, keresztcsontfájás (Hexenschuss), lábköszvény stb. ellen.

Egy csomag ára 1 frt 50 kr, kettőserejü 2 frt 10 kr.

Hufeland hirneves orvos mondja orvostani müveiben: „Két betegség van, melyek ellen az orvosi tudomány hasztalan látszik keresni erőteljes gyógyszereket; ezek **fejköszvény** és a **podagra;** ez orvosszer a fentebbi köszvény-vászon használata által felfődöztetett.

Dr. BURON párisi általános seb-tapasza

mindenféle sebek, genyedések és daganatok ellen. — Egy köcsög ára a használati móddszerrel együtt 70 kr, kisebb köcsög 35 kr. Postán küldve 10 krral több. Valódian Pesten csak **TÖRÖK JÓZSEF** ur gyógyszertárában, király-utcza 7. szám. **Debreczenben:** Rothschneck ur gyógyszertárában. **Szombathelyen:** Philich Ferencz ur gyógyszertárában. **Mohácson:** Preissberger és Jezevics **Kolozsvártt:** Wolf gyógyszerésznél és Engel gysz. **Pécsett:** Zsolnay. **Aradon:** Tones és társa **Székesfehérvár:** Diabella. **Szegeden:** Kovács gyógyszertárában és Weiglein Ferencz. **Gyöngyösön:** Vozary gyogyszertárában. **Brassó:** Fabik Ede gysz. a piaczon. **Nagyvárad:** Molnár. **Szigetvárott:** Ehrenfeld W. **Miskolczon:** Ujházy gysz. „az arany sashoz" **Egerben:** Köllner gysz. **Zágrábban:** Mitlbach gysz. **Pozsonyban:** Sötz R. gysz. **Kassán:** Eschwig E és fia uraknál

Lähne-féle tan- és nevelo-intézet Sopronban.

25-ik évfolyam.

Iskola-épület, lugasok, tornacsarnok, tekepálya.

A neveldében az ifjak a 6-iktól 17-ik évökig vétetnek fel. Elosztva **4 elemi, 6 reál- és 6 gymnasiumi** osztályba a nmlts. magy. miniszteri tantervek szerint. A tannyelv német, de a **magyar nyelv tanulására** különös szorgalom fordittatik. Az ifjuság egyszersmind rendszeresen kiképezve lesz arra, hogy **lajtántuli** iskolába átléphessen és **bizonyitványa** szerint felvétessék. A **bizonyitványok állami érvényességgel birnak.** A növendékek száma tavaly óta tizenhattal szaporodott.

Lähne, igazgató.

Gyomor-

betegségeket

has- és **altesti bajokat** (hólyagbántalmakat), galandférget biztosan és fájualom nélkül gyógyit sikerrel **Dr. Loev, Bécs, Kohlmarkt 20.** (Levelek dijjal ellátva legyenek.)

Dr. Loev emésztő pora

gyomor- és bélgyöngeségek, s idegesség ellen, a rendelésem szerint készitve, használati utasitásokkal magyar nyelven, onnan szétküldetik.

Ára 80 kr.

Dr. Csákberky Dezső

öt éven át volt Rókus-kórházi orvos.

Rendel: **Belső-, külső- és női** betegségek ellen naponta déli 12-től d. u. 4 óráig.

VII-ik kerület, kerepesi-ut 4. sz. a.

Különösen: testi erőbeli fogyatkozást, idegességet, kezek- és lábak reszketegségét és gyengeségét, hátgerincz bántalmakat, csont- és izom fájdalmakat, görcsöket, a csuz (Rheuma) minden alakját (fejben, lábak éskezekben), törések és zuzódások után visszamaradt fájdalmakat, elsoványodást gyorsan és alaposan gyógyit.

A Hoff János-féle, első valódi nyákoldó olvasztó gyógyhatásu mellmaláta-czukorkák kék papirosban vannak. Ezek a 20 éves üzlet fennállása óta 44-szer részesültek magas kitüntetésben.

Hoff János urhoz, a csász. kir. udvari maláta készitő-gyár tulajdonos, több európai uralkodó udvari szállitója, az arany koronás érdemrend birtokosa, a porosz német rend lovagjához, Bécsben, Bräunergasse 8.

Hálanyilatkozat.

Köhögés, rekedtség, tüdő-, mell- és gyomorbajok,

nemkülönben hathatós szer

testi gyöngeség és soványkodás ellen.

Már huzamosabb idő óta szenvedtem, rekedtségben és nyálkásodásban mignem az ön gyógyhatásu egészségi-söréhez és maláta-czukrucskához folyamodtam; már néhány palaczk egészségi-sör elhasználása és a maláta-czukrok élvezete után meglepő gyógyhatást értem el, még pedig annyira, hogy nyákbajomtól és rekedtségemtől teljesen kigyógyultam, a mely szerencséért itt legforróbb köszönetemet nyilvánitom és egyuttal ön maláta-készitményeit nevezett esetekben mindenkinek melegen ajánlom.

Budapest, január 24. 1878. **Keil Ferencz.**

Alólirott bizonyitom, hogy **Rotter Sámuel** ur (II. ker. Neupperggasse 13. szám) magát a valódi **Hoff János**-féle **maláta-kivonat** élvezete következtében jól érzi; köhögése csillapult, testi ereje emelkedőben van, minélfogva a maláta-kivonat élvezetének folytatását a fentebb nevezett bajok ellen rendeltem.

Tisztelettel **Dr. Braun.**

Hirsch József urnak tüdőbaja miatt, minekutánna már oly sokféle szert eredmény nélkül használt, a Hoff-féle maláta-kivonat élvezete ajánltatik, mely kimerült testi erejének felüditéséhez előnyös hatásunak bizonyult.

Budapest, január 6. 1878. **Dr, Wahrmann.**

Alólirott bizonyitja, hogy **Politzer Prosper** és **Ede mindkettő mellbetegek** két év óta gyógyeredménynyel használják a **Hoff-féle maláta-egészségi-sört és felette kivánatos, hogy ezen kitünő szer használata folytattassék.**

Dr. M. J. Libochority.
orvostudor, kir. főorvos Bécsben.

Ezen **Hoff János**-féle **maláta-készitmények 44-szer lettek kitüntetve.** Kilenczszer 1876. és 1877-dik udvariszállitó-patensek által; azonban ezen ezen kitüntetésekben nem sör, csokolád vagy a czukorkák czukortartama részesültek, hanem a **valamennyi Hoff János-féle gyógytápszerekben létező gyógyfü- anyagok,** azoknak sajátszerü készitési módja, **valamint a 30 év óta fennálló üzlettartam alatt százereken történt gyógyhatások.**

Valamennyi ország legnagyobb orvosai rendelték azokat, a beteg kedvvel élvezi, felfrissülést és erősbülést lelvén általuk. A hamisitott maláta-gyártmányokban hiányzanak a gyógyfüvek nevei és a kellő, még el nem lesett készitésmód, mely által a **Hoff János**-féle **maláta-gyártmányok** világhirüket nyerték.

Csak az első, valódi Hoff-féle maláta-készitményeket kell követelni; az utánozott maláta-készitmények, az orvosok véleménye szerint káros hatásuak is lehetnek. Ez szolgáljon minden megkisérlett ámitás ellen utmutatóul.

Eladási helyiség (nagyban és kicsinyben):

Hoff János fiókja: Budapest, kalap-utcza 10. szám. továbbá:

TÖRÖK JÓZSEF urnál, király-utcza 7. sz.

ARAK:

Maláta-kivonat-egészségi sör egy palaczk 60 kr. Ládával és palaczkokkal, 4 pal. 4 frt. 11 pal. 6 frt 60 kr., 28 pal. 16 frt, 58 pal. 32 frt. — ½ kilo **maláta-csokoládé** I. 2 frt 40 kr., II. 1 frt 60 kr., III. 1 frt. (Nagyobb mennyiségnél árleengedéssel.) **Maláta-czukorkák** 1 zacskó 60 kr. (½ vagy ¼ zacskóval is.) — **Gyermektápláló maláta-liszt** 1 forint. — **Concentrált malátakivonat** 1 üvegcse 1 frt és 60 kr. **Egy kész maláta-fürdő** 80 krba kerül.

A legelső valódi gyógyhatásu „Hoff János"-féle maláta-gyógykészitmények a cs. kir. osztrák-magyar tartományokra beigtatott védjegygyel vannak ellátva. (A feltaláló Hoff János arczképével.) A malátakivonat csokoládé és gyermek-tápliszt 44-szer lőn kitüntetve. Az üzlet alapittatott 1847-ben.

A

SCHLESINGER és WOHLAUER-féle

könyvnyomda.

Budapest, rostélyutcza, Károlykaszárnya 8-ik sz.

a **legjobban szerkezett gyorssajtókkal,** valamint a legujabb és legszebb betünemekkel ellátva, ajánlja magát a tisztelt közönségnek,

mindennemü nyomtatványok

legpontosb és legjutányosb elkészitésére.

Vidéki megrendelések ép oly szép mint helyes kivitel biztositása mellett gyorsan eszközöltetnek.

Budapest, nyomatott Schlesinger és Wohlauer ...

Az „Egyetértés“ melléklete
— 48-ik számához. —

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése febr. 16-án.

Elnök Ghyczy Kálmán.

A kormány részéről jelen vannak: Tisza Kálmán, Széll Kálmán, Perczel Béla, Péchy Tamás, Trefort Ágoston, Szende Béla, Bedekovich Kálmán.

Elnök bemutatja Blizusán Ferencz sátoralja-ujhelyi lakos kérvényét a bélyegcsonkitásért rárótt 128 frt. elengedése iránt.

Bemutatja György Endre halmi képviselő megbizó levelét, mely az állandó igazoló bizottsághoz utasittatik.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter tudositja a házat. hogy boldogult IX. Pius pápa lelki üdveért kedden f. hó 19-én a budavári helyőrségi főtemplomban ünnepélyes gyász istenitisztelet fog tartatni. Az elnök ezután melegen emlékszik meg az elhunyt pápáról. Inditványozza, hogy kedden az országos ülés 12 órakor kezdessék meg. (Helyeslés.)

Következik a napirend: Az Ausztriával kötött vám és kereskedelmi szerződés s a vámtarifa általános tárgyalása.]

Simonyi Lajos báró: Először is Tóth Vilmos azon állitására felel, hogy e monarchia létezése s jó békessége Európa sulyegyenének oly elsőrendü szüksége, melyet semmi exclusiv partikuláris érdekért koczkáztatni nem lehet. Fölteszi Tóth Vilmos hazafiságáról; hogy particuláris érdekek alatt Magyarország speciális érdekeit nem értette; mert Magyarország érdekei magyar ember előtt mindenkép első kell, hogy legyenek, s ép ezekhez képest kell minden egyébnek partikulárisnak lenni. (Tetszés.) Az sem áll, mire Tóth Vilmos szintén hivatkozott, hogy forgalmunk 1850-től bekövetkezett emelkedését a vámterületi közösségnek köszönhetjük, köszönhetjük ezt azon átalános haladásnak, mely e téren Európaszerte nyilvánult s Szerbia és Oláhország forgalma is növekedett, noha nem voltak közös vámterületen. (Ugy van!)

Móricz Pál felfogásával szemben, mintha az egész országban egy józanul gondolkozó ember sem kétkedhetnék abban, hogy a politikai kiegyezésnek tartozéka a közös vámterület, utal a törvényre, mely nyilván tanusitja, hogy volt egynéhány „komolyan gondolkozó“ ember, ki a külön vámterületet lehetségesnek tartotta — s ezek élén Deák Ferencz állt. Tóth Vilmos hivatkozott a népszerüség lenézésére s a franczia háborura. Szóló ugy látja, hogy a napoleoni kormányzat megmentéseért épen ugy ugrattatott bele a franczia nemzet az 1870-ki háboruba, mint a hogyan a jelenlegi kiegyezkedésbe a magyar nemzetet beleugratják a Tiszakormány megmentéseért.

Áttér ezután a kormány mellett az ő felsége személye körüli miniszter által mondottakra s tagadja azt, a mi annak szavaiból állitólag kiérthető, hogy az Ausztria és Magyarország között való politikai szövetség ellentétes lenne Magyarország függetlenségével és önálló államiságával; ők és társai — ellenkezőleg — ép e szövettség mellett tartják jobban megotalmazhatónak Magyarország államiságát, önállóságát s hogy ez az évszázadak folyamán még sem részesült oly respektálásban, a minőre ésszerüen számolhatott volna, annak tulajdonitható, hogy mindig voltak államférfiak, kik ennek megcsorbitására segédkezet nyujtottak. (Élénk helyeslés balról.)

Ellenmondást lát a miniszterelnök abban, hogy szólók szabad kereskedelmi alapon állván, önálló vámterület esetén oly nagy financziális eredményeket igérnek. Ez is arról tanuskodik, hogy a miniszterelnök nem méltatá elégséges figyelemre az ő külön véleményét. Hisz abban ő és társa azt mondják, hogy ők a szabad kereskedelem hivei, de csak a közös vámterület alapján; külön vámterület mellett egész más politikát hangsulyoznak.

Tegnapi beszédében a miniszterelnök megemlékezve az önálló vámterület elhetőségéről, azt mondta, hogy Ausztria nem fog ugyan vámot vetni nyers terményeinkre, de a differencziális tarifák utján fogja megdrágitani gabnánkat. Szerinte ettől nem kell tartanunk, mert azzal szemben nekünk is meg lennének a mi represszáliáink, de ép a monarchia jól felfogott érdekében nem fog ezekre kerülni a sor. (Tetszés balról.)

Ugyanezen beszédében emlitette a miniszterelnök, hogy a jelen javaslatok általunk való elfogadása már azért is tanácsos, mert ezáltal elérjük, hogy a monarchia öt törvényhozási faktora közül három a javaslatok mellett nyilatkozván, el lesz érve tulsulyunk. Itt a három faktor közt a miniszterelnök nyilván a koronára utalt. (Mozgás.) De hát — ha mi el is fogadjuk e törvényjavaslatokat — lehet-e rágondolni, hogy azok — e nemzetközi szerződés jellegével biró javaslatok — előbb szentesittessenek, mint mind a két törvényhozás elfogadta. (Élénk tetszés balról.) És ő, az ellenzéki padokról, előre meri mondani a miniszterelnöknek, hogy e szentesités nem fog bekövetkezni. (Ugy van! balról.)

Megemlékezik azon szeretetreméltó gondoskodásról, melyet Tisza is, Jókai is tanusitott az ellenzéki elemek állitólagos meghasonlására vonatkozólag; ezeknek azonban azt feleli, ne fájjon nekik az ő fejük (Élénk helyeslés és derültség,) elintézik azt ők maguk között. (Helyeslés.) Megemlékezik ezután a külügyi helyzetről is; ez, ha egyetértést követel a monarchia két fele közt, nem e javaslatok elfogadása által érhető el, hanem az ellenzék álláspontjának diadala által. (Ugy van! balról.) Ajánlja különvéleménye elfogadását. (Élénk helyeslés balról.)

Simonyi Ernő. T. ház! (Halljuk!) Különvéleményem indokolására igen kevés mondani valóm van. Én különvéleményemben a külön vámterület elfogadását ajánlottam a t. háznak. Ajánlottam ezt azon szempontból, mert mélyen meg vagyok győződve, hogy csak ez alapon lehet Magyarország közgazdászati bajait orvosolni, hogy csak ez alapon lehet Magyarország zilált pénzügyeit rendezni.

A külön vámterület ellen alig nyilatkozott valaki, annak előnyeit elismeri mindenki, kivéve Korizmics képviselő urat, a ki nem fogadná el a külön vámterületet, ha azt mindjárt arany tányéron nyujtanák is. A ház minden oldalán elismerték a különvámterület előnyeit, de azoknak értékére nézve eltérő nézetek voltak. Voltak, a kik többre, voltak, a kik kevesebbre becsülték azon értéket, melyet Magyarország a különvámterületből fogna vonni. Miután azt, hogy mégis nyereményes, hasznos lenne az országra, mindenki elismerte, hogy nagyobb vagy kisebb legyen a nyereség, azt mellékes kérdésnek tartom.

Az ellenzéknek különböző árnyalatai érvelésükben a külön vámterületet emelték ki és támogatták leginkább; legalább akaratlanul is a gondolat folyama, a logica szabályai odavezették őket. Hogy ez ugy volt, bizonyitja az is, hogy a tegnapi napon már harmadszor felemlitette ezt a miniszterelnök ur. Először ugyanis a vámügyi bizottságban figyelmeztette az ellenzék egyik árnyalatának egyik ott jelenvolt tagját, hogy vigyázzon, mert érvelése a külön vámterületre vezet; azután midőn először felszólalt e kérdésben, ismét figyelmeztette itt az ellenzéket, hogy vigyázzanak, mert hiszen a külön vámterület mellett érvelnek. Azon alapelv, a melyből én és elvbarátaim kiindultunk, mely az általam benyujtott különvéleményben benfoglaltatik, mindenki által helyesnek ismertetett, senki által el nem kárhoztatott.

Emlékezni fog a t. ház azon erőteljes érvekkel, logikai szoros következetességgel mondott szép beszédre, melyet Mudrony Soma képviselő ur tartott. Milyen gyenge lett azon pillanatban, midőn áttért annak támogatására, hogy daczára mindazoknak, miket két óra alatt elmondott, mégis a közös vámterületet fogadja el.

Épen igy volt tegnapelőtt Molnár Aladár képv. ur, a ki igen szép, nagy hatást tett beszédje után, midőn áttért azon álláspont védelmére és támogatására, hogy daczára mindazoknak miket érvképen elmondott, s a mik világosan a külön vámterületre mutatnak, ő mégis a közös vámterület mellett van.

Uraim, mit mutat ez? Azt mutatja, hogyha Magyarország érdekeit megvédeni, megróni akarjuk, minden okoskodás lehetetlen más alapon, mint a külön vamterület alapján. (Igaz! Ugy van! balfelől.)

Lehet uraim politikai okokból érvelni, de ezek sulyosak legyenek ám, hogy engem rá birjanak arra, hogy a jogos méltányosság utjáról letérve, elfogadjak oly expedienst, mely hazámnak bizonyos szinlelt szabadságot ad pénzért. Én nem ismerek a történetben államot, mely pénzért valódi szabadságot vásárolt volna. (Igaz! Ugy van! balfelől.)

A külön vámterület jövedelmére vonatkozólag igen sok eltérő nézet volt. Én mondottam már, hogy e kérdést vitatni nem akarom, hanem anynyit merek állitani, hogy ha egy lelkiismeretes kormány az ország kormányzatát kezébe veszi a külön vámterület alapján, annak minden következményeivel együtt, nemcsak hogy a deficit megszünik, hanem legfeljebb öt év alatt a fennálló egyenes adókat, legalább is 25%-al lejebb szállitja, vagy pedig ehhez az összeghez hasonló értékü beruházást lehet tenni az országnak.

Méltóztassék megengedni, hogy bár igen röviden, pár megjegyzést tegyek a politikai helyzetre. (Halljuk!)

Azt mondják, hogy nekünk el kell fogadnunk ezen szerződést a keleti kérdés bonyodalmaival szemben, a melyek bennünket fenyegetnek, s ezért, hogy legyen egyetértés köztünk és osztrák szomszédaink közt, fogadjuk el e kiegyezést. Hát uraim, az osztrákokat nem fenyegetik ugyanazok a veszélyek, a melyek bennünket fenyegetnek? Hiszen ha valamiben, hát ebben a kérdésben, ezen veszélyben érdekeink ugyanazonosok. (Igaz! Ugy van! balfelől.) És tovább megyek. Nemcsak Magyarország, nemcsak Ausztria van veszélylyel fenyegetve, hanem főleg a dynastiának trónja és létele. (Igaz! Ugy van! balfelől.) Mert méltóztassanak megengedni, ily nagy veszélylyel szemben, ily nagy krisis pillanataiban — beszéljünk őszintén és nyiltan — a dynastia nagyobb veszélyben forog, mint maga az ország, mint maga a dynastia alatt lévő két állam. (Igaz! Ugy van! baloldalon.) mert végtére is, bármi viszontagság érje e nemzetet, e nemzet megmarad itt, és a mig nemzet él, addig mindig meg van a remény, hogy jöhetnek oly kedvező körülmények, melyek meg hozzák az alkalmat, hogy ujra talpra álljon. De uraim, ha a dynastia trónja egyszer össze dől, nehezen fog találni oly épitészt, a ki azt felépitse. Tehát különösen vigyázzanak a korona tanácsosai, mert ők felelősek azért a tanácsért, melyet ily kritikus időben a koronának adnak. A korona tanácsosainak kötelessége a fejedelemmel is megismertetni azt a lehetőséget, melyről mindenki beszél, hogy az osztrák-német tartományok be merülnek Németországba, és akkor a dynastia számára egyelőre más menedék nincs, mint Magyarország.

Én nem mondom, hogy ez meg fog történni. Nem fogom különösen sajnálni, ha megtörténik, de provocálni sem fogom. De nem azt kivánja-e az eszélyesség, hogy midőn az eshetőség kilátásban van, gondoskodjék a dynastia és gondoskodjanak annak tanácsosai, hogy ha végre a trónnak ide kell jönnie, itt egy tökéletesen szervezett államot találjon, hogy azt mondhassa, jó! végre idejövök ezen loyalis nemzet közelébe, mely engem szivesen lát, hogy ne oly államot találjon itt, mely magában mozdulni sem bir, melynek ott egy lába hiányzik, itt egy ujja meg van bénitva, amott a szeme van kiszurva. Az ilyen államot akkor szervezni, mikor a krizis beállott, teljes lehetetlenség, ezt előre kellene szervezni, és erre a dynastiát figyelmeztetni első kötelessége volna a korona tanácsosainak.

Nem akarok hosszas, theoreticus fejtegetésekbe bocsátkozni, hanem azon szónoklatok némelyikére, melyek a házban elmondattak, nehány megjegyzést kivánok tenni.

A t. miniszterelnök ur előbbeni beszédéből csak egyetlen tételre kivánok reflectálni, melyet reám vonatkozólag mondott. Én ugyanis azt mondottam, hogy a kormány roszul indult meg az alkudozásokban, mert mielőtt Bécsbe ment volna, már itten kijelentette, hogy a magyar törvény nem is engedi meg az önálló vámterület felállitását, hanem csak azt rendeli, hogy az alkudozások ujra folyjanak a szövetség megkötésére. A miniszterelnök ur ezt megtagadta.

1875. szept. 15-én mondott beszédében azonban világosan van megmondva, hogy a kormány ugy fogja fel feladatát, törvényes kötelességét, hogy minden áron a közös vámterület alapján alkudozzék; mert szerinte a törvény nem azt mondja, hogy a külön vámterületet felállithatjuk. Már pedig a XVI. törv.-czikk 22. §-a egyenesen megmondja, hogy: „Magában értetődik, hogyha és a mennyiben fentebbi §§-okban elsorolt tárgyakra nézve az egyezkezkedés nem sikerülne, az ország önálló törvényes intézkedési jogát magának föntartja és minden jogai e részben is sértetlenül maradnak. Ime a törvény, amely irányul szolgál a kormánynak és mindenkinek. Tehát azon állitás és kinyilatkoztatás, melyeket Tisza Kálmán miniszterelnök ur e házban 1875. szept. 15-én, tehát még az alkudozások megkezdése előtt tett, olyan volt, mely gyengitette ezen kormány állását.

A mi a pénzügyminiszter ur beszédét illeti, azt az egyet meg kell jegyeznem, hogy én sohasem láttam pénzügyminisztert, aki közgazdászati kérdésekben adatok hiányával érvelt volna. Közgazdászati kérdésekben csak adatokkal lehet érvelni. (Ugy van! a baloldalon.) A miniszter ur azt mondja, hogy nincsenek adatok, de mégis beszéde folyamán, mikor neki volt szüksége adatokra, akkor voltak adatok. Hogy hol vette, nem tudom, de neki mindig voltak adatai. (Derültség a baloldalon.) De midőn azon adatok ő ellene hozatnak fel, akkor azok megbizhatlanok. Különben a mi az adatok megbizhatlanságát illeti, tegnap azt mondta a miniszterelnök ur, hogy mégis vannak adatok, de azokat critice tanulmányozni kell. No ezt méltóztassék a két miniszter urnak egymás közt kiegyenliteni. (Derültség a balon.)

Azt mondja a pénzügyminiszter ur, hogy ő is vágyik a nemzet óhajainak megvalósitására. Már ha a minister ur vágyik ezen óhajok megvalósitására, akkor vagy érvényesitse azokat a kormány tanácsában, vagy lépjen ki abból. Vagy osztja a nemzet ezen vágyát és akkor igyekezzék azokat elfogadtatni a koronával, vagy nem osztja, s akkor mondja meg nekünk világosan.

Azt mondják, hogy az 1867. XII. t.-czikknek egy tétele sincs feladva. Hiszen az 1867-iki törvény, abból az elvből indult ki, hogy a kötendő vámszövetségnél egyik fél se károsodjék.

Már pedig önök maguk beismerik, hogy Magyarország bizony károsodik ezen egyezkedés mellett, ha másban nem, hát mindenesetre beismerik, hogy károsodik a fogyasztási adókban; beismerik, hogy az iparvámok emelése az osztrák ipar emelése szempontjából, Magyarország hátrányára van. Tehát már megvan szegve az 1867-iki törvény ezen intentiója és ezen rendelete. Hanem azon sajátságos állapotban voltunk a hosszu vita alatt, hogy majdnem minden kormánypárti szónok elismeri, hogy bizony az a szerződés, az az egyezség nem jó, de annál jobbat senki sem képes csinálni.

Hát próbálták már, vagy megengedték már próbálni másoknak? Hisz sokszor történt már, hogy valamit egy ember nem volt képes kivinni és más igen. Minden a modortól, az elindulástól függ s attól, miként tudja valaki kezelni.

Ha a t. kormány és az őt támogató párt elismeri azt, hogy azon intézkedés, melyet ő kiván törvénybe igtatni, nem jó, akkor hazafias kötelessége tiltja azt pártolni addig, mig vannak emberek, kik vállalkoznak arra, hogy jobbat visznek keresztül. Ha azután ezeknek sem sikerült jobbat keresztül vinni, ismét önök kerülnek a sorra és akkor már igazolva lesz, hogy ezt a roszat is elfogadják.

Avval érvelni mint Plachy Tamás, hogy ő a két rosz közt a kissebbet választja, midőn ezen szerződés két nemzet közt a barátságos együttélés szomszédias békés viszony alapját kell képeznie — én elegendő alapnak nem látom. Itt az igazság, a méltányosság, az érdekeknek kölcsönös elismerése és méltánylása képezheti az egyedül szolid és tartós alapot az együtt maradásra, de kisebb rosz a másiknál, tartós barátságra alapot nem képezhet soha.

Sajátságos az, hogy Jókai Mór mindját azzal kezdi beszédét, hogy hisz mi nem vagyunk oly szegények s azután rámutat nagy büszkén, hogy nézzenek ide, nézzenek oda s mindenfelé virágzó az állapot. Azt mondom neki, hogy egyezzék ki Korizmics László és Plachy Tamás képviselőtársaival, kik azt mutatták ki, hogy bizony nagyon szegények vagyunk; de egyezzék ki önmagával is, mert a mikor szüksége volt neki más állapotot festeni, mikor Ghyczy Kálmán pénzügyminiszter volt, akkor egészen máskép érvelt és azt mondá az ország állapotáról:

„Most már oda jutottunk, hogy nem mehetünk tovább. (Derültség balfelől.) Terheinket nem birjuk. Azt mondják: ne beszéljünk arról, hogy szegények vagyunk. Lehet-e valamit titokban tartani, amit minden ember tud? (Nevetés a szélső baloldalon.) Eddig csak a szédelgők buktak el; most pedig oly egyéniségek bukása renditi meg a társadalmat, kiknek szilárd állásáról mindenki meg volt győződve. (Mozgás.) Nem lát-e a t. ház saját sorainkban is hézagok? a honnan hiányoznak oly férfiak, kik a legnagyobb nyomoruság napjaiban, idegen kormány sanyargatása alatt vashomlokkal mentek neki minden nélkülözésnek és veszélynek: most pedig az önkormányzat alatt összezuzott homlokkal jöttek elénk. (Nevetés a szélső baloldalon.) Nincs-e tudomása a képviselőháznak arról, hogy saját, a képviselőház pénztárába vaskörmökkel nyul bele az executió! (Nevetés a szélső baloldalon.) Ha a társadalom magaslatán ez történik: mi történhetik a mélyén? (Derültség balfelől.)

Ajánlom a t. képviselő uraknak e beszédnek figyelmes elolvasását, mert nagyon szép, de igen tanulságos is. Mondatott február 6-án 1875-ben. (Derültség.)

Csak két rövid megjegyzést teszek Wenckheim Béla b. ő felsége személye körüli miniszter ur beszédére. Ő azzal kezdi, hogy ajánlja a háznak, hogy vitatkozásaiban más módot kövessen. Tökéletesen egyetértek vele, hanem arra kérem, hogy ezen inditványt vesse fel a minisztertanácsban és fogadtassa el ott, mert onnan jöttek az első támadások, melyek azután természetesen a repressaliákat innen is magukra vonták.

Azt mondja Wenckheim Béla b. beszéde folyamán, hogy ő az önálló magyar banknak sohasem volt barátja. Méltóztassék megengedni, én ezt megvallom, nem tudtam, mert hisz a mult esztendőben, midőn a ministerium lemondott, akkor a t. ministerelnök ur itt a házban kijelentette, hogy a lemondott miniszterium és annak tagjai mind abban a meggyőződésben voltak, hogy csak az önálló bank felelhet meg tökéletesen Magyarország érdekeinek. Én ebben ellenmondást latok. Arra kérem a t. ministerelnök urat, méltóztassék azt a miniszterelnök urral kiegyenliteni. (Derültség.)

Áttérek t. ház; a miniszterelnök ur tegnapi beszédére. (Halljuk!) Mindenekelőtt azt mondta a miniszterelnök ur: „Nem tagadom el azt sem, hogy, ha részünkről rámutatunk a javaslatok elvetésének lehető következményére, ezt fenyegetésnek, intimidatiónak lehessen nevezni.“ Nem, hogyha egyenesen rámutat, hanem igenis, intimidatió és pressió akkor, mikor oly misteriosus módon mutattatik rá, amint ezt a miniszterelnök ur ismételten tette. Ha van veszély, ismertesse meg az országot vele, mert nekünk jogunk van tudni, hogy mily veszély fenyeget bennünket, hogy aztán ahhoz képest képesek legyünk azzal szembe állani, de ezt elburkolni nem illik miniszterhez.

A miniszterelnök tegnap továbbá igy szólt: „A Bach rendszer alatt, legnagyobb része azoknak, kiknek ma semmi szabadság sem elég, kik előtt ma mindenki, a ki nézeteiket nem osztja, rosz hazafi, vagy a külföld numero sicherében, vagy itt a házában, de ugy elrejtve tartózkodtak, hogy nevöket sem lehetett hallani, mig igenis mások, kik ma a mérsékletet a fejlemények lehető fokának, megfelelő szabadsággal való megelégedést hirdetjük, mi igenis azon időkben, mikor ez veszedelemmel járt, nem éltünk oly csendesen elrejtve.“

T. képviselőház! (Halljuk! Halljuk! a baloldalon.) Én magam is egyike voltam azoknak, kik azon állapot elől, mely 1849-ben hazánkban bekövetkezett, a külföldre menekültem, de megvallom, hogy sohasem tekintettem a külföldet „Numero sichernek“ legalább nem számitottam rá, s ugy én, mint emigrans társaim legnagyobb része, mindenike majdnem kivétel nélkül, mindannyiszor. valahányszor csak nyilt alkalom, elhagytuk a Numero sichert és fegyvert fogva eljöttünk hazánk határaira, hogy itt a bennlevő actió párttal csatlakozva felmentsük hazánkat. (Ugy van! Éljenzés a baloldalon.) Megtettük 1859-ben és 1866-ban; de sem az első, sem a második alkalommal nem találtunk semmi készületet ide haza. (Ugy van! a baloldalon.) Ezért meghiusult kisérletünk, ezért sem lett belőle semmi.

Hogy mit csináltak a hazafiak idehaza, arról keveset tudok. Hallottam azonban mégis, hogy voltak olyanok, kik, mint pl. Somssich Pál képviselő ur az irodalom terén léptek fel, és a törvényesség és a jog szempontjából sürgették alkotmányos jogaink visszaállitását, s védelmezték Magyarország alkotmányos jogait. Voltak olyanok, kik a vallásszabadságért, mint Zsedényi Ede képviselő ur szabadságukat tették koczkára. Ezeket hallottam, de hogy Tisza Kálmán valaha, valahol valamit tett volna, ezt sohasem hallottam. (Ugy van, ugy van! a baloldalon.)

Németh Albert közbeszól; Az ebédet rendezte Bécsben az „Erzherzog Karl“-nál. (Derültség.)

Simonyi Ernő: A miniszterelnök ur azt mondja: „Hogy midőn valamely javaslat megbuktatásáról van szó, a személyes megtámadások fegyveréhez nyulnak és hogy ezt mindig annak érzetében teszik, hogy e javaslatokat magukat sikerrel megtámadni nem lehet.“ Én örvendek, hogy azt a miniszterelnök urtól hallottam. Én azt hiszem, hogy megegyez abban, hogy nemcsak megtámadni, de megvédeni sem lehet, s aztán innen magyarázom én azt, hogy ő oly gyakran és oly sokszor személyeskedik. (Derültség a baloldalon.)

Felemlittetett, hogy a kereskedelmi tárcza nincs betöltve; helyesen emlittetett fel, mert midőn oly nagy fontosságu kérdések vannak tárgyalás alatt, nem illik, hogy az illető tárcza egy esztendőnél tovább betöltetlen maradjon. Evvel szemben a miniszterelnök ur kilátásba helyezi a betöltést és azt mondja, hogy ha tudta volna, hogy a tárgyalások ily soká fognak tartani, be lett volna e miniszteri szék töltve. Örvendeni fogok, ha betöltetik; csak arra kérem a miniszter urat, hogy ne arany tányéron kinálja. (Egy hang: Miért?) Féltem a tányért. (Hosszantartó derültség.)

Azt mondja a ministerelnök ur ezen állapot megmagyarázására, hogy máskor is volt olyan eset, midőn néhány hónapig betöltetlen volt egy igen fontos ministeri tárcza s higyje el a képviselő ur, ki ezen ellenvetést tette, hogy azon esetben is senki az országban az állam pénzügyeire nézve ezt károsnak nem tartotta. Hogy a pénzügyek nem károsodtak volna azt egészen el nem fogadható, ha meggondolom, hogy azon időben, midőn a pénzügyi tárcza betöltve nem volt, esik a keleti vasut másodprioritásainak megszavazása. (Helyeslés, derültség a baloldalon.) Azt mondja a miniszterelnök ur, hogy pénzügyeink bizonyos tekintetben rendezetlen állapotban vannak; de akkor mikor a pénzügyek rendezését igérték, nem lehetett előre látni, hogy a keleti bonyodalmak anynyira és oly hosszu időn át akadályozni fogják ezen rendezést. Nem vonom kétségbe, hogy a keleti bonyodalmak akadályozzák a pénzügyek rendezését, hanem midőn tudja a kormány, hogy ez akadályozza, tudnia és előrelátnia kellett volna, ezt akkor, a midőn ismételve és ismételve kinyilatkoztatta, hogy osztja a külpolitikát minden tekintetben, minek szitották tehát önök a keleti lázadást? Mert önök voltak, kik szitották. Én ezt önöknek hivatalos okmányokkal fogom bebizonyitani. Önök rendezték Boszniában és Herczegovinában a lázadást (Mozgás balfelől,) és önök tartották fenn. Ne hivatkozzanak tehát most arra, hogy a pénzügyeket rendezni nem lehet. Mondom hivatalos okmányokból fogom önöknek bebizonyitani, hogy Magyarország és Ausztria kormánya, Magyarország és Ausztria részvéte szitotta Boszniában és Herczegovinában a forradalmat.

T. ház! A miniszterelnök ur elismeri, hogy bizonyos tekintetben a közvélemény, és olyan testületek, a melyeket ő is tiszteletben tart, ellenkezésben vannak most a kormány előterjesztésével.

A közvéleménynyel szabad-e vagy nem a kormánynak daczolni, az már ismételve felemlitetett; én azt mondom, hogy bölcs kormány sohasem fog a közvéleménynyel szembeállani, ha az tökéletesen constatálva van és nem pillanatnyi felhevülés szüleménye. De ha teszi, akkor köteles jót állani arról, hogy daczoló politikáját siker koronázza; (Helyeslés a szélső baloldalon), mert hogy egy kormány a közvéleménynyel daczolva hónapokon át oly politikát kövessen, mint a minőt követett példának okáért a mi kormányunkkal egyetértve Andrássy Gyula gróf a külügyekben és azután a mikor a végére értünk azt mondja: jaj, engemet

---

„Egy bün története.“

-- Hugo Viktor legujabb regénye. —

(Folytatás.)

Mindaddig, mig a dolog nincs bevégezve; addig tartózkodónak kell lenni, ha sikerült, akkor elő kell állni. A győzelemnél nincs hivatalos visszaélés; a siker elfogadhatóvá teszi azon ismeretlen valamit, mit bünnek neveznek. Rouher ur eleinte tartózkodó volt; később egyike lett Bonaparte Lajos legszenvedélyesebb tanácsadóinak. Nagyon egyszerü dolog. Előző félelme kimagyarázza utólagos buzgóságát.

Az igazság érdekében meg kell jegyeznünk, hogy azon fenyegető szavakat nem Rouher, hanem Persigny mondotta.

Luynes herczeg értesité társait a készülődő eseményekről, és tudatta velök, hogy fel fogják irni neveiket, miszerint a fehér bárányokat a vörös bakoktól elválaszthassák. Ez ellen egyhangunak látszó zajongás támadt. A jobboldaliak becsületére vált, hogy hangosan tiltakoztak.

— Ne nevezzünk meg senkit, mondá Beaumont Gusztáv. Ne engedjünk magunk közt különbséget tenni. Vatimesnil hozzátette: — Mind egyszerre jöttünk: együttesen kell kimennünk.

Mindennek daczára Antony Thouret urat pár percz mulva értesitették, hogy titokban névlajstrom készül, és hogy a királypárti képviselőket felszólitották annak aláirására. Falloux urnak tulajdonitották, valószinüleg ok nélkül, ezen nemtelen eljárást.

Antony Thouret a hálóterem zajongó csoportjai közt szót kért:

— Uraim, itt névlajstrom készül. Ez aláválóság lenne. Önök tegnap, a X. kerület elöljáróságánál azt mondák nekünk, hogy nincs sem bal, sem jobb oldal, hanem mi vagyunk a nemzetgyülés. Biztak a nép győzelmében, és velünk, köztársaságiakkal fedezték magukat. Ma biznak az álamcsiny győzelmében, és minket, democratákat kiszolgáltatnak. Nagyon jól van, ám tegyék!

Általános zajongás fogadta szavait.

— Nem, nincs jobboldal, baloldal; mindnyian képviselők vagyunk; mindnyájan ugyanegy sorsban fogunk osztozni.

A megkezdett lajstromot megégették.

— A ház határozata folytán, jegyzé meg mosolyogva Vatimesnil.

Néhány percz multva megjelent köztök az erősség biztosa, és udvarias hangon felkérte őket, hogy neveiket mondanák be, miszerint végleges elhelyezésök iránt intézkedhessenek. Általános méltatlankodás volt a válasz.

— Senki sem fogja magát megnevezni mondá Oudinot tábornok.

— Ugyanegy nevünk van mindnyájunknak: népképviselők! mondá Beaumont.

A biztos udvarias köszöntéssel távozott. Két óra mulva Duponceau a nemzetgyülés huissierjei főnökének kiséretében megint visszajött! Duponceau testes, őszhajú, veres kinézésü volt; a nemzetgyülésen ünnepélyes alkalmaknál ezüst nyaklánczczal és karddal oldalán, a szószék előtt szokott volt állani.

— Teljesitse kötelességét, mondá Duponceaunak a biztos.

A kötelesség a biztos értelmezése, és Duponceau felfogása szerint azt jelentette, hogy a huissier árulja el a képviselők neveit, olyformán, mint midőn a cseléd elárulja urát.

Megtörtént.

Ez a Duponceau elég szemtelen volt szemtől szembe nézni minden egyes képviselővel és őket a jegyzéket vezető biztosnak egyenkint megnevezni.

Duponceau urat e szemle alatt minden oldalról bántalmazták.

Duponceau ur, mondá Vatimesnil, tudtam ugyan, hogy ostoba, legalább becsületesnek tartottam.

A legsértőbb kifejezéssel Antony Thouret illette: — megérdemelné, hogy Dupinnek nevezzék!

A huissier valóban megérdemelte, hogy ő legyen az elnök, valamint az elnök is megérdemelte, hogy huissier legyen.

A számla végén kisült, hogy 13 vörös juh van a nyáj között; a baloldali képviselő: Sue Jenő, Esquiros, Antony Thouret, Pascal Duprat, Chanay, Fayolle, Paulin, Durrieu, Benoit, Tamisier és Teillard-Latérisse; ezen kivül 3 jobboldali, kik tegnap óta az államcsiny szemeiben vörösekké változtak: Oudinot, Piscatory, és Thuriot de la Rosiére. Ezeket külön zárták el; a többi negynevet pedig egyenkint, lassanként szabadon bocsátották.

....

A nép lelkesedni kezd.

Az esti órákban a hangulat fenyegető lett. A nép a boulevardokon csoportosulni kezdett. Minél későbbre haladt az idő, a csoportosulás annál sürübb lett, mig végre óriási tömeget képezett, melyet a mellékutczákból előtóduló nép folyton növelt; a hangulat viharos volt; minden ajkon ugyanegy név lebegett, mely név azonban hiven tükrözte vissza a helyzetet: Soulouque!

A Madeleinetől egész a Bastilleig, e hosszu vonalon a kocsijárdát majd mindenütt, a szent Dénes és szent Márton kapu kivételével (szándékosan történt e vajjon?) katonaság, gyalogság, lovasság és tüzérség foglalta el; a gyalogjárdákon, e komor, mozdulatlan szikla két oldalán, ágyuk, szuronyok és kardok közepette izgatott nép-ár hömpölygött. Mindenütt izgatott hangulat: ilyen volt a boulevardok képe. A Bastille téren mély csend.

A szent Márton kapunál a szorongatott és nyugtalan tömeg halk hangon beszélgetett. Sok munkás volt köztök. Deczember 10-ikének egylete itt nagy erőt fejtett ki. Fehér zubbonyos férfiak, a rendőrség által elfogadott ezen egyenruhába bujtatott egyének a tömeget biztatták:

— Hagyjuk őket. Csináljanak a 25 frankosok, a mit akarnak; 1848. junius havában cserben hagytak; hadd végezzék ma egyedül dolgaikat. Nekünk semmi közünk!

A kék zubbonyosok pedig igy válaszoltak: — Fogjuk mi tudni, hogy mi a teendőnk. Ez még csak a kezdet. Várni kell;

Másutt meg arról beszéltek, hogy az Aumaire utczai torlaszt helyreállitották, hogy ott már több embert megöltek, hogy felszólitás nélkül lőnek a nép közé, hogy a katonák ittasak, hogy a negyed több pontján tábori kórházakat alakitottak, melyek sebesültekkel és halottakkal tul vannak halmozva. Mindezt komolyan, csendesen, komoly taglejtés nélkül, bizalmasan beszélték egymásnak az emberek. Időről-időre a tömeg elcsöndesült, és hallgatta a távolból felhangzó lövéseket.

— Kezdik a vásznat tépni, mondák egymásnak az emberek.

Mi Marienál, a Croix des Petits Champs utczában voltunk egybegyülve. A biztatások minden oldalról özönlöttek. Több képviselőtársunk, kik tegnap meg nem találtak, ma felkerestek; igy a többek közt Arago Emanuel, kitünő apjának méltó fia, Farconnel, és Roussel (Yonneból); továbbá néhány párisi tekintély, kik közt megemlitendő a „l'Avénement du Peuple“ czimü lap ifju, már hirneves védője, Desmarets.

Favre Gyula es Rey Sándor az ablak melletti asztalnál foglaltak helyet, és a nemzetőrséghez intézendő kiáltványt fogalmazták. Sain a kandalló mellett ült; lábait zsámolyon pihentette, sáros csizmáit pedig a tüznél száritotta; szokott nyugodt és bátor mosolyával, melyet tőle már a szószéken is megszoktunk, mondá:

— Reánk nézve roszúl állnak a dolgok, de annál jobban a köztársaságra nézve. A hadi törvényszékek működnek; és különösen ellenünk kegyetlenül fognak eljárni. Nyomoznak, üldöznek, követnek bennünket, és nem valószinü, hogy kimeneküljünk körmeik közül. Ma, holnap, talán 10 percz mulva kis vérfürdőt készitenek majd a képviselők között. Vagy itt, vagy máshol elfognak és vagy leszúrnak, vagy agyonlőnek. Hulláinkat körül fogják hordozni, és ennek láttára fellázad talán a nép és megbuktatja Bonapartét. Mi halva leszünk, de Bonaparte is elveszett.

Girardin Emil megtartotta szavát; este nyolcz órakor 500 példányt kaptunk a „Presse“ nyomdájából, kiáltványainkból és redeleteinkből, melyekben Bonaparte elmozditását és törvényen kivül helyezését mondtuk ki, és melyekben a legfőbb törvényszék végzését ismertettük; mindnyájunk aláirása ki volt nyomtatva. A nyomtatvány nem volt nagyobb, mint melyet két kezünkkel betakarhattunk, és közönséges papirra volt nyomtatva. Ez ötszáz példányt, mellénye és inge közt Parfait Noél hozta el. Harmincz képviselő osztotta fel maga közt, és mi a boulevardokra küldtük őket, hogy a nép közt kiosszák. E rendelet hatása rendkivüli volt. Néhány kávéház nyitva maradt; egymás kezéből tépték ki ezen kiálványainkat és a kivilágitott kirakatok elé, vagy az utczai lámpák alá tódultak, némelyek székekre, asztalokra álltak, és onnan olvasták fel a rendeletet.

— Jól van, helyes, kiáltá a nép. — Halljuk az aláirásokat. Azok felolvasásánál minden népszerü nevet megéljeneztek; Charamaule a nép közt járt, kelt és osztogatta a rendelet példányait; magas termete, erős, férfias hangja, és különösen a kezeiben levő nyomtatványcsomag nagy tömeget gyüjtött körébe; minden kéz feléje tárult. — Kiáltsátok, hogy le Soulouque-al, és kaptok nyomtatványt, mondá nekik, és mindent a katonaság közvetlen közelében. A sorkatonaság egyik altisztje szinte kért tőle egy példányt. Charamaule neki is azt mondá: — Kiáltsa, hogy le Soulouque-al! Az altiszt nehány perczig habozott, aztán tagadólag rázta fejét. — Nos tehát, mondá Charamaule, kiáltsa, hogy éljen Soulouque! Most már nem habozott az altiszt, hanem kardját forgatva, a tömeg kaczaja és éljenzése közt lelkesülten kiáltozá: — Éljen Soulouque!

A rendelet elolvasása után a tömeg versenyezve buzgólkodott az államcsiny falragaszainak leszakgatásában.

A Variétés kávéház ajtajából egy ifju azt kiáltá a katonatiszteknek: — Önök részegek!

A Bonnes Nouvelles boulevardon néhány munkás öklével fenyegette a katonákat: — Lőjetek, gyávák, fegyvertelenekre! Ha puskánk volna, azóta eszeveszetten szaladnátok!

A Cardinál kávéház előtt lovasság gyülekezett.

A szent Márton és Templo boulevardokon, miután ott nem volt katonaság, még sürübben csoportosult a tömeg. A boltokat a környéken mind bezárták; csupán csak a lámpák fénye világitott kissé; a ki nem világitott ablakoknál kiváncsi fők voltak láthatók. A sötétség szótlanságot idéz elő; emlitettük már, hogy a tömeg csöndesen viselte magát, suttogásnál nem volt egyéb hallható.

(Folytatása köv.)

megesaltak; engedelmet kérek ez nem mentség. (Ugy van! a baloldalon) hiszen épen ezt mondtuk neki elejétől fogva, (Helyeslés a baloldalon) hogy mikép lehet olyan szövetségesnek hinni, a kinek egész traditionalis százados politikája az ellenkezőt bizonyitja, a ki azon uton halad, a mely előtte századok előtt ki van jelölve, hiszen ezt mondtuk neki mindig, hiszen ezt belátta Magyarország minden falusi jegyzője. (Ugy van! a balfelől.) A mikor nem volt oly bizonyos, hogy életével jót mert volna állani érte, hogy ez nem fog csütörtököt mondani, — méltóztassék megengedni — ezt a mentséget elfogadni ma nem lehet; most életével felelős a következményekért. (Élénk helyeslés és a balfelől.)

Azt mondja a miniszterelnök ur, hogy ő tiz évi lemondást sohasem emlegetett, hanem azt mondotta, hogy tiz évig egymás társaságában gyakorolni valamely jogot, nem feladása a jognak. Méltóztassék megengedni, de ez a kijelentés reám oly benyomást tett, mintha valaki meghivna ebédre, de azt mondaná, hogy vigyázz ám, mert tányérodról más is fog enni; nagyon tartanom kellene tőle, hogy nekem nem marad a tányéron. És aztán azt mondja, hogyha jogfeladás lenne az, hogy tiz éven át valamely jogot mással gyakorlunk, akkor már nem lenne mit feladnunk, mert már 67-ben fel lett volna adva. Nem egészen igy áll a dolog, mert 67-ben próbatétel volt az egyesség s ennek alkalmával a jogfentartásnak minden garantiája törvénybe igtattatott. Most nem arról van szó, hogy sötétben tegyünk ugrást, mert látjuk, mi volt a tiz év eredménye. Most nem is hozzák javaslatba az öt évi felmondást, hanem azt akarják, hogy tiz évre kössük meg a szövetséget. (Igaz! balfelől.) Ez nem jogfeladás? Hát erősebbek leszünk még tiz év mulva e vámszövetség mellett? Hiszen ha majdnem tönkretett bennünket az első tiz év, mit fog tenni e másik tiz év? Nem én mondom, többen mondták és helyesen, hogy e tiz évet Magyarország, mint önálló állam tulélni nem fogja.

A miniszterelnök ur birálván ellenzőinek állását azt mondja, ha szabad kereskedést üzünk az egész világgal szemben és az osztrákoknak még a mostaniaknál is alacsonyabb tarifákat adunk, hol veszünk azt a sok milliót, s hogyan fogjunk iparunkat megvédni a concurrentiától? Azt mondja továbbá, hogy ezt az ő gyenge eszével belátni nem képes. Meg fog engedni, ha azt mondom, hogy ez még nem absolut próba. (Derültség a baloldalon.) Hanem senki nem beszélt tudtomra arról, hogy mi az egész világgal szabad kereskedést akarunk üzni, iparunkat megvédelmezni, nagy vámjövedelmet csinálni és a külön vámterületet felállitani ugyanazon időben. Mi azt mondtuk: közös vámterület mellett reánk legelőnyösebb a szabadkereskedés. Ha külön vámterületet állitunk fel, akkor az egész világot nagyobb vagy kisebb vám alá vetjük a szerint, a mint a különféle áruczikkek exigentiája fogja kivánni. Igy aztán sem a miniszterelnök ur, sem más nem fogja tagadni, hogy a külön vámterület jövedelmezni fog. Arra nézve, hogy mennyit? Eltérők lehetnek a nézetek, de ha felveszem azon legkisebb összeget, melyet tegnap a vámügyi bizottság t. előadója mondott, az is 10—13 millió. — „Azt is csak valami" mondá egykor Trencsén vármegyének egyik zsolnai képviselője. (Élénk derültség. Felkiáltások: Martincsek.)

Áttérve azután a közös vámterület előnyei — vagyis veszteségei által nyert compensatióra, (Zaj. Halljuk!) a miniszterelnök ur ismét azon találékonysággal, mely az ő sajátja, azt mondja, hogy a compensatio már nem ott van, a hol azt a minap találta, a pénzügyi vámoknál, hanem a compensatio már most ott van, hogy mi 50%-nyi jogok élvezete mellett csak 30% quótával járulunk a közös költségekhez, tehát ezen 20%-nyi compensatio. Megvallom, hogy akármit inkább vártam volna, minthogy egy magyar miniszter azt fogná vitatni a parlamentben. (Igaz a szélső balon) s a mi több, ezen állitás még nem is igaz, Mi nem 30, hanem 60%-ot fizetünk. Fizetjük először a 30%-os, quótát, s másodszor fizetünk 30 milliót, ami ismét 30% quótát a közös adósság fejében, csupa méltányosságból. Ott keressék a compensatiot, nem pedig, hogy méltányossági szempontból adjunk itt compensatioképen még más 30 milliót.

Ha az a kamatquota és a közös költségekhez járuló quotával, 60%-tel járulunk azon költségekhez, melyekért azután 50%-ját élvezzük azon jogoknak, melyekért én részemről egy fakovát sem adok. En igen szivesen átengedem mindezen jogokat ingyen a lajthán tuli tartományoknak. Gyakorolják ők a kormányzat minden ágát egész teljességükben, a maguk birodalmában, s hagyjanak bennünket békével itt, hogy minden külbeavatkozás nélkül gyakorolhassuk a mi kormányzatunkat. (Helyeslés a szélső balon.)

Azt mondja még a miniszterelnök ur, hogy a provisoriumot azért nem fogadja el, mert az időt adna mindkét félnek az izgatásra. Ha a provisorium a kérdések valódi állásának tanulmányozására adatok gyüjtésére fordittatnék, mindkét oldalon mindenesetre el fogná érni azt az eredményt, hogy a provisorium lefolyása után tisztában látnók, hogy hol van az igazság, méltányosság. És ha ezt látjuk, akkor azt hiszem, az alkudozások alapja sokkal jobban van előkészitve.

Egy igen találónak látszó élczet mondott a t. miniszterelnök ur, mikor Ausztriához való viszinyunkat magyarázza. Azt mondja, hogy itt a törvényhozásnak háromfaktora van, amott tul is három faktora van. A mathesis szerint kétszer három = hat, de a mi sajátságos viszonyaink szerint kétszer három csak öt. Hát méltóztassék megengedni, megjegyzem azt, hogy ha valaki egy mathematikai képtelenséget fogad el az állami viszony alapjánl az örökké képtelenség fog maradni, és ha valami, ez bizonyitja legjobban azt, hogy a mi állapotunk képtelenség, hogy ez hosszu időre fen nem tartható, mert egész alapját egy mathematikai absurdum képezi. (Ugy van! a baloldalon.)

De a miniszterelnök ur ebből capitalist csinál, s azt mondja, hogyha már most a magyar törvényhozásnak három factora elfogadta e javaslatot, akkor már a tulsó fél törvényhozásának egyik factora is elfogadta, s nem fejtegeti tovább, de azt mondja, hogy az, a mi politikai előnyünk; ha igy áll a dolog, akkor azután, ha oda átfogadta el a három factor, s a mi egyik factorok, hol van akkor a a politikai előny? Kérdem a miniszterelnök urat, hogy az ő saját tapasztalása mit mond neki: vajon ezen általa nem fejtegetett, de mysteriosusan rámutatott politikai előny melyik oldalon van? Mikor ő az önálló magyar bank létesitésére kérte az engedélyt, vajjon mit tapasztalt? Melyik oldalon volt akkor a politikai előny? (Tetszés balfelől.)

A miniszterelnök ur beszédére még csak kevés megjegyzésem van. Ő azt kivánja azoktól, kik e törvényjavaslatot ellenzik, hogyha sikerül nekik ezt megbuktatni, mindenesetre érvényesitsék, a mit most kilátásba helyeztek. Én biztositom a kormányelnök urat, hogyha engem, vagy elvbarátaimat érné a sors, hogy kormányalakitásban kellene közreműködnünk, mi csak olyat alakitanánk, mely a külön vámterületen áll.

Hogy a többiek mit igértek, mindenki tudja, de én megvagyok győződve, hogy mindenki érzi is annak kötelességét, hogy a mit igért, beváltsa. Mindenesetre szükségesnek látom azt, hogy a ki egy kormányt megbuktat, jobbat igyekezzék létrehozni, mint az előbbi. Ézt, nézetem szerint, méltán megkivánhatja a miniszterelnök ur általában azoktól, kik a kormány előterjesztéseit elvetik; hanem méltóztassék megengedni, a házban akárkinek több joga van e miatt szemrehányást tenni az ellenzéknek, mint ép a miniszterelnök urnak. (Ugy van! balfelől) mert ő megbuktatta a Bittó-Ghyczy kormányt, és miért? Azért, mert nem fogadhatta el lelkiismerete szerint Ghyczy pénzügyminiszter pénzügyi programmját. Mikor aztán a miniszteri székbe beült, e programmot szóról-szóra adoptálta és végrehajtotta. (Ugyvan! a baloldalon.) Ha azután politikai ethikáról beszél valaki, kérdezem én a miniszterelnök urat, hogy minő ethika volt ez? (Ugyvan! a baloldalon.)

Beszédének végén azután azt mondja: de hiszen jól van, ő annyit mondhat, hogyha őt megbuktatni sikerül, hát akkor ő, ha azok valami jobbat akarnak, akik utána jönnek, de ha csak azt akarják is, a mit ő előterjesztett, hát ő nem ugyan hátulról, hanem szemben, de támogatni fogja. A miniszterelnök urnak mindig az volt a nézete, hogy a megbukott parlamentaris kormánynak helye az oppositióban van.

Ennek a vitának igen nagy érdeket kölcsönzött azon körülmény, hogy részt vett ebben több férfiu, a kik azelőtt a miniszteri széken ültek. (Igaz! Ugy van! balfelől.) Ha tehát ezen szempontból mondja a t. miniszterelnök ur, hogy szembe fog ülni a jövő kormánynyal, igen helyesnek találom és szivesen elfogadom; de ha ez fenyegetés akar lenni, akkor méltóztassék megengedni, én nem tudom, hogyan gondolkozik, hanem a menynyire én ismerem a házat, és merem állitani, hogy itt az ily fenyegetésnek az első szükséglete hiányzik, t. i. nincs, a ki megijedjen tőle. Különben a t. miniszterelnök urnak fenyegetése eszembe juttatta Shakespeare-nak egyik jeles szindarabját a nagyhirü és nagyhatalmu Wolsey cordinalis bukását és bukásakor szájába adott szavakat. Nem akarom az eredetiben idézni, mert nehéz megérteni Shakespearenak nyelvét annak, a ki nem gyakorlott abban, hanem magyar forditásban idézem. Azt mondja Wolsey bibornok, mikor elmélkedik és monologot tart: (olvas)

„Merészen mint a hólyagon
Uszó gyerek, uszkáltam a dicsőség
Taván soká, a mély fölött, mig el
Pattant a fölfujt büszkeség s alá
Sülyedve, fáradtan hagyott az ár
Veszélynek, mely végre is benyel!
Hiu világi pompa, rang, gyüllölek!
Uj létre nyilni érzem szivemet.
Oh nyomorult, ki fejdelmek kegyén
Esdekve csügg! A hőn letett mosoly
S bukása közt több gyötrelem s aggály
Olálkodik, mint harczon s nőkegyen;
S ha hull; bukása, mint Luciferé,
Örök, reménytelen."

(Derültség a baloldalon.) Parlamentalis kormány formában nincs semmi természetesebb, minthogy egy miniszterium megbukjék és az ellenzék sorában megifjodjék és ismét átvegye a kormányzatot, de oly miniszterium, a mely elveit megtagadta, a mely elveit szegre akasztotta, az ha megbukik, annak bukása örökké tart. Ajánlom különvéleményemet elfogadás végett. (Helyeslés és taps a baloldalon.)

Apponyi Albert gróf: Három tétel volt az, melyet a javaslatok védői bizonyitani iparkodtak. Az egyik az, hogy a vámemelések, melyek a tarifában foglaltatnak, egyátalában nem oly nagyok, hogy azok az országra számbavehető uj terhet rónának. A másik az, hogy a mi kiviteli érdekeink veszélyeztetve nincsenek; mert száz meg száz érdek nem csak a monarchia ezen részében, hanem Lajthán tul is a szerződéses kereskedelmi politikának folytatását követeli. — A harmadik, hogy legyenek bármily sulyosak azon közgazdászati és pénzügyi aggályok, melyek a javaslatok ellen felhozhatók, a politikai helyzet véghetlen komolysága miatt ezen bizonytalan, ezen rendezetlen állapotot tovább fentartani nem lehet, hanem végmegoldáshoz kell juttatnunk.

A javaslat védelmezőinek ezen állitását czáfolja meg először is a szóló. Beszéde folyamában hangsulyozza, hogy oly nemzetet, melynek anyagi léte oly sulyos megpróbáltatásokon ment keresztül, mint a mienk, melyről áll, hogy ha törve nem is, de bizonyosan fogyva él nemzet a hazán, — egy, ily nemzetet egyszerre, ugyanazon vámtarifával finánczialis és iparvédelmi szempontból megadóztatni nem lehet. Lehet az egyiket vagy a másikat tenni, de mind a kettőt egyszerre és ugyanabban a pillanatban a nemzetre róni ez nem komoly szemmeltartása a nemzetgazdászati erejének. (Élénk helyeslés a jobb, bal és szélső balfelől.)

A beviteli vámok fokozása által okozott tehertöbbletet kicsinlőkkel szemben, utal arra, hogy kiszámitották, hogy egy 5—6 tagu kis polgári háztartásnál mint teher többletet átlag fel lehet venni az uj kávévámból évenkint 3 frtot, a petroleumvámból 9 frtot, az állatokra vetett magasabb vám által előidézett husdrágulás folytán évenkint legalább 3 frtot mint tehertöbbletet. Tegyük hozzá, hogy 2—3 öltözet kell, mely egyenkint 79—80 krral többe kerül: ez 2—3 frt többlet. Vegyük hozzá a ki nem számitható terhet, mely abból ered, hogy mindazon kereskedők és iparosok, kik ezen családoknak a ruházatot, a házi eszközöket szolgáltatják, a reájuk nehezedő tehertöbbletet a közönségre átszállitják és kijön 16—18—20 frtnyi tehertöbblet, mely egy szerény polgári háztartásra nehezkedik. (Helyeslés a baloldalon és a szélső jobbon).

Kérdem csekély-e, megvetendő-e ezen tehertöbblet? Ezt csak azok állithatják, kik soha nem tekintettek be ilyen szerény háztartásba. [Élénk helyeslés a baloldalon és a szésö jobbon.] melyeknek igen nagy fáradságába, apának és anyánvk nagy nélkülözésébe kerül, hogy mint az angol mondja, az év végén a fonalnak két vége összekerüljön, melyek nem küzködnek ugyan nyomorral, de az életnek normalis nehézségeivel küzdeni kénytelenek. Azt hiszem, hogy ezen osztályok, ezen szerény családi körök képezik minden egészséges társadalomnak talpkövét, és ezeknek anyagi jóléte a törvényhozásnak különös figyelmére méltatandó. [Élénk helyeslés a bal- és a szélső jobbon.)

Benső valótlanság jellemzi szerinte ezen javaslatokat; mert mig az egyik fél arra gondol, hogy a szerződések megkötésére törekedni fog; addig a másik fél, ha ki nem mondja is, de ezen átlátszó utógondolattal jár el, hogy nem fog a szerződéses politika terére lépni, hogy meg fog kezdeni tárgyalásokat tizszer százszor is, ha kell, de el van tőkélve, hogy oly feltételekhez köti az eredményt, melyek mellett egyátalában létre nem jöhet.

De benső valótlanság jellemzi ezen javaslatokat, még egy más értelemben is. Azon áldozatok indokolására, a melyek a tariffának iparvédvámtételei által az országra háríttatnak, az osztrák iparnak méltányos tekintetbevétele állittatik elénk, a mi Lajthán tul egy igen jól feltalált jelszóval igy neveznek: „a nemzeti munka oltalma." Hát t. ház, nem tehetek róla, hanem hogy az a védvámos irány, mely ebben a tariffában kifejezve van, a nemzeti munka oltalma volna: valósággal nagy szemfényvesztés, nagyobb humbug, mióta a világon kereskedelmi politika üzetik, nem volt, (Élénk helyeslés a jobb- és baloldalon.)

Azt hiszi, hogy nem a külpolitikai tekintetek daczára, hanem a külpolitikai tekintetek miatt kell dupla figyelemmel ápolnunk a nemzet anyagi erejének maradandó alapjait. És nem talált arra más módot, mint a sokszor emlitett, és a kormány részéről oly határozottan perhorrescált provisoriumot. Bizok ezen provisoriumnak létrejövetelében, annak türhető feltételek mellett megállapitásában, ugyanazon okból, melyből nem bizok a kormány által a ház asztalára letett javaslatoknak üdvös voltán. Hiszi, hogy az ellenzék különböző árnyalatai fognak találni modot az egyetértésre, fognak találni módot arra, hogy alakuljon uj kormány és kormánypárt. Kéri a házat a kormány javaslatainak mellőzésére. (Hosszantartó lelkes éljenzés a jobboldalon, a baloldalon és a szélső baloldalon.)

Következik a kérvények tárgyalása.

Martonvásár közönsége a déli vaspálya vonalon birt átjárási szolgalmába leendő visszahelyezését kéri. A kérvényi bizottság a közlekedési miniszteriumnak véleményezi kiadatni a kérvényt.

Madarász József a kérvényezési joggal való játéknak nevezi a kérvényi bizottság intézkedését. A közlekedési minisztsrium ellen van panasz s a bizottság a közlekedési miniszternek akarja kiadni. Természetes, hogy az a papirkosárba fogja dobni. Hosszas vita keletkezik e tárgy felett, melyben részt vettek: Remete Géza ki elutasitja a kérvényt. Zichy Nándor és Szivák Imre a kérvényi bizottság előadója. Az ügy tárgyalása be nem fejeztett, hanem a jövő szombatra halasztatott.

Ülés vége 3 óra 10 perczkor.

Üzleti hetiszemle.

Budapest, február 16.

A forgalom a lefolyt héten lépést tartott a mult hetivel. A szállitók csekély mennyiséggel szaporitották a meglevő készletet, a vevők pedig várnak a vásárlással, mert hiszik, hogy a jövő héten nagyobb készletből bővebb választékuk lesz s az árak is leszállanak. Az árvizhirek ugyan a hét kezdetén felcsigázták, részben szilárdul tartták az árfolyamot, de mióta az árvizveszély csökkent, a közlekedési akadályok megszüntek s a rettegett Tisza jege keményen áll a mederben, az irányzat kezd lanyhulni s a forgalom is hanyatlik. A hét folyamában hire járt, hogy az ellenségeskedések megszünte óta a román gabnapiaczokról tetemes szállitmányok küldetnek a berlini, boroszlói, müncheni és zürichi gabnavásárokra s ott a magyar gabonával concurrálnak, de e hireket a helybeli tőzsde közönyösen fogadta s a buza és zab árfolyamán alig javitott 5—10 krnyit. Buzában mintegy 120,000 métermázsa jegyeztetett, részben tuljegyzések is történtek. A határidőüzlet még most lanyha, de a speculansok reménylik, hogy a háborus hirek élénkiteni fogják. Rozs és zab elég nagy keresletnek örvendett, de az árusok tartózkodók s készletüket későbbre tartogatják; köles és tengeri-készlet majdnem egészen elfogyott: az árak csekély kivétellel változatlanok.

Egyéb terményekben az üzlet pangott. A kinálat csekély s az irány szilárd. Csak az olajnemüekben állott be szembetünő hanyatlás a vételkedv csekélysége miatt.

Az e heti **gabona**- és kiválóbb terményárjegyzések a következő megállapodásra jutottak:

Buza, uj, készáru szilárd irányzat mellett növekvő forgalommal 74 klgrm. hectoliterenként: bánsági 10.65, tiszavidéki 11 frt, pestvidéki 10.75, fehérmegyei 10.90, magyar északvidéki 10.35.

Határidőre szilárd irányzat mellett mérsékelt forgalommal tavaszra 10.90.

Rozs, uj, készáru szilárd irányzat mellett élénk forgalommal 70—72 klgrm. hectoliterenkint 7.50—7.65.

Határidőre szilárd irányzat mellett mérsékelt forgalommal május-juniusra jegyzés néikül.

Árpa uj, készáru lanyha irányzat mellett gyenge forgalommal 60—62 kgrm hectoliterenként. Takarmányárpa 7.50—7 frt 75 kr., 62—64 kgrmos égetni való 8.25—8 frt 75 kr., 64—66 kgrmos sörfőzdei 9.50—10.20 frt.

Zab, tavaszi készáru csendes irányzat mellett gyenge forgalommal 36—40 kgrmmos áru 6.55—6 frt 75 kr.

Határidőre uj készáru szilárd irányzat mellett mérsékelt forgalommal 73 kgrmmos áru 7.45—7 frt 50 kr.

Határidőreköles uj készáru, szilárd irányzat mellett emelkedő forgalommal 7—7 frt 25 kr.

Heremag lanyha irányzat mellett csökkenő forgalommal: lucerna magyar 48 frt, vörös 53 forint.

Repczeolaj lanyha irányzat mellett silány forgalommal, finomitott, hordóstul 46.50.

Lenmagolaj lanyha irányzat mellett mérsékelt forgalommal 38.75.

Olajpogácsa lanyha irányzat mellett mérsékelt forgalommal, repczéből egyszer préselt 7 frt.

Szilva szilárd irányzat mellett közepes forgalommal hordóstul vagy ingyen zsákkal, bosznia idei hordóáru 35.75, szerb idei 32 frt.

Szilvaiz csendes irányzat mellett mérsékelt forgalommal ingyen hordóval tiszta tárasulyban szlavonai idei áru 27 frt.

Dió szilárd irányzat mellett élénkebb forgalommal magyar termény, minőség szerint 23 frt franczia nincs készletben.

Gubacs szilárd irányzat mellett élénkülő forgalommal, idei magyar elsőrendütermény 25.50.

Borkő természetes, szilárd irányzat mellett mérsékelt forgalommal, hordó nélkül, fehér elsőrendü 61 frt., fehér másodrendü 53 frt., vörös 68 forint.

Méz csendes irányzat mellett lanyha forgalommal tiszta társasulyban, nyers minőség szerint — sárga csurgatott 32 frt, fehér 40.50.

Viasz szilárd irányzat mellett mérsékelt forgalommal, rozsnyói 146 frt., bánsági 152 frt.

Az árak 100 klgrammonkint számitvák.

Szalonna és zsiradék. A téli hónapok e czikkek üzletének rendszerint kedvezni szoktak, most azonban már az üzérek nagyrészt ellátták magukat a kellő készlettel, uj árukat pedig mindaddig nem hajlandók vásárlani, mig a kinálat sürübb s a választék nagyobb nem lesz. Azért az üzlet e héten általán véve lanyha irányzatot mutatott s a forgalom nem felelt meg az árusok várakozásainak. Disznózsirból pesti áru 60.150 frton, szalonnából első minőségü légenszáritott 49 frton, városi légenszáritott 53 frton és füstölt áru 58 frton kelt. Csupán a faggyu örvendett a növekvő kereslet folytán valamivel szilárdabb irányzatnak s olvasztott áru 50 frttal jegyeztetett. Az árak 100 kigrammjával számitandók.

Szeszüzlet. A kinálat s a kereslet a mult hetihez képest változatlan arányu. Az üzletirány ennélfogva szilárd. Régi módu élesztő-szesz hordó nélkül 32.50 frttal jegyeztetett, uj módu és burgonya-szesz zárlatkor 31 frton kelt. Az árak 100 literszázalékonként számitandók.

Liszt üzlet. Az e héti vásár ismét csak lényegtelen momentumokat mutat fel. A buza üzlet szilárd irányzata, ámbár jobb reményeket helyezett kilátásba, melyek azonban a jelenlegi politikai helyzet által meghiusultak, ugy hogy a fogyasztók nagyobb üzleti összeköttetésre nem birják magukat elszánni. Finomabb minőségü nagyobb mennyiségben küldetett Nagybritanniába. Az árak csak egy forinttal emelkedtek és következők: Buzaliszt: 0. 24, 1. 23.30, 2. 22.60, 3. 21.90, 4. 21, 5. 19.80, 6. 18, 7. 15.60, 8. 12.80, 8½. 11, 8¾. 10, 9. 9. frt. Korpa 10. 5.50, 11. 4.80. Rozsliszt 1. 15.80, 2. 14.80, 3. 12.50.

Buzakeményitő és pép. (Az I. magyar keményitőgyár részvény-társaság jelentése.) A hajóforgalom megnyitása által a szállitásnak ismét terre nyilott, s ennek kellemes hatását az üzlet emelése által már is éreztetik. Az árak is feljebb szálltak és következők: legf. crystall 29 frt. Tullanglais 26 frt 50 kr. Kern 20 frt, közönséges buzakeményitő 12 frt, legfinomabb hajpor 28 frt 50 kr., I. rendü pép 58—60 frt, 100 kiloként helyben.

Gyapju üzlet (Baumann Todor czég jelentése.) A lefoly héten az üzlet csendesen folyt le, és külföldi szügségletre következő tételek adatak el: 100 métermázsa nemes czikkely. gyapju 69—70 frt, 200 mm. mosott orosz danskoi gyapju 59—60 frt, 120 mm. bánsági nyirott czikk-gyapju 47—48 frt, 80 mm. timár czikk-gyapju 50—51 frt. Az árak 56 kiloként vannak számitva.

A sertésüzletről.

— február 15.

A szállitmányok e héten csekélyebb mérvben érkeztek, de a kereslet növekszik; noha a készlet napról-napra csökken, az árak igen lassan növekednek, mert a takarmány drágasága nyakát szegi minden speculatiónak. Jegyzett árak: magyar áru 51—52 kr, szerb áru 47 és fél —49 kr, tüskés 45—46 és fél kr, vidéki áru 48—50 kr. 100 kilogrammonkint számitva. Takarmányárak: tengeri 7 frt 45 kr, köles 7 frt 65 kr. 100 klgrammonkint. Helybeli sertésállomány febr. 8-án volt 41,400 db. Felhajtatott: Délmagyarországból 4250, Szerbiából 450, Oláhországból 860, a m. északi vaspályán érkezett 640 db, összesen 6090 db. Elhajtott: Felsőmagyarországba 280 db., Bécsbe 4330 db., Prágába 480 db, Pardubitz Oderberberát 1210 db, Mainz-felé 630 db, Rutkán át 880 db, Sopronba 60 db. Budapesti fogyasztás 2310 db. Összesen 10,180 db. maradt készletben 37,310 drb, melyből 8130 drb a részvényszállásokon helyeztetett el.

Bécsi vásár, febr. 12. Felhajtatott 3729 db. Az üzlet szilárd árfolyam mellett élénkült. Hizlalt sertés 46—47 frton, középminőségü 44—45 frton, süldő 32—38 frton kelt, az árak 100 klgrmjával számitandók.

Dresdai vásár. Febr. 11. Felhajtatott 490 darab vidéki 350 db. magyarországi áru, az elsőből az árfolyam ½ klgmonkint 54—57 pfenniget, a másodikból 49—51 pfenniget ért el. Készletben marad 82 db. magyarországi áru.

Berlini vásár febr. 11. Az üzlet igen lanyha. Felhajtatott 7364 db. Magyarországi áru 100 fontjával számitva 16 tallért ért el.

Napirend február 17.

Naptár. Vasárnap. Kath.: Donát. és Jul. Prot.: T. Sept Görög-orosz: febr. 5. A. Triod. k. Napkél 7 óra 6 perczk. Nyugszik 5 óra 24 perczkor.

Muzeumban nyitva van a természetiek tára d. e. 9 órától d. u. 1 óráig.

Honvédelmi miniszter fogad előleges bejelentés mellett d. e. 10 órától d. u. 2 óráig.

Népkönyvtárak terjesztésére alakult közp bizottmány ülése d. e. 11 órakor a népnevelők egyletének helyiségében.

Caliko álarczos bál a gyermek-menhely javára a reduttében.

Szabadelvü-kör gyülést tart d. u. 5 órakor.

Budapesti iparosok köre estélye saját nelyiségében este 8 órakor.

Eszterházi képtár nyitva d. e. 9 órától d. u. 1 óráig.

Orsz. tanszer muzeum kiállitása d. e. 10 órától d. u. 1 óráig.

Orsz. iparmuzeum kiállitás nyitva d. e. 10—12 órától d. u. 2—4 óráig.

Orsz. képzőművészet kiállitás nyitva d. e. 10—12 órától d. u. 2—4 óráig.

Állatkert nyitva egész nap.

Magyar daltársulat előadást tart a „Komlókertben" este 8 órától kezdve.

Kivonat a hivatalos lap febr. 16-ik számából.

Árverések a vidéken. Kilyén Sámuel 2252 frtra b. ing. márztius 15. B.-Hunyad. Özv. Fáy Ferenczné 90.934 frtra b. ing. april 8. Miskolcz. Balla István 5327 frtra b. ing. márzius 4. Debreczen. Polgári Károly 8000 frtra becs. ing. márt 2. Zilahon. Minár Pál 1988 frtra b. ing. april 11. Szelepcsényen. Szilveszter János 6459 frtra b. ingatl. márt. 14. Oláhvásárhelyen. Kovács Endre 2780 frtra b. ing. márt. 18. Kristályán. Fodor Mátyás 3200 frtra b. ingatl. Kr.-Czégényben. Koriczky Sámuel 1344 frtra b. ing. april 2. Marosvásárhelyen.

Árverés Budapesten. Sturcz István 10.050 frtra b. ing. a torony-utczai törvszéknél febr. 28. Halassy Sándor 90.000 frtra b. ing. márt. 23. a torony-utczai trvszéknél. Szvetenay Ernesztine 18.3000 frtra b. ing. márt. 22. torony-utczai tvszéknél.

Csődbe estek. Brassay Ödön debreczeni kereskedő, bej. april 2., 3., 4. per. Kovács József. Pilisch József, apatini lakos, bej. május 6., 7., 8. per. Budich Mihály.

Pályázatok. Kincstári orvosi állomás M-Szigeten a jószágigazgatóságnál. Pénztárnoki állomás ugyanott. Fóstatiszti állomás a budapesti póstaigazgatóságnál. Póstamesteri áll. Nédorváron. II-od orvosi áll. a budapesti országos tébolydában.

Budapesti szinlapok.

Vasárnap, febuár 17-én.

NEMZETI SZINHÁZ.

A Benoiton család.

Vigjáték 5 felv.

Személyek:

Benoiton	Szigeti Józs.
Théodula	Szigeti Jol.
Mártha	Lendvayné
Camilla	Kocsisovszky
Didier	Nagy
Formichel	Komáromy
Prudent	Vizvári
Clotilde	Sz. Prielle
Adolphine	Szathmáry
Dhamprosé	Náday
Julia	Sánthánė

Kezdete 7 órakor.

VÁR-SZINHÁZ.

Mártha,

vagy a relchmondi vásár.

Vig opera 4 felv.

NÉP-SZINHÁZ.

Szigligetiné, Pálmay Ilka assz. első föllépétével.

A sárga csikó.

Népszinmü 3 felvonásban.

Személyek:

Bakaj	Tihanyi
Erzsike	Szigligetiné
Csorba	Eőri
Agnes	Pártényiné
Laczi	Egri
Gelecsényi	Együd
Peti	Karikás
Harasztos	Kovács I.
Bóltos Iczig	Solymosi
Csárdás	Horváth
Trézsi	Erdei
Pista	Debrecsányi

Kezdete 7 órakor.

Vizállás és időjárás.

Február	Névszerint	Méter 0 fölött	Méter 0 alatt	Változik:	Időjárás:
16	Budapesten	1 56	—	apadt	felhős
16	Pozsonyban	1.31	—	"	köd
16	M.-Szigeten	0.84	—	nem vált.	felhős
16	Szatmáron	0 42	—	apadt	száraz
16	Tokajban	0.25	—	nem vált.	felhős
16	Szolnokon	—	0.38	"	"
16	Szegeden	0 47	—	áradt	"
16	Aradon	—	0.63	apadt	száraz
16	Nagy-Becskereken	0.70	—	áradt	
16	Bezdánnál	2.24	—	apadt	száraz
16	Verbászon	1 79	—	áradt	felhős
16	Eszéken	0.72	—	áradt	száraz
16	Sziszeken	—	0.51	áradt	felhős
16	Mitrovitzon	—	—	nem vált.	"
16	Zimonyban	—	—	"	"
16	O-Orsován	2.28	—	apadt	"
16	Barcson	0 21	—	apadt	"

Csávolszky Lajos

felelős szerkesztő és kiadótulajdonos

Nyilt-tér.

Az „Egyetértés' 13-ik számában nyilt levél rovatában Hvezda Pál nyiregyházai lakos ellen Kelemen Ferenez, Papp Gyula és Majos Ádám neveik aláirásával megjelent közzétételre vonatkozólag az igazság érdekében a következők közlését kötelességemnek ismerem.

Hvezda Pál és én, alólirott között f. év jannár hó 10-én igaz ugyan, hogy félreértés következtében egy kis kellemetlenség fejlődött ki, mi azonban más napon, azaz január hó 11-én reggeli 10 órakor a lovagias szabályoknak megfelelőleg teljesen kiegyenlittetett, azonban megbizottaim, t. i. Kelemen Ferencz és Papp Gyula részint tudatlanságból, részint alólirott s Hvezda Pál elleni roszakaratu indulatuk következtében engemet, alólirottat félrevezetve, a fent érintett közleményt velem is aláiratták, miután azonban ezen körülmény kifejlődésével határozottan meggyőződtem félrevezettetésem felől, mig egy részről Kelemen Ferencz és Papp Gyula megbizottaim eljárásukat rosz akarattal párosult tudatlanságnak nyilvánitom, más részről kijelentem, hogy a fent hivatolt s Hvezda Pál ellen intézett közleménye, mint alaptalant visszavonom, s megbizottaim ellenében a további intézkedést fentartom.

Kelt Nyiregyházán, 1878. év febr. hó 12-én.

Majos Ádám.

Nyilatkozat.

Sepsi-Szt.-György febr. 11.

Császár Bálint, Szt.-György város országosan gazembernek ismert polgármestere igazságon alapuló megtámadásaimra azzal felel, hogy személyemet a leggyerekesebb, legnevetségesebb módon gyalázza, de a csaló, tolvaj czimeket meg nem hazudtolja.

Hogy Császár Bálint csakugyan csaló és tolvaj, arról a következő tanácsi panaszból meggyőződést szerezhet a magas kormány s Magyarország nagy közönsége.

„Tekintetes törvényszék! Volt városi főbiró. Császár Bálint a mellett, hogy egyes városi haszonbérlőktől sok pénzt szedett fel a városi pénztár hátrányára, melyeknek, mint városi jövedelmeknek a központárba kellett volna befolyniok s közczélra forditattniok, kivett a központárból 2900 (kétezer kilenczszáz) frtnál többet tulajdon nyugtája szerint azért, hogy abból a brassói hitelintézettől a városi közönség részére kölcsön felvett 12.?00 osztrák értékü frt adósságból hátralékban volt két részletet kifizesse s midőn a városi közönség s tanácsunk is azt hitte, hogy ezen pénz még a mult évben áprilisban teljesen kifizettetett, most arról tudósitja ezen tanácsot a tisztelt hitelintézet, hogy a fenn is mondott két részlet minden járulékokkal több 3000 frtnál o. é becsben fizetetlen levén, törvényes eljárás utján kivánja ezen városi közönségen felvétetni."

Kéri a tanács Császár javai lefoglalását.

A fennebbiek tanácsi eredeti levéltári aktáról irattak le, mely alá van irva Demeter főbiró által sajátszerüleg, mely okmányt több, Császár csalásait, tolvajságait tanusitó eredetiekkel együtt, Császár ellen a sajtóperben felhasználtam.

Ime! a tanács, tehát hivatalos testület emel panaszt Császár, mint csaló, tolvaj ellen — nevezi csalónak, tolvajnak, biztositást kérvén az illetékes tönvényszéktől.

Azt hiszem ez okmányhoz, mely szerint csak egy esetben 3000 frtig lopta, csalta a városi ő vagyont meg — nem kell kommentár. Ki tudná ezenkivül ezerekre menő csalásait pontonként felsorolni?

Brassó-, Háromszékmegye köztéren müködésemről előnyösen, mint becsületes embert ismer évek óta, Császár nevetséges megtámadásait megbotránkozással olvasta s nincs e két megyének egyetlen intelligens embere, ki megvetéssel ne tekintene ez országosan becstelennek ismert egyénre.

Még egyszer figyelmeztetem: Aláirások által becsületet szerezni, azt megvédeni, megtartani nem lehet.

Ezzel a hirlapi polemiát a becstelen egyénnel szemben befejezettnek nyilvánitom.

Vecsey Róbert.

Beleznay-kert.

Ma, vasárnap

nagy katonazene-hangverseny.

Kezdete 6 órakor. — Belépti-dij 20 kr.

Veszprém, febr. 14.

Nem állhatom meg, hogy azon botrányos, törvényellenes, jogtalan, embertelen eljárást ne tudassam, melylyel nálunk az adót hajtják. Karabasevszky az adófelügyelő neve, Seefrancz a vezető számtiszt, s ezek minden tekintetben oda müködnek, hogy a polgárságot tönkre tegyék. Most, téli zord időben, midőn minden üzlet pang, s alig van kenyér a háznál 4—5 végrehajtó járja be városunkat kocsival s hordja össze a szegény emberek butor s ágynemüit, mi alig elegendő a költségek fedezésére. — Ez semmi, de a héten neki mentek egy polgár ingóinak, melyek a helybeli kir. járásbiróság s a kir. tábla által is jogerőre emelkedett itélet s közjegyzői okmány szerint nem az ő, hanem anyósa tulajdona. A kincstár ellenében az igénykeresetet megnyerte, s eltransferálják összes butoráit, nem hagyván egyebet 2—3 vánkos és 1 dunyhánál, 6 tagu családnak.

Ugy látszik, hogy nemcsak a törvény, de még jogerőre emelkedett birói itélet sem szent az adófelügyelők előtt Ez esethez már kommentár nem kell.

Hogy városunk türelme ki nem fogyott — csodálom.

Egy kádármesterné kérvényt nyujtott be, midőn tudakozódik az elintézés felől, miután majd féléve, hogy benyujtá — azt feleltek neki németül „Können ihnen damit den Hintern auswischen."

Felelet ez egy államtisztviselőtől?

—a.—

Az „Egyetértés" 40-dik számának Tornáról kelt nyilttér rovatában megjelent czáfolatra az illető uraknak van szerencsém válaszolni:

Zsóka Gy. tiszti ügyész és Vécsey J. árvaszéki biró urak között fölmerült, és az „Egyetértés" 30-dik számában általam közlött botrányos esetre vonatkozó R. Gy. név alatt közétett czikkemet, továbbra is föntartom. Én nem is tartozom teljes nevemet addig, mig nevezett urak az egyszerü tagadások ellenében a hivatkozott czikktartalmát meg nem czáfolják.

De különben is, ha oly nagyon kiváncsiak nevemre, megtudandják akkor, ha sajtópert inditanak ellenem, vagy ha az igazságügyi miniszterium, avagy a királyi ügyészség által, vagy a kassai ügyvédi kamara ellenök megindítandó vizsgálata és nyomozata folyamatba lesz téve, mit el is várok. Addig is az „Egyetértés" 40-ik számában tett kijelentésöket visszautasitom. S ha azon botrányos ügyöket törvény utjára terelni óhajtják, mit magam is szivből kivánok, de biztosan hiszem is, hogy megtörténend, az álarcz akkor mindkét részről le lesz leplezve.

Hogy az „Egyetértés"-ben mult hó 24-ikéről keltezett czikkemben jelzett, illetlen pofozkodások kártya közben megtörténtek, igazolhatják az azon alkalomkor jelen volt Zsárnay B., Putnoki J. és Lieszkovszky K. urak. De különben nevezett Zsóka ur több alkalommal is részesült a pofok mindenféleségében. A mit igazolhatnak Gédeon L., Buzitai és Bartok J. tornai lakosok, kik azt kiszolgáltatták.

Végre igen meglepett Vécsey, urnak az „Egyetértés" 40-dik számában megjelent czikk alatti néválairása. Mert ugy tudom sőt köztudomásu dolog, hogy nevezett ur egy ujabbi párbaj következtében jobb kezét nem használhatja és csakis keze-vonását lehetne képes, de azt is csak balkézzel, a papirosra leirni, s mint tudjuk is nevezett árvaszéki biró ur a megyei árvaszéki ülésben, azon idő óta, részt sem vett.

Ha tehát nevezett urak nem elégedtek meg az „Egyetértés"-ben január hó 25-dikén keltezett czikkemmel, szolgáljon ezen pár sorom czáfolatuk válaszául, melynek valódiságát a minden körülmények között elrendelendő nyomozat fogja kideriteni. Mely nyomozat eljárásnak az „Egyetértés" mult január hó valamelyik számában magokat megnevezet s az állitólagos lovagias elégtétel alkalmával jelen volt tanuk kellő felvilágositást nyujtandnak.

Kérdem, mit tartanak a tisztelt urak az én czikkemben alá való rágalom és valótlan állitásnak? Talán azt, hogy egyik hivatalos szobában kártyáztak? Vagy azt, hogy pofozkodtak? Vagy azt, hogy egymásra avagy a levegőbe lőttek? Hisszen ezen előadottakat majdan a hivatkozott tanuh fogják igazolni. Ezek után elvárom az igazságügymiszter urtól,a vagy a királyi ügyészségtől, hogy ha még eddig nem történt, a fegyelmi eljárást azonnal megindítandják.

B. Gy.